

Nouse palvelemaan

Ruhi-instituutti

Kirja 2

Nouse palvelemaan

Ruhi-instituutti

Tähän sarjaan kuuluvia kirjoja:

Alla on Ruhi-instituutin suunnitteleman kirjasarjan nykyisten kirjojen nimet. Kirjat on tarkoitettu käytettäväksi runkokurssisarjana järjestelmällisissä ponnistuksissa kehittää nuorten ja aikuisten kyvykkyyttä oman yhteisönsä palveluun. Ruhi-instituutti kehittää myös parhaillaan tämän sarjan kolmannelta kirjasta eriytyvää kurssisarjaa, joka on tarkoitettu bahá'í-lastentuntien opettajien kouluttamiseen, sekä kirjasta 5 eriytyvää sarjaa, joka on tarkoitettu varhaisnuorten ryhmien valmentajien kouluttamiseen. Myös nämä on sisällytetty alla olevaan luetteloon. On tärkeää huomata, että luetteloon saattaa tulla muutoksia sitä mukaa, kun kokemuksia karttuu kentältä. Uusia kirjoja lisätään siihen, kun useiden Ruhi-instituutin opinto-ohjelman kehitettävänä olevien materiaalien osalta saavutetaan vaihe, jossa ne voidaan julkaista laajempaan käyttöön.

- Kirja 1 *Pohdintoja hengen elämästä*
- Kirja 2 *Nouse palvelemaan*
- Kirja 3 *Lastentuntien opettaminen, taso 1*
Lastentuntien opettaminen, taso 2 (erityiskurssi)
Lastentuntien opettaminen, taso 3 (erityiskurssi)
Lastentuntien opettaminen, taso 4 (erityiskurssi)
- Kirja 4 *Jumalan kaksoisilmajaiset*
- Kirja 5 *Varhaisnuorten kykyjen vapauttaminen*
Alkusysäys: Kirjan 5 ensimmäinen erityiskurssi
Laajeneva piiri: Kirjan 5 toinen erityiskurssi
- Kirja 6 *Bahá'í-asian opettaminen*
- Kirja 7 *Yhdessä palvelun polulla kulkien*
- Kirja 8 *Bahá'u'lláhin liitto*
- Kirja 9 *Historiallisen näkökulman omaksuminen*
- Kirja 10 *Vireitä yhteisöjä rakentamassa*
- Kirja 11 *Aineelliset keinot*
- Kirja 12 *Perhe ja yhteisö*
- Kirja 13 *Yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen osallistuminen*
- Kirja 14 *Julkiseen keskusteluun osallistuminen*

Copyright © 2001, 2020 Ruhi Foundation, Kolumbia
Kaikki oikeudet pidätetään. Versio 1.1.1.PE julkaistu suomeksi 2001
Versio 2.1.1.PE julkaistu syyskuussa 2020
Painettu Suomessa. Grano Oy, Helsinki 2021
ISBN 978-952-5623-64-2

Espanjankielinen alkuteos *Levantémonos a servir*
Copyright © 1987, 1995, 2020 Ruhi Foundation, Kolumbia
ISBN 978-958-59880-9-5

Ruhi-instituutti on myöntänyt Suomen bahá'í-julkaisuille luvan tämän kirjan suomenkielisen käännöksen painamiseen rajatussa määrin.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
instituto@ruhi.org
www.ruhi.org

Suomen bahá'í-julkaisut
julkaisut@bahai.fi
www.bahaikirjakauppa.fi

Sisällys

Muutamia ajatuksia ohjaajille.....	v
Opettamisen riemu.....	1
Mieltä ylentävät keskustelut	15
Syventymisasihteita.....	35

Muutamia ajatuksia ohjaajalle

Tässä Ruhi-instituutin tarjoaman runkokurssisarjan toisessa kirjassa tarkastellaan kykyjä, jotka auttavat meitä antamaan oman osamme merkitykselliseen ja mieltä ylentävään keskusteluun. Kirjan kolmannessa osassa kuvataan se erityinen palveluteko, johon tässä kirjassa keskitytään. Maailmassa, jossa vahvat voimat rikkovat yhteisöllisiä siteitä, tapa vierailta ystävien ja naapureiden luona yhteiskunnan elämälle keskeisten aiheiden pohtimiseksi voi korjata lisääntyvän erilleen ajautumisen aiheuttamia epäkohtia, jos siitä tulee toimintakulttuurin olennainen piirre. Tässä osassa tuodaan esiin, että näin solmitut toveruuden siteet auttavat tukemaan vireiden ja sopusointuisten yhteisöjen rakentamista.

Pitkäjänteinen kotivierailuohjelma naapurustossa tai kylässä edellyttää jonkinasteista järjestäytymistä, jossa on mukana sitoutuneiden ystävien ydinryhmä, joita asiaan kuuluvat hallinnolliset laitokset ja toimijat tukevat. Luotsatessaan ryhmää tämän kirjan läpi ohjaajan tulisi pitää mielessään, että osallistujia valmistetaan liittymään mukaan tällaiseen jatkuvaan ponnistukseen. Heille osana opiskelua järjestettyjen vierailujen tulisi johtaa sitoutumiseen osallistua tällaiseen ponnistukseen vuodesta toiseen, mikä on tärkeä osa palvelulle omistettua elämää.

Tapa vierailta kodeissa nimenomaisena tarkoituksena tutkailla henkisesti ja yhteiskunnallisesti merkityksellisiä aiheita rikastuttaa yhteisön kulttuuria. Yhtä tärkeitä tässä suhteessa ovat ne monet epäviralliset keskustelut, joita käydään kotona ja työssä, koulussa ja kaupassa. Henkisten periaatteiden tuominen aika ajoin esille päivittäisissä keskusteluissa on siten taito, joka ansaitsee huomiota. Tämän taidon kehittäminen on kirjan toisessa osassa keskeistä ja luo tällä tavoin perustan kirjan kolmannen osan opiskelulle.

Jotta keskustelumme ystävien ja naapuriensa kanssa voisivat olla mieltä ylentäviä, meidän täytyy pystyä tuomaan riemua vuorovaikutukseemme heidän kanssaan. Juuri tätä aihetta tarkastellaan kirjan ensimmäisessä osassa ”Opettamisen riemu”. Kaikkiin Ruhi-instituutin suosittelemiin palvelutekoihin liittyy olennaisesti se, että kerromme muille niistä jumalallisen viisauden helmistä, joita löydämme Bahá’u’lláhin ilmoituksen valtamerestä. Ensimmäisen osan opiskelun tarkoituksena on lisätä tietoisuutta siitä riemusta, joka luontaisesti kuuluu tähän pyrkimykseen. Useissa jaksoissa osallistujia pyydetään miettimään Jumalan sanaa ja sitä, millainen siunaus siitä muille kertominen on. Tässä osassa esitetään, että tästä teosta kumpuaa se riemu, joka jouduttaa askeliamme kulkiessamme palvelun polulla. Vaikka olisimme täysin vakuuttuneita tästä syvällisestä henkisestä totuudesta, voimme silti menettää opettamisen riemun, jos emme kiinnitä huomiota niihin ominaisuuksiin ja asenteisiin, joiden tulee olla ominaisia palvelulle. Nämä ovatkin tarkastelun kohteena kurssisarjan useissa seuraavissa kirjoissa, ja tässä niistä tarkastellaan vain muutamia, ensimmäisenä irrottautuneisuutta jaksossa 7. Valikoima lainauksia bahá’í-kirjoituksista on perustana pohdiskeltaessa tätä ominaisuutta, joka on välttämätön, jotta ulkoiset tekijät eivät heikentäisi palvelun riemua. Tärkeää on, että osallistujat eivät opiskelun päätyttyä erheellisesti oleta, että irrottautuminen tarkoittaa etäisyyttä tai välinpitämättömyyttä. Meidän on jatkuvasti pyrittävä ponnistelemaan voimallisemmin ja palvelemaan tehokkaammin, kun pyrimme saamaan aikaan pääsemään yhä parempiin tuloksiin. Tämän edellytyksenä on riittävä ymmärrys ponnistuksen luonteesta, ja tätä aihetta tarkastellaan jaksossa 8. Toiveikkautta ja kiitollisuutta – kahta palvelun polulle olennaista asennetta – tarkastellaan lyhyesti sitä seuraavassa ja viimeisessä jaksossa.

Kirjan toisessa osassa ”Mieltä ylentävät keskustelut” keskitytään taitoon nostaa arkisen keskustelun tasoa puhumalla henkisistä periaatteista, kun siihen on tilaisuus. Se koostuu useista lyhyistä eri aiheita koskevista tiivistelmistä, jotka perustuvat ‘Abdu’l-Bahán sanoihin ja joissa on

monia hänen käyttämiään sanoja ja lauseita, vaikka ne eivät olekaan tarkkoja lainauksia. Ne ovat kaikkia kiinnostavia ja niissä tarkastellaan kaiken taustaisten ihmisten pyrkimyksiä ja huolenaiheita. Toiveena on, että tutkimalla näitä tiivistelmiä osallistujat saavat innoitusta siitä, miten ‘Abdu’l-Bahá selitti henkisiä periaatteita, ja omaksuvat tavan tukeutua häneen pyrkiessään löytämään Bahá’u’lláhin ilmoituksen valtameren helmiä, ymmärtämään Bahá’u’lláhin opetusten merkitystä ja vaikutusta ja kertomaan niistä anteliaasti muille.

Tämän osan tavoitteeseen pääsemiseksi osallistujien tulisi voida lukea kukin tiivistelmä useaan kertaan, tunnistaa siihen sisältyvä ajatusketju ja harjoitella sen esittämistä, kunnes he ovat sisäistäneet nämä ajatukset siinä määrin, että kykenevät esittämään ne luontevasti. Jotkut opettelevat aluksi tiivistelmät jotakuinkin ulkoa ja toistavat niitä siten, kuin ne on tässä osassa esitetty. Tämä on odotettavissa. Kun heidän tietonsa bahá’i-uskosta syvenee ja heidän kokemuksensa kasvaa, heillä on käytettävissään paljon monipuolisempi sisältö ja rikkaampi sanasto, mikä näkyy heidän vuorovaikutuksessaan muiden kanssa. Ohjaajan tulisi ymmärtää, että tässä vaiheessa tavoite on kahtalainen: pystyä selittämään opetuksia varsin helposti ja ‘Abdu’l-Bahán ajatusten mukaisesti.

Opittuaan esittämään kunkin tiivistelmän sisällön ryhmän jäsenet siirtyvät toiseen toimintaan, jossa heitä kannustetaan yhdistämään opiskelemansa ajatukset perheitään, ystäviään ja työtovereitaan askarruttaviin asioihin. Tätä varten heitä pyydetään ajattelemaan joitakin keskustelussa esiin nousseita aiheita ja kysymyksiä ja päättämään, mitkä niistä tarjoaisivat heille tilaisuuden tuoda näitä ajatuksia esille keskustelussa. Muutamissa tiivistelmissä mainitaan pari esimerkkiä, jotka osoittavat, miten ‘Abdu’l-Bahán ilmaisemat henkiset periaatteet tuovat selvyyttä aiheisiin, jotka askarruttavat ihmisiä kaikkialla. Tämä tehtävä johtaa parempiin tuloksiin, jos kirjaa vielä opiskeltaessa ohjaaja pystyy auttamaan ryhmän kutakin jäsentä valitsemaan tiivistelmistä yhden ja muutamia henkilöitä, joiden kanssa hän voi keskustella sen sisältämistä ajatuksista. Tällä tavoin osallistujille voi varata aikaa seuraavassa kokoontumisessa siihen, että he kuvailevat toisilleen, miten heidän käymänsä keskustelut etenivät.

Tämän osan kutakin tiivistelmää varten on ulkoa opittavaksi muutamia kohtia Bahá’u’lláhin kirjoituksista. Ruhi-instituutin ulkoa opettelulle antama merkitys, joka käy ilmi jo sarjan ensimmäisestä kirjasta, on vielä ilmeisempää kirjassa 2. Oletuksena on, että tähän mennessä osallistujat ovat jo tietoisia siitä henkisestä ravinnosta, jota he saavat palauttamalla mieleensä kohtia kirjoituksista aina uudelleen. Tässä kirjassa he pohtivat lisää Jumalan sanan vaikutusta ihmissydämeen ja opettelevat kolmannessa osassa toisen osan lailla esittämään puhuessaan pyhissä kirjoituksissa olevia periaatteita ja ja ajatuksia sekä lainaamaan suoraan otteita silloin, kun se on sopivaa. Opetusten selittäminen täsmällisesti ja niiden välittäminen muille muodoltaan puhtaina kuuluu niihin kykyihin, joita me kaikki pyrimme kehittämään kulkiessamme palvelun polulla. Toisen osan rakenteen perustana onkin se, että erinomainen alku tälle on opiskella ‘Abdu’l-Bahán selityksiä ja pyrkiä ilmaisemaan ne samalla tavoin kuin hän.

Kuten edellä mainittiin, kirjan kolmannessa osassa, ”Syventymisteemat”, siirrytään tässä kirjassa tarkasteltuun palvelutekoon – joka on vierailta ystävien ja naapureiden luona nimenomaisena tarkoituksena käydä keskusteluja, jotka ovat ratkaisevia yhteisön elämälle. Tässä osassa hahmotetaan kolmentyyppisiä keskusteluja, ja kullekin niistä annetaan sisältöehdotus. Niistä ensimmäinen käsittelee sarjaa aiheita tutkittavaksi yhdessä kylän tai naapuruston asukkaiden kanssa järjestelmällisten vierailujen yhteydessä. Vaikka edellä hahmoteltu sisältö sopii hyvin esitettäväksi kiinnostuneelle yleisölle monin eri tavoin, näiden aiheiden alkuperäinen tarkoitus, joka on antaa perheen jäsenille mahdollisuus syventää tietoaan bahá’i-uskosta, on edelleen olennaisin. Tässä osassa tarkastellaan siten pääosin tämän tyyppistä keskustelua.

Käytäntö vierailu kodeissa on kuitenkin saanut viime vuosina uusia ulottuvuuksia, etenkin kun yhä pienemmillä maantieteellisillä alueilla aina kylän ja kaupunkilähiön tasolle asti on nähty yhä useampien alkaneen toimia ohjaajina, varhaisnuorten ryhmien valmentajina ja lastentuntiopettajina. Tämä käytäntö on etenkin osoittautunut ratkaisevan tärkeäksi muutenkin kuin tiedon levittämiseksi baha'i-uskosta. Se on myös välttämätöntä varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ja lasten henkisen kasvatuksen ohjelmien onnistuneelle toteuttamiselle. Tässä yhteydessä on käynyt selväksi, että valmentajien ja opettajien on tarpeen tehdä säännöllisiä vierailuja näihin kahteen ohjelmaan osallistuvien nuorten ja lasten vanhempien luo keskustellakseen heidän kanssaan niitä määrittävistä käsitteistä ja toimintatavoista. Tällainen ajatustenvaihto muodostaa toisen tyyppisen keskustelun, jota tarkastellaan jaksoissa 14 ja 15. Näiden jaksoiden sisältö on kaikkea muuta kuin kattava, sillä osallistujat tutustuvat paljon paremmin näihin kahteen kasvatukselliseen ohjelmaan myöhemmillä kursseilla. Mutta se, että he ovat tietoisia tämän tyyppisen keskustelun merkityksestä ja tukevat lastenopettajien ja varhaisnuorten valmentajia heidän vieraillessaan vanhempien luona, voi osoittautua erittäin tulokselliseksi tässä varhaisessa vaiheessa.

Tässä osassa hahmoteltu kolmannen tyyppinen keskustelu palvelee hyvin erityistä tarkoitusta. Hyvin monet nuoret miehet ja naiset etsivät keinoja, joiden avulla he voivat löytää tavan toteuttaa palavaa toivettaan pystyä antamaan osansa maailman parantamiseen. He ovat yhteiskunnan muuttamiseen valtava voimavara kyvykkyyttä, joka odottaa, ei vaan kaipaa hyödyntämistään. Ikätoverien keskuudessaan käymä keskustelu, jossa he pohtivat nuoruusajan ainutlaatuisia mahdollisuuksia ja velvollisuuksia sekä sen runsasta energiaa ja tavattomia voimavaroja, voi useimmiten johtaa keskusteluun palvelusta ja herättää kiinnostuksen siihen työhön, joka on käynnissä kylissä ja naapurustoissa kaikkialla maailmassa. Useat ottavat vuorostaan mielihyvin vastaan kutsun tulla mukaan instituuttikursseille keinona hankkia kyky tarjota henkistä kasvatus tuleville sukupolville lastentuntiopettajina ja varhaisnuorten valmentajina. Jaksoissa 9 ja 10 esitetään muutamia ajatuksia, joita voi tarkastella tämän tyyppisessä keskustelussa.

Tässä osassa on luonnollisesti oltava enemmän kuin yleisten aiheiden ja niitä vastaavan sisällön esiin tuominen, jos tarkoituksena on vahvistaa niitä kykyjä, jotka auttavat aloittamaan merkityksellisiä keskusteluja ja jatkamaan niitä. Sen lisäksi, että osallistujien on opittava esittämään ajatukset selkeästi, heidän on vahvistettava tarvittavia asenteita ja henkisiä ominaisuuksia. Nämä ovat suurelta osin tähän osaan sisältyvän kertomuksen perustana, mutta niiden tärkeys kyseessä oleville taidoille käy selväksi jaksossa 4, jossa osallistujat pohtivat, minkälaisen tunteiden ja ajatusten tulisi täyttää sydämemme ja mielemme, kun valmistaudumme vierailuun, ja jaksossa 5, jossa he pohdiskelevat nöyryyden ominaisuutta. Ohjaajan tulee varmistaa, että osallistujat kiinnittävät riittävästi huomiota näihin jaksoihin, sillä huolimatta siitä, miten paljon tietoa me hankimme, miten hyvin osaamme pukea ajatuksia sanoiksi, keskustelumme vaikuttavuus on riippuvainen niistä ominaisuuksista ja asenteista, joita me tuomme niihin mukamme.

On kuitenkin huomattava, että vaikka tässä kirjasarjassa kuvatut palveluteot ovat keskeisiä yhteisön kasvulle ja kehitykselle, ne ovat ennen kaikkea osa sellaista kehityskulkua, joka pyrkii kehittämään ihmisten kyvykkyyttä opiskelun ja toiminnan kautta. Mitä jokaisen ohjaajan tulisi ymmärtää, on että nämä teot perustuvat toisiinsa, ja niiden monitahoisuus lisääntyy kirjasta toiseen. Se, että oppii suorittamaan kunkin palveluteon vaikuttavasti, osoittautuu ratkaisevan tärkeäksi niiden kykyjen kannalta, joita tarvitaan seuraavien palvelutekojen toteuttamiseen. Kuten tässä kirjassa on esitetty, keskustelun jatkaminen useiden kotivierailujen aikana vaatii selvästi enemmän kuin se toiminta, johon kirjassa 1 kannustetaan ja joka on säännöllisen hartaustilaisuuden järjestäminen, tapahtuipa se yksin tai yhdessä muutamien muiden kanssa. Eikä ole vaikeaa nähdä, miten tärkeää osallistujien on kehittää tässä tarkasteltuja kykyjä, jotta he voivat ryhtyä yhä monitahoisempiin palvelutehtäviin myöhemmin.

Kuten kirjan 1 johdannossa on mainittu, instituuttikursseille maailmanlaajuisesti osallistuvat tulevat monenlaisista taustoista, ja aluksi heidän tietonsa bahá'í-opetuksista ovat vaihtelevia. Siihen mennessä, kun he aloittavat tämän toisen kirjan opiskelun, heistä jokainen on todellakin astunut kurssien viitoittamalle palvelun polulle. Mutta joitakin eroja on yhä. Monet tässä kirjassa esitetyistä tiivistelmistä ja aiheista ovat uusia esimerkiksi nuorille, elleivät he ole osallistuneet lasten ja varhaisnuorten kasvatuksellisiin ohjelmiin, ja tämän kirjan opiskelu on heille tapa syventää tietoaan bahá'í-uskosta. Ohjaajan tulee olla tässä suhteessa valmis osoittamaan joustavuutta ja luovuutta, joita tarvitaan kaikkien ryhmään kuuluvien ymmärryksen kehittämiseksi, kun hän varmistaa samalla, että päästään kurssin päätavoitteeseen, joka on auttaa osallistujia käymään merkityksellisiä ja mieltä ylentäviä keskusteluja. Lisäksi yhteisörakentamisen prosessi, jota tämän kirjan kaikki kolme osaa pyrkivät edistämään, ei ole samassa kehitysvaiheessa niillä tuhansilla paikkakunnilla, missä kirjaa käytetään. Opittavan soveltaminen toimintaan voi siten saada jokseenkin erilaisen muodon paikkakunnasta toiseen, ja myös tämä on osoitus siitä huolellisuudesta ja perusteellisuudesta, jolla ohjaajan täytyy ryhmää luotsatessaan näiden sivujen läpi vastata jokaisen jäsenen tarpeisiin.

Opettamisen riemu

Tavoite

Ymmärtää, että opettamisen riemu kumpuaa Jumalan sanan kertomisesta muille

JAKSO 1

Nouse palvelemaan on toinen kirja Ruhi-instituutin kurssisarjassa, joka pyrkii yhdistämään opiskelun ja toiminnan. Sen tarkoituksena on auttaa sinua etenemään edelleen sillä palvelun polulla, jonka olet aloittanut pyrkiessäsi kahtalaiseen päämäärään: huolehtimaan omasta henkisestä ja älyllisestä kasvustasi ja antamaan oman osasi yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen. Osallistuttuasi ensimmäiselle kurssille ymmärrät jo varmasti, että tässä viitattuun polkuun kuuluu sarja palvelutekoja, joita ryhdymme toteuttamaan katseemme suunnattuna Bahá'u'lláhin kirjoituksissa hahmotellun uuden maailmanjärjestyksen päämäärään. Siten suuri osa siitä, jota kutsumme ”palvelun polulla kulkemiseksi”, koostuu ponnistuksistamme soveltaa Hänen opetuksiaan omaan elämäämme ja ihmiskunnan elämään. Bahá'u'lláh itse puhuu ilmoituksestaan seuraavasti:

”Oi palvelijani! Minun pyhää, Minun jumalallisesti säädettyä ilmoitustani voidaan verrata valtameren, jonka syvyyksien kätköissä on lukematon määrä kallisarvoisia, harvinaisen hohtavia helmiä. Jokaisen etsijän velvollisuus on nousta ja ponnistella päästäkseen tämän valtameren rannoille, jotta hän etsintänsä innon ja tekemiensä ponnistusten mukaisesti voisi saada osansa niistä etuuksista, jotka Jumalan kumoamattomissa ja kätkeytyissä muistioissa on ennalta säädetty.”¹

Tässä ensimmäisessä osassa ajatuksemme kohdistuvat siihen riemuun, josta sydämemme täyttyy, kun löydämme Bahá'u'lláhin ilmoituksessa piilevät viisauden helmet ja tarjoamme niitä muille. Jo kirjan 1 opiskelusta olet nähnyt, miten suurenmoisen kauniita ovat Hänen kirjoituksistaan löytyvät jumalallisen ohjauksen helmet. Pohditaan lisää muutamia muita otteita:

”Jumalan ilmaus on lamppu, jonka valona ovat nämä sanat: Te olette yhden puun hedelmiä ja yhden oksan lehtiä.”²

”Oikeudenmukaisuus on Minulle kaikkea muuta rakkaampi. Älä hylkää sitä, jos ikävöit Minua, äläkä luovu siitä, jotta voin luottaa sinuun.”³

”Osoittakaa herpaantumaton kiinnostusta oman aikanne ongelmiin ja keskittykää neuvottelemaan sen välttämättömistä tarpeista ja vaatimuksista.”⁴

”Kaikki ihmiset on luotu viemään eteenpäin alati edistyvää sivistystä.”⁵

”Tämä maailma katoaa, ja se, joka on ikuista, on Jumalan rakkaus.”⁶

”Sinä olet valaisimeni ja Minun valoni on sinussa. Anna sen loistaa kirkkaana äläkä etsi muita kuin Minua, sillä Minä olen luonut sinut rikkaaksi ja ollut sinulle laupias.”⁷

Haluat ehkä painaa vähitellen mieleesi nämä lyhyet otteet.

JAKSO 2

Tämän osan pääteeman tarkastelun aluksi lue uudelleen edellisessä jaksossa lainattu kohta ja tee seuraavat tehtävät:

1. Täydennä seuraavat lauseet:
 - a. Meidän velvollisuutemme on _____ ja _____
 _____ Bahá'ulláhin ilmoituksen valtameren
 _____.
 - b. Meidän tulisi ponnistella päästäksemme Bahá'ulláhin ilmoituksen valtameren
 rannoille, jotta voisimme saada osamme niistä _____, jotka
 Jumalan kumoamattomissa ja kätkeytyissä muistioissa on ennalta säädetty.
 - c. Saamme osamme Bahá'ulláhin ilmoituksen valtameren etuuksista

 _____ mukaisesti.
2. Mitä nouseminen tarkoittaa? _____

3. Mitä tarkoittaa ponnisteleminen jonnekin pääsemiseksi? _____

4. Minne päästäkseen jokaisen etsijän tulisi ponnistella? _____

5. Mitä tarkoitetaan sillä, että saa osansa jonkin mukaisesti? _____

6. Bahá'u'lláh kertoo meille, että saamme Hänen ilmoituksensa valtameren
 antimien etuuksia tekemiemme ponnistusten mukaisesti.
 - a. Anna joitakin esimerkkejä niistä ponnistuksista, joita teemme saadaksemme
 näitä etuuksia: _____

 - b. Anna joitakin esimerkkejä niistä etuuksista, joita saamme: _____

JAKSO 3

Koska tiedämme, että Bahá'u'lláhin ilmoitus on kuin valtameri, jonka syvyyksien kätköissä on kallisarvoisia helmiä, ponnistelemme kaikin voimin, jotta saisimme osamme niiden etuuksista ja voisimme auttaa muita pääsemään sen rannoille. Mutta kuinka kaukana meistä tämän valtameren rannat ovat? Bahá'u'lláh julistaa:

”Oi palvelijani! Ainoa tosi Jumala on todistajani! Tämä kaikkein suurin, tämä luotaamaton ja hyrskyävä valtameri on teitä lähellä, hämmästyttävän lähellä. Katsokaa, se on lähempänä teitä kuin oma valtasuonenne! Silmänräpäyksessä te voitte sen saavuttaa, jos sitä vain tahdotte, ja päästä osallisiksi tästä katoamattomasta suosiosta, tästä Jumalan suomasta armosta, tästä häviämättömästä lahjasta, tästä kaikkein voimallisimmasta ja sanoinkuvaamattoman loistavasta annista.”⁸

1. Mihin sanat ”kaikkein suurin, tämä luotaamaton ja hyökyvä valtameri” viittaavat?

2. Kuinka lähellä meitä tämä valtameri on? _____

3. Kuinka nopeasti voimme päästä tämän valtameren luo? _____

4. Täydennä seuraavat lauseet:
 - a. Bahá'u'lláhin ilmoituksen kaikkein suurin valtameri on meitä lähellä,
_____.
 - b. Bahá'ulláhin ilmoituksen valtameri on _____ meitä kuin oma valtasuonemme.
 - c. _____ voimme sen _____ jos vain tahdomme, ja _____ Hänen ilmoituksensa valtamerestä.
 - d. Silmänräpäyksessä voimme sen saavuttaa, _____, ja päästä osallisiksi Hänen ilmoituksensa valtamerestä.

JAKSO 4

Päästyämme Bahá'ulláhin ilmoituksen valtameren rannoille ammennamme sen aarteista ja tarjoamme runsain mitoin ja avoimin mielin muille jumalallisen johdatuksen helmiä, joita jatkuvasti löydämme oman opiskelumme, rukoilemisen ja mietiskelyn kautta sekä ponnistuksissamme palvella Hänen asiaansa ja ihmiskuntaa. Haluat ehkä käyttää hieman aikaa oppiaksesi ulkoa seuraavan otteen, joka on jatkuva muistutus tämän velvollisuuden pyhydestä:

”Oi kulkija Jumalan polulla! Ota osasi Hänen armonsa valtamerestä äläkä epää itseltäsi sitä, mikä on sen syvyyksien kätköissä. Ole niitä, jotka ovat nauttineet sen aarteista. Pisarakin tästä valtamerestä kaikille taivaissa ja maan päällä oleville vuodatettuna riittäisi tekemään heidät rikkaiksi Jumalan,

Kaikkivaltiaan, Kaikkitietävän, Kaikkiviisaan antimista. Kieltämyksen käsin ammenna sen elämää antavista vesistä ja vihmo niillä kaikkia luotuja, jotta ne puhdistuisivat kaikista ihmisten luomista rajoituksista ja voisivat lähestyä Jumalan mahtavaa valtaistuinta, tuota pyhää ja säteilevää tyyssijaa.”⁹

JAKSO 5

Kun etenemme instituuttikurssien läpi ja osallistumme niiden edellyttämään opiskeluun ja toimintaan, kykymme palvella kasvaa ja pystymme ryhtymään sellaisiin palvelutekoihin, jotka tuovat suunnatonta riemua sydämeemme ja auttavat meitä pääsemään kahtalaiseen päämääräämme. Tällaisia tekoja ovat esimerkiksi toimia lasten henkiseen kasvatukseen tarkoitettujen lastentuntien opettajana, saada varhaisnuoria osallistumaan heidän henkisen voimaantumisensa ohjelmaan ja auttaa ryhmää ystäviä opiskelemaan runkokurssisarjan kirjoja. Koko tällä matkalla innoituksemme jatkuvana lähteenä on Jumalan sana, josta kerromme muille, niin nuorille kuin vanhoille. Siksi on aivan paikallaan, että meidän tulisi mietiskellä usein sen voimaa ja vaikutusta on ihmissydämeen. Seuraavassa lainauksessa Bahá’u’lláh puhuu tästä voimasta:

”Jumalan sanaa voidaan verrata puunvesaan, jonka juuret on istutettu ihmisten sydämiin. Teidän velvollisuutenne on vaalia sen kasvua viisauden sekä puhtaitten ja pyhien sanojen elävillä vesillä, jotta sen juuret kasvaisivat lujiksi ja sen oksat tavoittaisivat taivaittenkin taa.”¹⁰

1. Mihin Jumalan sanaa voidaan verrata? _____

2. Minne Jumalan sanan puun juuret on istutettu? _____

3. Miten meidän tulee vaalia tämän puun kasvua? _____

4. Mihin korkeuksiin tämä puu voi kasvaa? _____

5. Selitä muutamalla lauseella, miksi on erittäin tärkeää kertoa muille Jumalan sanasta.

JAKSO 6

Ajatellaan nyt eri askareita, joihin käytämme aikaa päivittäin. Ravitsemme kehoamme. Opiskelemme saadaksemme uutta tietoa ja parantaaksemme älyllisiä kykyjämme. Teemme työtä ja kehitämme taitoja, jotka auttavat meitä elämään yhteiskunnan hyödyllisinä jäseninä. Liikumme ja virkistäydymme. Lukuisat tällaiset älylliselle kehityksellemme ja aineelliselle hyvinvoinnillemme tärkeät toiminnot vievät suuren osan ajastamme. Joka päivä on kuitenkin myös erityisiä, henkisesti virittyneitä hetkiä, jolloin rukoilemme, syvennämme tietoa jumalallista opetuksista joko itseksemme tai ystävien kanssa tai jolloin autamme jollakin moninaisista tavoista ympärillämme olevia ihmisiä löytämään Bahá'u'lláhin ilmoituksen valtameren kätköissä olevia helmiä. Eivätkö nämä hetket olekin verrattoman kallisarvoisia? Onko suurempaa riemua kuin voida saada osansa näistä taivaallisista siunauksista?

Meidän tulisi aina pitää mielessä, miten 'Abdu'l-Bahá kannusti meitä keskittämään tarmomme ihmiskunnan ylentämiseen:

”Me olemme kaikki yhdistyneitä yhden jumalallisen tarkoituksen kautta, meillä ei ole mitään aineellista vaikutinta ja rakkain toiveemme on levittää Jumalan rakkautta kaikkialle maailmaan!”¹¹

Oletetaan, että sinulle tulee tilaisuus tutkiskella erään ystävän kanssa yhtä jakson 1 lainausta, jonka olet opetellut ulkoa. Mistä sydämessäsi tuntemasi riemu on peräisin? Toivot luonnollisesti, että Bahá'u'lláhin sanat innoittavat ystävääsi. Entä jos hän ei osoitakaan odottamaasi innostusta? Häviääkö riemu sydäimestäsi? Miksi ei?

JAKSO 7

Kun ymmärrämme, että kaikesta elämässämme tekemistämme asioista ne hetket, jolloin kerromme muille Jumalan sanasta, ovat täynnä erityisiä siunauksia, päädyimme mitä merkittävämpään johtopäätökseen: palvelusta saamamme riemu piilee teossa itsessään. Toivomme luonnollisesti, että ne palveluteot, joihin ryhdymme, johtavat ansiokkaiisiin tuloksiin. Jos olemme kuitenkin liian kiintyneitä tuloksiin tai annamme ylistyksen tai arvostelun vaikuttaa meihin liikaa, menetämme opettamisen riemun. Meitä tulisi innoittaa palvelemaan rakkaus Jumalaan eikä menestymisen halu, hyödyn tavoittelu tai tunnustuksen saaminen. Irrottautuminen kaikista näistä asioista on riemua tuottavan palvelun edellytys. Seuraavien lainausten opiskelu auttaa pohtimaan tätä aihetta:

”Oi kahden näön ihminen! Sulje toinen ja avaa toinen silmäsi. Sulje toinen maailmalta ja kaikelta, mitä siinä on, ja avaa toinen Rakastetun pyhälle kauneudelle.”¹²

”Oi ystävät! Älkää hylätkö ikuista kauneutta katoavan kauneuden tähden, älköönkään sydämenne kiintykö tähän häviävään tomun maailmaan.”¹³

”Oi ilmaisun poika! Käännä kasvosi Minun kasvoihini ja hylkää kaikki paitsi Minut, sillä Minun valtakuntani pysyy eikä Minun kuningaskuntani katoa. Jos etsit muuta kuin Minua, niin turhaan olet etsivä, vaikka vaeltaisit ikuisesti läpi maailmankaikkeuden.”¹⁴

”Oi ystävänä pidetty muukalainen! Voimani kädellä olen sytyttänyt sydämesi kynttilän, älä sammuta sitä itsekkyyden ja intohimojen tuulilla. Kaikkien vaivojesi parantaja on se, että muistat Minua, älä tätä unohda. Tee rakkaudestani aarteesi ja varjele sitä kuin silmiesi valoa ja kuin omaa henkeäsi.”¹⁵

”Irrottautuminen on kuin aurinko. Mihin sydämeen se paistaneekin, se tukahduttaa ahneuden ja itsekkyyden tulen. Kenen katse on kirkastunut ymmärryksen valosta, hän taatusti irrottautuu maailmasta ja sen turhuuksista. – Älköön maailma ja sen kelvottomuus teitä surettako. Onnellinen on se, jota rikkaudet eivät tee pöyhkeäksi eikä köyhyys murheiseksi.”¹⁶

1. Tarkoittaako tästä maailmasta irrottautuminen erakon lailla elämistä? _____
2. Onko mahdollista olla irrottautunut tästä maailmasta ja samanaikaisesti omistaa tavaroita? _____
3. Onko lähes kaiken aikansa työlleen omistava henkilö irrottautunut tämän maailman asioista? _____
4. Onko sellainen henkilö, joka työskentelee vain sen verran, että tyydyttää perustarpeensa ja käyttää loput ajastaan tekemättä mitään, irrottautunut tämän maailman asioista?

5. Onko sellainen henkilö, joka ei pysty kestämaan aineellista epämukavuutta palvelun kentällä, irrottautunut tämän maailman asioista? _____
6. On paljon asioita, joihin voimme olla kiintyneitä aineellisen omaisuuden lisäksi. Mihin olisit kiintynyt, jos olisit sellainen henkilö, joka
 - haluaa luovuttaa, jos ei saa palveluteon suoritettuaan siitä tunnustusta?

 - lannistuu, jos joku ei hyväksy hänen esittämiään ajatuksia?

 - ei kerro vakaumuksestaan, koska pelkää tulevansa muiden torjumaksi?

7. Irrottautuminen ei merkitse syrjässä pysyttelyä eikä välinpitämättömyyttä. Mikä seuraavista voisi olla osoitus siitä, ettei ole irrottautunut?
 - _____ Tuntee riemua nähdessään muiden edistyvän
 - _____ Lopettaa lastentuntien opettamisen, kun muutamat lapset käyttäytyvät huonosti

- ___ Leveilee omilla saavutuksillaan
- ___ Opiskelee lujasti ja on tyytyväinen edistymiseensä
- ___ Työskentelee kovasti kehittääkseen kykyään palvella yhteistä hyvää
- ___ Pyrkii erinomaisuuteen omassa työssään
- ___ On siisti ja pitää kotinsa puhtaana ja järjestyksessä
- ___ Pitää huolta omista tavaroistaan
- ___ Huolehtii muiden hyvinvoinnista
- ___ Lannistuu, jos ei saa kiitosta ponnistuksistaan.

8. Irrottautuminen on meille kaikille niin tärkeää, että kannustamme opettelemaan ulkoa kaikki tämän jakson lainaukset.

JAKSO 8

Jotta saisimme ihmiskunnan palvelulle omistetun, riemun täyteen elämän lahjat, meidän on haluttava ponnistella, ja ponnistelumme voi edellyttää jonkinasteista uhrautumista. Käytämme jokapäiväisessä elämässämme usein sanaa ”uhrata”. Jos ystävämme palaa matkalta aamunkoitteessa, saatamme herätä aikaisin antaaksemme hänelle kyydin. Ehkä sanomme uhranneemme muutaman tunnin unta. Joku läheisemme sairastuu, ja jätämme lempiharrastuksestamme väliin pari tuntia, jotta voimme huolehtia hänestä. Elämässä on aikoja, jolloin meidän on työskenneltävä erittäin kovasti, ja saatamme ajatella uhraavamme mukavuutemme, jotta voimme saavuttaa tavoitteemme.

Me kaikki haluamme erittäin paljon palvella bahá’í-asiaa ja antaa sille anteliaasti aikaamme ja tarmoamme sekä mahdollisuuksien mukaan osan aineellisista varoistamme. Kun teemme näin, meidän tulisi muistaa, että ehkä luovumme palvelun polulla tämän maailman asioista mutta saamme todellista riemua, kun kasvamme henkisesti. Meillä on mahdollisuus pohtia uhrautumisen luonnetta lisää tulevilla kursseilla. Alusta alkaen on tärkeää ymmärtää, että siihen liittyy alempiarvoisesta luopumista korkeampiarvoisen hyväksi, aivan niin kuin siemen uhraa itsensä, jotta siitä voi kasvaa puu. Uhrautuminen tuo riemua, emmekä voi kokea tätä riemua, jollemme halua ponnistella jatkuvasti.

Bahá’u’lláh toteaa:

”Ponnistelu on tarpeen, jos aikeemme on etsiä Häntä. Into on tarpeen, jos aiomme nauttia jälleenyhtymisen mettä Hänen kansansa, ja mikäli maistamme tästä maljasta, me sysäämme maailman syrjään.”¹⁷

Ja ‘Abdu’l-Bahá sanoo meille:

”– älkää siis levätkö, älkää etsikö rauhaa, älkää kiintykö tämän katoavan maailman ylellisyyksiin, vapautukaa kaikista kiintymyksistä ja ponnistelkaa sydämeštänne ja sielustanne vakiintuaksenne täysin Jumalan valtakuntaan. Hankkikaa itsellenne taivaan aarteet. Tulkaa päivä päivältä valaistuneimmiksi. Vetäytykää alati lähemmäksi ykseyden kynnystä.”¹⁸

Me kaikki uskomme, että meidän on ponnistettava tavoitteidemme saavuttamiseksi. Tällä yksinkertaisella uskolla on kuitenkin käytännössä vaikutuksia, joita meidän ei tulisi unohtaa. Ainakin on tarpeen muistaa, että käsillä olevan tavoitteen tai tehtävän vaikeustaso ja sen edellyttämän työn määrä ovat samaa luokkaa. Huijaamme itseämme, jos ajattelemme voivamme selviytyä siitä vähemmällä. Ponnistelun määrä ei ole kuitenkaan ainoa asia, joka pitää ottaa huomioon. Tarvitaan johdonmukaisuutta ja peräänantamattomuutta. Tarvitaan keskittymistä. On tärkeää viedä tehtävät päätökseen, eikä hypätä yhdestä tehtävästä toiseen ja jättää työ kesken. Innottomat ponnistelut eivät tuota hedelmää. Ajattele viikoittaista lasten henkisen kasvatuksen oppituntia. Opettajan on käytettävä jonkin verran aikaa kunkin oppitunnin valmisteluun, keskityttävä täysin oppitunnin aikana auttamaan oppilaita ymmärtämään oppitunnin sisältö, vierailtava säännöllisesti lasten vanhempien luona ja seurattava lasten yksilöllistä kehitystä viikosta toiseen. Mitä tapahtuu sellaisille lastentunnille, jota varten opettaja valmistautuu vain silloin tällöin ja jonka hän päättää ennen aikojaan ja äkillisesti ollessaan väsynyt eikä käytä riittävästi aikaa ajatellakseen kutakin lasta ja keskustellakseen vanhempien kanssa hänen edistymisestään. Ja entä jos lastentunti vain perutaan aina, kun opettaja haluaa hoitaa jonkin toisen asian, esimerkiksi viettää aikaa muualta vierailemaan tulleen ystävän kanssa?

Näiden muutamien huomioiden tarkoituksena on saada meidät vakuuttuneiksi siitä, että meidän on kiinnitettävä huomiota niin vaadittavan ponnistelun määrään kuin sen laatuun kaikissa pyrkimyksissä, joihin ryhdymme. Tämä ei pidä paikkaansa ainoastaan niiden palvelutekojen suhteen, joihin ryhdymme, sillä se pätee myös yhtä lailla omaan kehitykseen. Jopa tämän kurssisarjan ensimmäisessä kirjassa tarkastellut henkiset tavat – rukoilla säännöllisesti, lukea bahá’í-kirjoituksia joka päivä, pohtia, miten voimme saattaa elämämme opetusten mukaiseksi, osallistua täydestä sydäimestään hartaustilaisuuksiin – ovat riippuvaisia jatkuvasta ponnistelusta. Alla on useita ponnisteluun liittyviä toteamuksia. Avuksi tämän asian pohtimiseen päätä, mitkä niistä pitävät paikkansa:

- Jos on fiksu, selviää vähemmälläkin työllä.
- Miksi nähdä turhaa vaivaa, kun voi aina oikaista.
- Mitään ei saa ilmaiseksi.
- Usko unelmiisi, niin ne toteutuvat.
- Mitä isompi palkka, sitä kovempi työ.
- Kovan työn hedelmä on lahjoista paras.
- Jos ei heti onnistu, voi aina yrittää uudelleen.
- Miksi tehdä itse, jos saa muut tekemään puolestaan?
- Liian vaikeaa ei kannata yrittääkään.
- Askel askeleelta perille päästään.
- Hyvää ei saa helposti.
- Jos tahtoo parasta, pitää antaa kaikkensa.
- Jokainen matka alkaa askeleella.
- Vähin mahdollinen ei riitä.
- Ei pidä odotella vaan toimia.
- Tuurilla maailmassa pärjätään.

_____ Taikatempuilla ei päästä kahtalaiseen päämääräämme.

_____ Meidän on tehtävä tiliä teoistamme joka päivä.

Kuljemme palvelun polulla pyrkien omaan henkiseen ja älylliseen kasvuunne ja oman osamme antamiseen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen. On selvää, että tähän kahtalaiseen päämäärään pyrkiminen edellyttää meiltä hyvin paljon ponnistelua. Bahá'u'lláh sanoo meille:

”Verraton Luoja on luonut kaikki ihmiset samasta perusaineksesta ja on korottanut heidän todellisuutensa kaikkia muita luotujansa korkeammalle. Onnistuminen tai epäonnistuminen, menestys tai tappio ovat siis ihmisen omista ponnistuksista riippuvaiset. Mitä enemmän hän kilvoittelee, sitä suurempi on hänen kehityksensä oleva.”¹⁹

Voit painaa mieleesi edellä olevan lainauksen, ellet ole niin jo tehnyt.

JAKSO 9

Jotta pystymme saamaan riemua palvelusta, meidän tulisi vaalia joitakin asenteita itsessämme. Meidän on esimerkiksi oltava kiitollisia siitä palvelun lahjasta, jonka Jumala on meille antanut. On mahdotonta ajatella, että teemme Jumalalle palveluksen Hänen asiaansa palvelemalla. Meidän on myös opittava välttämään toivottomuutta ja asennoitumaan elämään toiveikkaana maailman suhteen. Palvelun polulla eteen tulevista esteistä voi tehdä edistykseen johtavia astinkiviä. Jopa vaikeuksien keskellä katsomme luottavaisin silmin tulevaisuuteen. Seuraavat ‘Abdu’l-Bahán sanat viittaavat siihen, millaisen toivon ja optimismin tulisi olla ominaista ponnistuksillemme:

”Kuinka pieni siemen alussa onkaan, ja kuitenkin lopulta se on mahtava puu. Älkää katsoko siementä, vaan katsokaa puuta ja sen kukkia ja sen lehtiä ja sen hedelmiä.”²⁰

”Tietäkää sitten, mikä ratkaiseva merkitys on tällä pienellä siemenellä, jonka tosi Peltomies on armonsa käsin kylvänyt Herran kynnetyihin peltoihin, jota Hän on kastellut antien ja lahjojen satein ja jota nyt vaalii Totuuden päivántähden lämmössä ja valossa.”²¹

”Kun näette kasvavan ja vahvistuvan puun, olkaa toiveikkaita lopputuloksesta. Se kukkii ja kantaa hedelmää aikanaan. Jos näette kuivettuneita rankoja tai vanhoja puita, ei hedelmistä ole minkäänlaista toivoa.”²²

”Siksi Jumalan rakastettujen täytyy vaivaa nähden ja aherruksensa vesin vaalia ja hoivata ja kasvattaa tätä toivon puuta.”²³

”Jos sydän kääntyy pois niistä siunauksista, joita Jumala antaa, kuinka se voi toivoa onnea? Ellei se pane toivoaan ja luottamustaan Jumalan armoon, missä se voi löytää levon?”²⁴

Täydennä seuraavat lauseet edellä olevien otteiden pohtimiseksi:

1. Kuinka pieni siemen alussa onkaan, ja kuitenkin lopulta _____
_____.

2. Älkää katsoko siementä, vaan _____
_____.
3. Meidän tulisi ymmärtää tämän pienen siemenen merkitys, jonka Jumala on armonsä käsin kylvänyt _____

_____.
4. Kun näemme kasvavan ja vahvistuvan puun, meidän tulisi olla _____
_____.
5. Kun näemme kasvavan ja vahvistuvan puun, meidän tulisi olla toiveikkaita, että se _____.
6. Meidän tulisi aherruksemme vesin _____
_____.
7. Jos sydän kääntyy pois niistä siunauksista, joita Jumala antaa, _____
_____?
8. Ellei sydän pane toivoaan ja luottamustaan Jumalan armoon, _____
_____?

Mieti nyt hetken verran: Oletko samaa mieltä siitä, että iloinen ja toiveikas mielenlaatu yhdistettynä nöyrään kiittolisuuteen on riemun lähde muille? Ja meidän olisi aina hyvä pitää mielessä, että nousemalla palvelemaan bahá'í-asiaa me tuomme ilosanoman uuden päivän koitosta, ihmiskunnan yhteen tulemisen päivästä. Kaikukoot Bahá'u'lláhin sanat sisimmässämme:

”Autuaita ovat ne, jotka toimivat, autuaita ovat ne, jotka ymmärtävät, autuas on se ihminen, joka on pitänyt kiinni totuudesta ja irrottanut kaikesta, mikä on taivaissa, ja kaikesta, mikä on maan päällä.”²⁵

LÄHDELUETTELO

1. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Turku 1987), 153:5, s. 345.
2. Sama, 132:3, s. 307.
3. Bahá'u'lláh, *Kätketyt sanat* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Helsinki 2011), arabiankielinen osa, nro 2, s. 22.
4. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, 106:1, s. 231–32.
5. Sama, 109:2, s. 233.
6. Bahá'u'lláh, kokoelmassa *Naiset: Kokoelma otteita Bahá'u'lláhin, 'Abdu'l-Bahán, Shoghi Effendin ja Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoituksista*, Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston laatima kokoelma (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, 1993, nro 53, s. 28).
7. *Kätketyt sanat*, arabiankielinen osa, nro 11, s. 26.
8. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, 153:5, s. 345.
9. Sama, 129:1, s. 299.
10. Sama, 43:9, s. 113–14.
11. 'Abdu'l-Bahán 19. marraskuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *'Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto 1984), s. 112.
12. *Kätketyt sanat*, persiankielinen osa, nro 12, s. 56.
13. Sama, persiankielinen osa, nro 14, s. 57.
14. Sama, arabiankielinen osa, nro 15, s. 17–18.
15. Sama, persiankielinen osa, nro 32, s. 68.
16. Bahá'u'lláh, teoksessa *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 painos), s. 42.
17. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), nro 2.12, s. 17. (suomennos julkaisusta Seitsemän laaksoa (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1993), s. 6.
18. *Jumalallisen suunnitelman muistiot: 'Abdu'l-Bahán Pohjois-Amerikan bahá'ille ilmaisemat muistiot* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto, Helsinki 2004, 2013 painos), nro 13, s. 87.
19. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 34:8, s. 98.

20. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 painos), nro 40.3, s. 118–19.
21. Sama, nro 40.3, s. 119.
22. 'Abdu'l-Bahán 11. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), kpl 2, s. 153.
23. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nro 206.13, s. 356–57.
24. 'Abdu'l-Bahán 21. marraskuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *'Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa*, s. 122.
25. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 painos), s. 139. (tarkistettu suomennos varhaisnuorten kirjasta *Sanan voimasta ammentaen*, s. 14)

Mieltä ylentävät keskustelut

Tavoite

Kuinka oppia tuomaan keskusteluissa esille
henkisiä periaatteita

JAKSO 1

Tämän kirjan ensimmäisessä osassa puhuttiin siitä suunnattomasta riemusta, jonka saamme osaksemme, kun kerromme muille Jumalan sanasta. Kun kuljemme palvelun polulla, meille tulee monia tilaisuuksia keskustella ystävien ja tuttavien kanssa niistä näkemyksistä, joita saamme Bahá'u'lláhin ilmoituksesta. Kaikkein tärkeimpiin kykyihin, joita meidän kaikkien on tarpeen kehittää, kuuluu siten ne, jotka auttavat meitä antamaan oman osamme merkitykselliseen ja mieltä ylentävään keskusteluun. Tämän ja seuraavan osan tarkoituksena on auttaa sinua tässä suhteessa. Tässä tarkastellaan, miten keskustelun tasoa voi nostaa tuomalla esiin henkisiä periaatteita, kun siihen tulee tilaisuus. Seuraavassa osassa ajatellaan, miten voi aloittaa keskustelujen sarjan näistä aiheista osana järjestelmällistä ponnistusta rakentaa vireä yhteisö omaan kylään tai naapurustoon.

Seuraavissa jaksoissa tarkastelemme useita eri aiheita koskevia tiivistelmiä, jotka perustuvat 'Abdu'l-Bahán puheisiin ja joihin sisältyy monia hänen käyttämiään sanoja ja lauseita, vaikka ne eivät olekaan tarkkoja lainauksia niistä. Jokainen tiivistelmä tulisi lukea useaan kertaan, tunnistaa niihin sisältyvä ajatusketju ja sanoa ne ääneen vuorotellen ryhmän muiden jäsenten kanssa, kunnes pystyy esittämään sen luontevasti. Tämä tehtävä auttaa sinua valmistautumaan, jotta voit puhua vaivattomasti, kun huomaat sopivan hetken tulleen hyödyntää bahá'í-uskon opetuksia keskustelun viemiseksi eteenpäin.

Luonnollisesti jatkat tässä osassa lainausten ulkoa oppimista bahá'í-kirjoituksista, sillä niillä on erityinen voima päästä ihmissydämeen ja puheen lomaan nivottuina syvällinen vaikutus kuuntelijaan. Kirjoitusten lainaamiseen keskustelussa tarvitaan kuitenkin viisautta. Tarvitaan kohtuutta; bahá'í-kirjoituksista suoraan lainaamisen ja bahá'í-uskon opetuksia omin sanoin selittämisen välistä tasapainoa. Tämän tasapainon saavuttamiseksi on käytettävä paljon aikaa ja tarmoa bahá'í-kirjoitusten opiskelemiseen ja annettava niiden muovata ajatuksia ja tunteita.

JAKSO 2

Ensimmäiseksi sinua pyydetään opiskelemaan seuraavaa tiivistelmää, joka koskee ihmiskunnan tarvetta jumalalliselle kasvattajalle.

Tarkastellessamme elämää havaitsemme, että kivikunta, kasvikunta, eläinkunta ja ihmiskunta tarvitsevat kaikki kasvattajaa. Puutarha tarvitsee puutarhurin. Runsaan sadon tuottamiseen maa tarvitsee maanviljelijän. Jos ihminen jätetään yksin erämaahan, hän omaksuu eläinten tavat. Jos hän saa kasvatusta, hän kykenee mitä suurimpiin saavutuksiin. Ellei olisi kasvattajia, ei olisi sivistystäkään.

Kasvatusta on kolmenlaista: aineellista, inhimillistä ja henkistä. Aineellinen kasvatusta koskee ruumiin kehitystä. Inhimillinen kasvatusta liittyy sivistykseen ja edistykseen. Se koskee hallintoa, yhteiskuntajärjestystä, ihmisten hyvinvointia, kauppaa ja teollisuutta, taiteita ja tieteitä, merkittäviä keksintöjä ja suuria hankkeita. Henkinen kasvatusta koostuu jumalallisten ominaisuuksien hankkimisesta. Tämä on todellista kasvatusta, sillä sen avulla kehittyy ihmisen henkinen eli korkeampi luonto.

Edistyäkseen ihmiskunta tarvitsee kasvattajan, jolla on selvä arvovalta aineellisena, inhimillisenä ja henkisenä kasvattajana. Jos joku sanoisi: ”Minulle on suotu paljon älykkyyttä enkä tarvitse tällaista kasvattajaa”, hän kiistäisi sen, mikä on ilmiselvää. Se olisi samaa kuin lapsi sanoisi: ”En tarvitse kasvatusta. Toimin oman järkeni ja älyni mukaan ja tulen erinomaiseksi omin voimin.”

Ihmiskunta on aina tarvinnut tällaisen täydellisen kasvattajan, joka voi auttaa sitä järjestämään ihmisen ravitsemukseen ja terveyteen liittyvät asiat, innostaa ihmistä edistymään tieteen, keksintöjen ja löytöjen aloilla sekä ennen kaikkea puhaltamaan ihmiseen hengen elämän. Yksikään tavallinen ihminen ei kykene saavuttamaan näin valtavia päämääriä. Ainoastaan Jumalan ilmaisijoilla on niiden toteuttamiseen tarvittava voima. He ovat valittuja sieluja, jotka Jumala aika ajoin lähettää ihmiskunnan yleismaailmallisiksi kasvattajiksi.

1. Lukekaa tiivistelmä useaan kertaan ryhmässänne ja auttakaa toinen toistanne oppimaan sen sisältö hyvin. Esittäkää toisillenne kysymyksiä esille tuoduista ajatuksista ja harjoitelkaa niiden esittämistä luontevasti ja vaivatta.
2. Keskustelkaa seuraavaksi ryhmässänne siitä, miten keskustelussa voisi tuoda esille näitä ajatuksia, joita olette oppineet esittämään. On selvää, että ette aio yhtäkkiä sanoa ystäville, että on kolmenlaista kasvatusta. Siksi on hyödyllistä ajatella, minkälaisiin vuorovaikutustilanteisiin edellä esitetyt ajatukset osoittautuisivat sopivimmiksi. Ehkä keskustelu koskee yhteiskunnan moraalilin rappiotilaa tai sitä, miten voisi työskennellä maailman parantamisen eteen. Miettikää, miten monenlaisiin keskusteluihin osallistutte ystävien, perheenjäsenten ja tuttavien kanssa. Onko heidän mieltään askarruttavien asioiden joukossa sellaisia, jotka voisivat johtaa tähän tiivistelmään sisältyvistä ajatuksista keskustelemiseen?

3. Usein kysymyksiä nousee esiin keskusteltaessa juuri opiskelemiesi kaltaisista aiheista. Mitä vastaisit, jos joku kysyisi: ”Keitä ovat nämä kasvattajat, joista puhut?”

4. Alla on Bahá’ulláhin kirjoituksista muutamia lainauksia, jotka koskevat ihmiskunnan tarvetta kasvattajalle. Pohdiskele niitä ja paina mieleesi niistä ainakin yksi. Tällä tavoin kykenet nivomaan puheesi lomaan katkelmia bahá’í-kirjoituksista silloin, kun se on sopivaa.

”Kaikki ihmiset on luotu viemään eteenpäin alati edistyvää sivistystä.”¹

”Ainoan tosi Jumalan tarkoitus Hänen ilmaistessaan itsensä ihmisille on paljastaa ne jalokivet, jotka ovat heidän todellisen ja sisimmän minuutensa kätköissä.”²

”Lähettyessään profeettansa maailmaan on Jumalalla kahtalainen tarkoitus. Ensiksikin pelastaa ihmislapsen tietämättömyyden pimeydestä ja opastaa heidät todellisen ymmärryksen valkeuteen. Ja toiseksi taata ihmiskunnan rauha ja levollisuus sekä määrätä kaikki ne keinot, joilla nämä tavoitteet voidaan saavuttaa.”³

”Kaikkina aikoina ja kaikissa oloissa ihmiset tarvitsevat tällaisen heitä käskemään, opastamaan ja opettamaan.”⁴

JAKSO 3

Seuraavissa kappaleissa selostetaan, miten Jumalan voi tuntee ainoastaan Hänen ilmaisijoittensa kautta. Voit käyttää sitä apunasi, kun keskustele ystäväsi kanssa.

Tarkastelkaa ääretöntä maailmankaikkeutta. Onko mahdollista, että se olisi voinut muodostua ilman Luoja tai että Luojan todellisuutta voisi ikinä ymmärtää se, jonka Hän on luonut? Jos me tutkimme koko luomakuntaa, näemme, että mikään alempi taso ei voi käsittää itseään korkeamman tason voimaa. Vaikka kivi ja puu kehittyisivät miten paljon tahansa, ne eivät voi koskaan kuvitella näkökykyä ja kuuloaistia. Eläin ei voi koskaan ymmärtää ihmisen todellisuutta eikä tulla tietoiseksi ihmishengen voimasta. Kuinka sitten me, jotka olemme luotuja, voimme ymmärtää Luojamme todellisuutta?

Vaikka ihmisen ymmärrys ei voi koskaan käsittää Jumalaa, voimme silti oppia tuntemaan Hänet. Aika ajoin maapallolle ilmaantuu ihmisolento, joka on Jumalan ilmaisija. Kaikki Jumalalle kuuluva täydellisyys, anteliaisuus ja loisto näkyy tällaisissa pyhissä ilmaisijoissa, niin kuin auringon säteet näkyvät puhtaassa ja kiillotetussa kuvastimessa. Sanoa, että kuvastin heijastaa aurinkoa, ei tarkoita sitä, että aurinko olisi laskeutunut korkeuksistaan ja tullut osaksi kuvastinta. Samoin Jumala ei laskeudu pyhyiden taivaasta tälle olemassaolon tasolle. Sen sijaan tarkoitetaan tätä: Kaikki se, minkä ihmiskunta tietää, saa selville ja ymmärtää Jumalan nimistä, ominaisuuksista ja täydellisyyksistä, viittaa Hänen pyhiin ilmaisijoihinsa.

1. Kun olette lukeneet tämän tiivistelmän useaan kertaan ja vastanneet kysymyksiin, joita olette esittäneet sen sisällöstä toinen toisellenne, harjoitelkaa ajatusten jossain määrin vaivatonta esittämistä.
2. Keskustelkaa seuraavaksi ryhmässänne, miten voisitte sisällyttää tässä oppimamme ajatukset luontevasti keskusteluun. Näin voisi helposti tehdä esimerkiksi Jumalan olemassaoloa tai elämän tarkoitusta koskevassa keskustelussa. Mitä muita aiheita ja kysymyksiä tulee esiin perheenne tai ystävienne kanssa käydyissä keskusteluissa, jotka antaisivat mahdollisuuden kertoa näistä ajatuksista?

-
-
3. Oletetaan, että keskustellessanne ystävienne kanssa tulee mahdollisuus tuoda esille näitä juuri opiskeltuja ajatuksia. Miten vastaisitte, jos yksi heistä esittäisi seuraavan kysymyksen: ”Mitä asioita tiedämme Jumalasta Hänen ilmaisijoittensa kautta?”
-
-
-

4. Haluatte ehkä oppia ulkoa seuraavat otteet Bahá'u'lláhin kirjoituksista, jotta voitte käyttää niitä puhuessanne ystävien kanssa tästä aiheesta.

”Hänen tuntemisensa, joka on kaiken alku, ja pääsy Hänen tykönsä ovat mahdottomat, paitsi näiden Totuuden Auringosta lähteneiden loistavien olentojen tuntemisen ja heidän tykönsä pääsemisen kautta.”⁵

”Ilmaisijan henkilö on aina ollut Jumalan edustaja ja äänitorvi. Hän on totisesti Jumalan loistavimpien arvonimien päivänkoitto ja Hänen ylevien ominaisuuksiensa sarastuspaikka.”⁶

”Olkaa sitä paitsi varmat siitä, että kaikkien näiden Jumalan ilmaisijoiden teot ja toiminnat, ei, vaan kaikki heihin liittyvä ja kaikki, mitä he saattavat vastaisuudessa ilmaista, ovat kaikki Jumalan säätämää ja Hänen tahtonsa ja tarkoituksensa heijastusta.”⁷

JAKSO 4

Uskontojen ykseys on monia kiinnostava aihe, ja seuraavista ajatuksista on hyötyä useissa tilanteissa:

Meidän on rakastettava valoa riippumatta siitä, missä valaisimessa se näkyy. Meidän on rakastettava ruusua riippumatta siitä, missä puutarhassa se kukkii. Meidän on etsittävä totuutta riippumatta siitä, mistä lähteestä se on peräisin. Kiintymys yhteen lamppuun voi estää meitä arvostamasta valoa, kun se loistaa jossakin toisessa valaisimessa. Kun etsimme totuutta, meidän on vapauduttava ennakkoasenteistamme ja luovuttava ennakkoluuloistamme. Jos astiamme on täynnä itseämme, siinä ei ole tilaa elämän vedelle.

Uskonto on maailman valkeus. Se ohjaa askeleitamme ja avaa meille ovet ikuisen onneen. Kun tutkimme kaikkien suurten uskontojen opetuksia vailla uskonkappaleihin liittyvien uskomusten ja sokean jäljittelyn rajoituksia, ymmärrämme, että niiden perusta on sama. Ne kaikki ilmaisevat tietoa Jumalasta. Ne pyrkivät ihmiskunnan maailman edistymiseen.

Kunkin uskonnon levittämissä yhteiskunnallisissa laeissa ja säädöksissä on tietenkin eroja ajan ja paikan vaatimusten mukaisesti. Mutta sisimmältä olemukseltaan kaikki uskonnot ovat yhtä. Ne vaalivat uskoa, tietoa, varmuutta, oikeudenmukaisuutta, hurskautta, ylevämielisyyttä, luotettavuutta, rakkautta Jumalaan ja hyväntekeväisyyttä. Ne opettavat puhtautta, irrottautuneisuutta, nöyryyttä, pitkämielisyyttä, kärsivällisyyttä ja lujuttua. Nämä ihmisen hyveet vahvistetaan uudelleen jokaisessa uskontojärjestelmässä.

On ikävää, että monet eivät kykene ennakkoluulojen ja sokean jäljittelyn vuoksi tunnistamaan uskonnon perimmäistä ykseyttä. Jumalan ohjaus ihmiskunnalle on totuus, eikä totuutta voi jakaa osiin, sillä totuus on yksi. Jos me tutkimme totuutta itsenäisesti ja luovumme ennakkoasenteistamme, etsintämme johtaa ykseyteen. Uskonnon tulisi yhdistää meitä, sen täytyy luoda rakkauden siteitä ihmisten keskuuteen. Jos uskonnosta tulee syy vihamielisyyteen ja kiistoihin, on parempi, ettei sitä ole lainkaan.

1. Samoin kuin edellisessä jaksossa, lukekaa tämä tiivistelmä useaan kertaan ryhmässänne, esittäkää toinen toisellenne kysymyksiä siihen liittyvistä ajatuksista ja harjoitelkaa, miten ne voi tuoda esille hyvin.
2. Miettikää ryhmässänne, miten voisitte sisällyttää opiskelemanne ajatukset keskusteluun, joka koskee esimerkiksi uskonnollisia kiistoja, jotka niin usein askarruttavat ihmisiä. Saatatte myös olla useiden ystävien seurassa, jotka keskustelevat siitä, miten tärkeää on tutkia totuutta eikä tulla propagandan manipuloimaksi. Ajatelkaa viimeaikaisia keskustelujanne ystävien ja naapureiden, työtovereiden ja tuttavien kanssa. Minkälaisen heitä askarruttavien kysymysten suhteen voisi näistä ajatuksista keskustelemisesta olla hyötyä?

3. Miten vastaisit, jos kerrottuasi keskustelun yhteydessä edellä olevista ajatuksista, joku kysyisi sinulta: ”Mitä yhteisiä totuuksia on kaikissa uskonnoissa?”

4. Ehdotuksena on, että opettelet ulkoa Bahá'u'lláhin kirjoituksista yhden tai kaksi seuraavista otteista:

”Ei voi olla minkäänlaista epäilystä siitä, että maailman kansat, kuuluvatpa ne mihin rotuun tai uskontoon tahansa, saavat innoituksensa samasta taivaallisesta lähteestä ja ovat saman Jumalan alamaisia.”⁸

”Seurustelkaa kaikkien uskontojen seuraajien kanssa ystävyys ja toveruuden hengessä.”⁹

”Perustarkoitus, joka elähdyttää Jumalan uskoa ja Hänen uskontoansa, on suojata ihmissuvun etuja ja edistää sen ykseyttä – –.”¹⁰

”Jumalan uskonto on rakkautta ja ykseyttä varten; älkää tehkö siitä kaunan ja riidan aihetta.”¹¹

JAKSO 5

Seuraavaksi sinua pyydetään opiskelemaan tieteen ja uskonnon välistä suhdetta.

Uskonnon on oltava sopusoinnussa tieteen kanssa. Jumala on antanut meille järjen, jotta voisimme havaita totuuden. Tieteen ja uskonnon odotetaan molempien vastaavan järjen mittapuuta. Siksi niiden tulisi olla sopusoinnussa keskenään. Ne ovat kaksi siipeä, joiden avulla ihmisen älykkyys voi kohota yleviin korkeuksiin, kaksi siipeä, joiden avulla ihmiskunta voi lentää. Yksi siipi ei riitä.

Tiede on Jumalan lahja. Se paljastaa fyysisen maailman lait ja tekee meille mahdolliseksi ylittää luonnon meille asettamat rajoitukset. Tieteellisten välineiden avulla voimme nähdä paljaalle silmälle näkymättömiä asioita ja viestiä suurten etäisyyksien päähän hetkessä. Tiede yhdistää nykyhetken menneisyyteen ja läpäisee tulevaisuuden arvoitukset. Kansakunnan edistys on riippuvainen tieteellisistä saavutuksista.

Jumalan uskonto on totuuden edistäjä, tiedon kannattaja ja ihmisrodun sivistäjä. Ilman uskontoa tieteestä tulee keino edistää materialismia, mikä lopulta johtaa epätoivoon. Silloin kun uskonto on tieteen vastaista, siitä tulee pelkkää taikauskkoa. Jos uskonto ja tiede ovat sopusoinnussa, suuri osa ihmiskunnalle nykyään kärsimystä aiheuttavasta vihamielisyydestä ja katkeruudesta häviää.

1. Kuten aina, lukekaa tiivistelmä useaan kertaan ryhmässänne kappale kappaleelta ja esittäkää toisillenne kysymyksiä, kunnes olette oppineet sen sisällön riittävän hyvin ja pystytte esittämään sen luontevasti.
2. Miten vastaisit, jos joku sanoisi seuraavaa: ”Uskonto kuuluu menneisyyteen; tiede ratkaisee kaikki ihmiskunnan ongelmat.” Olisiko hyödyllistä selventää, että uskonto ei ole samaa kuin taikausko vaan että siitä tulee sellaista ilman tiedettä ja että tiede ilman uskontoa johtaa materialismista syntyvään epätoivoon? Voitko antaa esimerkkejä siitä, miten tämä tapahtuu?

3. Ehdotuksena on, että opettelet ulkoa yhden tai useamman seuraavista otteista Bahá'u'lláhin kirjoituksista:

”Ensimmäinen ja tärkein näistä Kaikkivaltiaan antimista ihmiselle on ymmärryksen lahja. Tämä lahja antaa ihmiselle kyvyn nähdä totuus kaikessa, se ohjaa häntä oikeaan ja auttaa häntä löytämään luomakunnan salaisuudet.”¹²

”Katsopa maailmaa ja pohdiskele sitä hetkinen. Se paljastaa oman itsensä kirjan silmäisi eteen ja ilmaisee sen, mitä Herrasi, Luojan, Kaikkیتietoisin Kynä on sen sisältöön kirjannut.”¹³

”Tieto on kuin siivet ihmisen elolle ja tikkaat hänen ylenemisellensä. Sen hankkiminen on velvollista kaikille.”¹⁴

JAKSO 6

Ihmiskunnan ykseys on aihe, joka puhuttelee nykyään ihmisiä kaikkialla, ja monet ovat innokkaita keskustelemaan alla esitetyistä ajatuksista.

Silmiä hivelee sellainen puutarha, jossa monenlaiset eriväriset ja -tuoksuiset kukat kasvavat viere vieressä. Vaikka kaikki kukat ovat erilaisia, niitä kaikkia virvoittaa sama sade ja saman auringon lämpö. Samoin on ihmiskunnan laita. Se koostuu monista roduista ja ihonväreistä. Silti kaikki ovat lähtöisin samasta Jumalasta ja kaikilla on sama alkuperä. Ihmissuvun moninaisuuden pitäisi olla sopusoinnun lähde aivan niin kuin musiikissa, jossa erilaiset sävelet sekoittuvat yhteen täydelliseksi soinnuksi.

Ykseys on välttämätöntä olemassaololle. Rakkaus on elämän perimmäinen syy. Aineen maailmassa kaikkien asioiden alkuaineet pysyvät koossa vetovoiman lain vaikutuksesta. Vetovoiman laki tuo alkuaineita yhteen kauniin kukan muotoon. Mutta kun tuo vetovoima lakkaa vaikuttamasta, kukka maatuu, eikä sitä enää ole. Sama pätee myös ihmiskuntaan. Vetovoima, sopusointu ja ykseys ovat ihmiskuntaa koossa pitäviä voimia.

Bahá'u'lláh on laatinut suunnitelman maailman kaikkien kansojen yhdistämiseksi. Meidän tulee tehdä parhaamme viehättääksemme ihmisiä tähän ykseyden piiriin. Kun tapaamme ihmisiä, jotka edustavat muita rotuja, kansallisuuksia, uskontoja ja aatteita, emme saa antaa näiden eroavuuksien tulla esteiksi välillemme. Meidän on ajateltava heitä erivärisinä ruusuina, jotka kasvavat ihmiskunnan kauniissa puutarhassa, ja riemuuttava siitä, että kuulumme heidän joukkoonsa.

1. Opiskeltuanne edellä olevan tiivistelmän samaan tapaan kuin sitä edellisinkin, ajatelkaa ympärillänne käytäviä monia keskusteluja. Millaisten ihmisten mieltä askarruttavien asioiden kautta avautuisi tilaisuus kertoa heille näistä ajatuksista?

2. Keskustelu ihmiskunnan ykseydestä voi johtaa tarkastelemaan ykseyden merkitystä omassa yhteisössä. Kuvailkaa muutamalla sanalla, miten meistä kukin voisi antaa siihen oman osansa.
-
-
-

3. Haluat ehkä painaa mieleesi yhden tai useamman seuraavista lainauksista, jotta voit hyödyntää niitä, kun puhut tästä aiheesta ystäväsi kanssa:

”Ykseyden pyhättö on pystytetty, älkääte siis pitäkö toinen toistanne muukalaisina. Te olette yhden puun hedelmiä ja yhden oksan lehtiä.”¹⁵

”Niin voimallinen on ykseyden valo, että se voi valaista koko maan.”¹⁶

”Kääntäkää kasvonne ykseyttä kohden ja suokaa sen valon kirkkauden luoda teille loistettansa. Kokoontukaa yhteen ja päättäkää Jumalan itsensä tähden kitkeä pois kaikki, mikä synnyttää kiistoja keskuudessanne.”¹⁷

”Ihmisen tulee sinnikkäästi pitäytyä siihen, mikä edistää toveruutta, ystävällisyyttä ja ykseyttä.”¹⁸

JAKSO 7

Seuraava tiivistelmä auttaa antamaan oman osan keskusteluihin oikeudenmukaisuudesta, joka on useimpia ihmisiä suuresti kiinnostava aihe:

Ihmisen olemassaololle on ominaista yksilöiden erilainen kyvykkyys. Siksi ei ole mahdollista, että kaikki ihmiset olisivat samanvertaisia kaikissa suhteissa. Siitä huolimatta oikeudenmukaisuuden periaatteen tulisi hallita ihmisten asioiden hoitoa koko laajuudessaan. Oikeudenmukaisuuden on oltava pyhää, ja kaikkien ihmisten oikeudet on turvattava.

Oikeudenmukaisuudella ei ole rajoja. Se koskee luonnostaan kaikkia. Sen täytyy vaikuttaa ihmiselämän kaikilla aloilla. Yhteiskunnan kunkin jäsenen tulisi saada nauttia sivistyksen eduista, sillä jokainen meistä on osa ihmiskunnan kokonaisuutta. Jos yksi osa tästä kokonaisuudesta kärsii tai on ahdingossa, kaikki muutkin osat vääjäämättä kärsivät. Kuinka sen yksi osa voisi kärsiä ja toiset olla kaikessa rauhassa? Nyky-yhteiskunnasta puuttuu tarpeellinen vastavuoroisuus ja tasapaino, yhteiskuntaa ei ole järjestetty hyvin. Tarvitaan lakeja ja periaatteita, jotka takaavat koko ihmissuvun hyvinvoinnin ja onnellisuuden.

Oikeudenmukaisuus perustuu palkkion ja rangaistuksen pylväiden varaan. Jos hallitusta johtaa uskoa vailla olevat henkilöt, jotka eivät pelkää jumalallista rangaistusta, se panee täytäntöön epäoikeudenmukaisia lakeja. Tarvitaan sekä palkkion toivo että rangaistuksen pelko, jotta sorto voidaan estää. Lainsäätäjien ja lakien toimeenpanijoiden on oltava tietoisia päätöstensä henkisistä seuraamuksista. Hallitsijat, jotka uskovat, että heidän tekonsa seuraavat heitä tämän maanpäällisen elämän tuolle puolen, tietävät, että heidän päätöksensä tullaan punnitsemaan jumalallisen oikeuden vaa’assa, ja siksi he varmasti välttävät hirmuvaltaa ja sortoa.

1. Kun olette oppineet esittämään edellä olevat ajatukset luontevasti, miettikää, minkälaiset keskustelunaiheet hyötyisivät tiivistelmän sisältämistä näkemyksistä.

2. Miten vastaisitte henkilölle, joka uskoo, ettei epäoikeudenmukaisuus lopu koskaan?

3. Alla on oikeudenmukaisuudesta Bahá'u'lláhin kirjoituksista muutamia lainauksia, jotka kannustamme oppimaan ulkoa.

”Ihmisten valona on oikeudenmukaisuus. Älkää tukahduttako sitä sorron ja mielivallan vastatuulilla. Oikeudenmukaisuuden tarkoituksena on ykseyden ilmentyminen ihmisten keskuudessa.”¹⁹

”Mikään loiste ei ole oikeudenmukaisuuden loisteen veroinen. Maailman järjestäytyminen ja ihmiskunnan levollisuus ovat siitä riippuvaiset.”²⁰

”Se, mikä maailmaa koulii, on oikeudenmukaisuus, sillä sitä kannattaa kaksi pylvästä: palkkio ja rangaistus. Nämä kaksi pylvästä ovat elämän lähteet maailmalle.”²¹

JAKSO 8

Rikkaiden ja köyhien välinen kuilu syvenee jokaisena kuluvana päivänä, ja seuraava tiivistelmä auttaa keskustelemaan ystävien kanssa tästä ja siihen liittyvistä aiheista.

Tällä hetkellä vastavuoroisuuden ja sopusointuisten suhteiden puuttumisen vuoksi osa yhteiskuntaan kuuluvista on tyytyväisiä ja elää erittäin mukavasti yltäkylläisyydessä, kun taas toiset jäävät vaille ruokaa ja suojaa. Jotkut ovat suunnattoman rikkaita ja toiset elävät äärimmäisessä köyhyydessä.

Yhteiskunnan lakeja on muokattava, ja ne on toteutettava siten, että muutamien harvojen ei ole mahdollista kahmia ylettömiä rikkauksia ja muiden olla varattomia. Tämä ei tarkoita sitä, että kaikkien täytyy olla samanlaisia, sillä asteen ja kyvykkyyden erot kuuluvat luontaisesti luomakuntaan. Tästä valitettavasta yltäkylläisestä vauraudesta, johon liittyy lannistavaa köyhyyttä, voidaan kuitenkin päästä eroon. Jos pääoman omistajalla on oikeus vaurauteen, on yhtä lailla oikeudenmukaista, että työntekijällä tulee olla riittävä toimeentulo. Jos näemme äärimmäistä köyhyyttä, huomaamme siihen liittyvän sortoa.

Keskeistä on se, että jumalallisen oikeudenmukaisuuden täytyy näkyä ihmisten olosuhteissa. Taloudellisen tilanteen koko perusta on luonteeltaan jumalallinen ja liittyy sydämen ja hengen maailmaan. Rikkaiden täytyy antaa yltäkylläisyydestään. Heidän sydämensä täytyy heltyä, ja heidän kykynsä ymmärtää myötätuntoisesti täytyy kehittyä. Sydänten välisten siteiden on oltava niin lujia, rakkauden on tultava niin vallitsevaksi, että rikkaat aivan auliisti ryhtyvät toimiin tehdäkseen pysyviä taloudellisia muutoksia. Heidän täytyy itse ymmärtää, että ei ole oikeudenmukaista

eikä laillista, että he ovat hyvin äveriäitä samaan aikaan, kun yhteisössä on köyhyyden kurjuutta. Tällä tavoin he antavat auliisti omaisuudestaan mutta samalla pitävät itsellään sen, mikä mahdollistaa heille mukavan elämän.

1. Lue tiivistelmä ja opiskele sitä ryhmäsi kanssa tavalliseen tapaan. Ihmisten mieltä askarruttavat monet vaurauteen ja köyhyyteen liittyvät asiat – työ, palkka, asuminen ja niin edelleen. Tuleeko mieleesi muita aiheita, joista keskustelemisessä olisi hyötyä tiivistelmässä esitetyistä ajatuksista?

2. Mitä vastaisit, jos kuultuaan edellä olevia ajatuksia sisältävän esityksesi joku kysyisi seuraavaa: ”Tarkoitatko siis sitä, että rikkaat alkavat ymmärtää ja tukea tiukkoja verolakeja ja että he auliisti maksavat sen, mitä heidän oikeasti tulisi maksaa? Mikä saa sinut pitämään sitä mahdollisena?”

3. Ehdotuksena on, että opettelet ulkoa yhden tai kaksi seuraavista otteista Bahá'u'lláhin kirjoituksista:

”– – kantakaa siis kauniita ja hyviä hedelmiä, niin että ne olisivat hyödyksi niin teille kuin toisillekin. Jokaisen velvollisuus on tehdä työtä, sillä siinä on hyvinvoinnin salaisuus, oi te ymmärtäväiset!”²²

”Mikäli silmäsi ovat kääntyneet armoa kohden, hylkää kaikki, mikä sinua hyödyttää, ja pitäydy siihen, mikä on hyödyttävä ihmiskuntaa. Ja mikäli silmäsi ovat kääntyneet oikeudenmukaisuutta kohden, valitse siis lähimmäisesellesi se, minkä valitset itsellesi.”²³

”Siunattu on se, joka asettaa veljensä itsensä edelle.”²⁴

”Ainutkaan hyvä työ ei ole joutunut eikä joudu hukkaan, sillä ystävälliset teot ovat Jumalan tykö talletettuja aarteita niiden parhaaksi, jotka toimivat.”²⁵

”– – varokaa ylittämästä kohtuuden rajoja ja lukeutumasta hillittömien joukkoon.”²⁶

JAKSO 9

Alla on joitakin ajatuksia, jotka auttavat sinua osallistumaan ennakkoluuloja koskevaan keskusteluun.

Ennakkoluulot kaikissa muodoissaan – uskontoon, rotuun, sukupuoleen, etnisyyteen tai varallisuuteen perustuvat ennakkoluulot – tuhoavat ihmiskunnan rakenteen ja ovat vastoin Jumalan käskyjä. Tuhansien vuosien ajan ihmiskunta on kärsinyt sodasta ja verenvuodatuksesta, jonka yllytyksenä on ollut yksi jos toinen näistä ennakkoluuloista. Ihmiskunta ei löydä rauhaa niin kauan, kuin ennakkoluuloja on edelleen olemassa.

Jumala on lähettänyt profeettansa yksinomaaisena tarkoituksenaan saada aikaan rakkautta ja ykseyttä. Kaikki taivaalliset kirjat ovat kirjoitettua rakkauden sanaa. Jos ne osoittautuvat vieraantumisen syyksi, niistä on tullut hyödyttömiä. Siksi uskonnollinen ennakkoluulo on erityisesti Jumalan tahdon ja käskyn vastaista.

Kansalliset ennakkoluulot ovat täysin perusteettomia. Maapallo on yksi maa, yksi kotimaa. Kansakuntia erottavat linjat ja rajat ovat kuvitteellisia; Jumala ei ole luonut niitä. Ihmiset julistavat joen olevan kahden maan välinen raja ja antavat kummallekin puolelle eri nimen, vaikka joki luotiin molempia varten ja on luonnollinen elämänlähde kaikille. Eivätkö juuri kuvittelu ja tietämättömyys yllytä ihmisiä tekemään elämän anneista sodan ja hävityksen aiheen?

Rotuennakkoluulot ovat pelkkää taikauskoa. Henkilön ihonväri on vain tulos hänen esivanhempiansa sopeutumisesta ajan kuluessa ilmastoon ja ympäristöön. Luonne on ihmisyyden todellinen mittapuu. Erinomaisuus ei ole riippuvainen rodusta tai ihonväristä. Jumalan kynnyksellä ovat hyväksyttäviä usko, sydämen puhtaus, hyvät teot ja kiitettävä puhe.

Mitä pisimmän aikaa naiset ovat joutuneet olemaan miehiä alempiarvoisia ja kärsimään vääryyttä. Miehen ja naisen välinen ero on aineellisen maailman vaatimus, mutta hengen maailmassa he ovat tasavertaisia. Jumalan silmissä miehen ja naisen välillä ei ole eroa. Hän on suonut älyn ja käsityskyvyn koko ihmissuvulle. Kaikilla on kyky hankkia hyveitä. Nykyään ei ole mitään tilanteita, missä henkilön sukupuoli on peruste syrjinnälle.

Vanhan testamentin sanojen mukaan Jumala sanoi: ”Tekkäämme ihminen, tekkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme.” Tämä tarkoittaa selvästi myös naisia. Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, mikä tarkoittaa, että jumalalliset hyveet heijastuvat ja paljastuvat ihmistodellisuudessa. Tämä koskee koko ihmiskuntaa. Miten kestäväntöntä onkaan väittää, että vain ne, joilla on sama ihonväri, etninen tausta tai kansallisuus, luotiin Jumalan kuvaksi. Miten järjetöntä onkaan vihjata, että vain rikkaat tehtiin Jumalan kuvaksi tai ajatella, että korkea yhteiskunnallinen asema on Jumalan läheisyyden mittapuu. Ihmiskunta ei voi valaistua muutoin kuin hylkäämällä ennakkoluulot ja omaksumalla Jumalan valtakunnan moraalikäsitteet.

1. Opiskele tämä tiivistelmä edellisten tavoin ja sitten ajattele joitakin ystäviesi ja naapureidesi esiin tuomia haasteita, jotka edellyttävät ennakkoluulojen poistamista.

-
-
2. Mitä vastaisit, jos kuultuaan edellä olevia ajatuksia sisältävän esityksesi joku kysyisi: ”Voiko meillä olla ennakkoluuloja, joista emme ole tietoisia?”
-
-
3. Sinulle voi tulla tilaisuus sisällyttää näitä ajatuksia koskeviin keskusteluihisi yksi tai useampi seuraavista lainauksista Bahá’u’lláhin kirjoituksista:
- ”Maapallo on vain yksi maa ja ihmiskunta sen kansalaiset.”²⁷**
- ”Kaikki maailman taimet ovat syntyisin yhdestä puusta ja kaikki pisarat yhdestä merestä, ja kaikki olennot saavat kiittää olemassaolostaan yhtä Olentoa.”²⁸**
- ”Se todellakin on ihminen, joka tänä päivänä omistautuu koko ihmissukua palvelemaan.”²⁹**
- ”Hyvän luonteen loiste on voimakkaampi kuin auringonvalo ja päivänpaiste.”³⁰**
- ”Ihmisen erinomaisuus ei ole koristuksissa eikä vauraudessa vaan ennemminkin hyveellisessä käytöksessä ja tosi ymmärtämyksessä.”³¹**
- ”Suokoon Jumala, että teitä armollisesti avustettaisiin kaikissa oloissa murskaamaan taikauskon epäjumalat ja repimään pois ihmisten kuvitelmien verhot.”³²**
- ”Kelvottomin ihmisistä on se, joka kiistelee turhaan ja yrittää ylentää itsensä veljensä yläpuolelle.”³³**

JAKSO 10

Keskustellessanne ystävien kanssa voitte usein hyödyntää seuraavan tiivistelmän ajatuksia miesten ja naisten yhdenvertaisuudesta:

Valollaan ja lämmöllään aurinko paljastaa kaikkien maanpäällisten asioiden todellisuuden. Puuhun kätkeytyvät hedelmät ilmaantuvat sen oksiin auringon voiman kautta. Samoin Totuuden aurinko, joka paistaa täydessä loistossaan henkisellä taivaalla, paljastaa todellisuuksia, jotka eivät olleet aiemmin nähtävissä. Siksi tänä aikana miesten ja naisten yhdenvertaisuuden periaate on täysin tunnustettu, ja se on nyt hyväksytty tosiasia.

Bahá'u'lláh on todennut selvästi, että Jumalan silmissä miesten ja naisten välillä ei ole mitään eroa. Kautta aikojen vallinnut epätasa-arvon tila ei ole ollut seurausta miesten ylivertauudesta, vaan se on johtunut yksinkertaisesti siitä, että naisille ei ole annettu samoja mahdollisuuksia kaikkien kykyjensä kehittämiseen. Heitä kohtaan tunnetuista ennakkoluuloista huolimatta historiankirjoihin on kuitenkin tallennettu kertomuksia mitä suurimpia saavutuksia aikaan saaneiden lukuisten naisten elämästä.

Yksi sellainen nainen oli persialainen runoilijatar, Ṭáhirih. Hän syntyi 1800-luvun alkupuolella maassa, jossa naiset ovat täysin miesten alistamia. Hän oli ensimmäinen nainen, joka hyväksyi Jumalan uuden ilmoituksen totuuden. Nähdessään uuden ajan koiton hän vakuuttui siitä, että oli tullut aika tunnustaa miesten ja naisten yhdenvertaisuus. Hän omisti kaiken tarmonsä tämän totuuden julistamiseen. Hänen tietämyksensä ja kaunopuheisuutensa saattoivat ymmälleen hänen aikansa oppineimmat miehet. Vaikka tyrannimaisen kuninkaan ja tietämättömän ja ylpeän papiston kaikki voimat oli suunnattu häntä vastaan, hän ei epäröinyt hetkeäkään tuoda julki totuutta. Lopulta hän uhraisi elämänsä tämän uuden uskon puolesta, jonka hän oli niin horjumattomasti ottanut omakseen.

Tietämättömyyttä ja taikauskoa on uskoa sellaiseen, jota Jumala ei ole tarkoittanut. Nykyään naisille tulisi antaa kaikki mahdollisuudet koulutukseen ja yhdenvertaiseen asemaan miesten kanssa kaikilla aloilla. Ihmiskunnan todellinen edistys ei ole mahdollista ennen kuin miesten ja naisten yhdenvertaisuus on toteutunut tässä maailmassa, aivan kuten se on henkisessä maailmassa.

1. Kuten aina, tutki tätä tiivistelmää ryhmäsi kanssa ja harjoittele näiden ajatusten esittämistä. Oletko viime aikoina käynyt ystäväsi kanssa keskusteluita, joissa näistä näkemyksistä oli hyötyä? Mistä aiheista keskustelitte?

2. Minkä nyky-yhteiskunnassa vallitsevien uskomusten ja asenteiden on muututtava, jotta naiset voivat omaksua tasavertaisen aseman miesten kanssa kaikilla pyrkimyksen aloilla?

3. Alla on Bahá'u'lláhin kirjoituksista muutamia lainauksia, jotka haluat ehkä oppia ulkoa.

”Naiset ja miehet ovat olleet ja tulevat aina olemaan yhdenvertaiset Jumalan silmissä.”³⁴

”Ettekö tiedä, miksi loimme teidät kaikki samasta tomusta? Ettei kukaan ylentäisi itseään toista ylemmäksi.”³⁵

”Tänä päivänä jumalallisen armon käsi on poistanut kaiken eriarvoisuuden. Jumalan palvelijoiden ja Hänen palvelijattariensa katsotaan olevan samanarvoisia.”³⁶

JAKSO 11

Viimeinen tässä opiskeltava tiivistelmä koskee yleismaailmallista koulutusta.

Koulutuksen edistäminen on yksi aikamme kiireellisimmistä vaatimuksista. Yksikään kansakunta ei voi saavuttaa hyvinvointia, ellei koulutus ole sen keskeinen huolenaihe. Tiedon saatavuuden puute on pääsyy jonkin kansan rappiotilaan.

Kasvatus on aloitettava varhaislapsuudessa. Isän ja äidin velvollisuutena on pyrkiä kaikin keinoin kasvattamaan lapsensa, jalostamaan heidän luonnettaan henkisten ja moraalilakien mukaisesti ja kouluttamaan heitä taiteissa ja tieteissä. Äidit ovat ihmiskunnan ensimmäisiä kasvattajia, he ruokkivat lapsiaan tiedon rinnasta. Jokaisen lapsen on saatava koulutusta, eikä tätä tehtävää saa laiminlyödä. Jos vanhemmat kykenevät suoriutumaan koulutuksen vaatimista kuluista, heidän on niin tehtävä. Muussa tapauksessa yhteiskunnan on siitä vastattava.

Koulutuksen pitäisi kehittää jokaisen ihmisen halua pyrkiä erinomaisuuteen. Ihmisen tulisi mieltä täydellisyyksiin ja tavoitella niitä intohimoisesti. Meidän tulisi pyrkiä henkiseen erinomaisuuteen, tulla tunnetuiksi ihmismaailman hyveistä – vilpittömyydestä, uskollisuudesta, ihmiskunnan palvelusta, rakkaudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Meidän tulisi pyrkiä ansioitumaan ponnistuksista edistää rauhaa ja ykseyttä sekä vaalia oppimista. Ihmisten opastaminen tällaiselle polulle on koulutuksen todellinen tehtävä.

1. Kun olette opiskelleet tiivistelmää ryhmässänne, yrittäkää tunnistaa joitakin huolenaiheita, joita ystäväillänne on kasvatuksen suhteen. Miten edellä olevat ajatukset vastaavat heidän huoliinsa?

2. Ehdotuksena on, että opettelet ulkoa Bahá'u'lláhin kirjoituksista muutamien seuraavista lainauksista.

”Ei ole suotavaa, että ihminen jää vaille tietoja ja taitoja, sillä hän on silloin vain hedelmätön puu.”³⁷

”Keskittäkää ajatuksenne ja tahtonne maan kansojen ja sukukuntien kasvattamiseen – –.”³⁸

”Taiteet, käden taidot ja tieteet kohottavat olevaisuuden maailmaa ja johtavat sen ylenemiseen.”³⁹

”Totisesti tieto on ihmiselle todellinen aarre sekä kunnian, armon, riemun, mielenlennyksen, kannustuksen ja ilon aihe.”⁴⁰

JAKSO 12

Rauha on kaikkien mielessä oleva asia. Sen aikaan saaminen on kiireellisintä ja elintärkeää. Nyt kun olette ajatelleet jossakin määrin edellisissä tiivistelmissä hahmoteltuja periaatteita, voi olla hyödyllistä pohtia yleismaailmallisen rauhan kysymystä.

Paljon on tietenkin kiinni siitä, että hallitukset ottavat käytännön askelia sodan hävittämiseksi. Poliittiset sopimukset erimielisyyksien ratkaisemiseksi ja aseiden vähentämiseksi ovat ratkaisevan tärkeitä rauhan tavoittelussa, samoin kuin kansainvälisen yhteistyön moninaiset muodot kansakuntien keskuudessa. Huolimatta siitä, miten tärkeitä tällaiset toimet ovat, ne eivät johda kestävään rauhaan, jos aiemmin tarkasteltuja periaatteita ei ole vakiinnutettu kaikkialle maailmaan. Meidän onkin kysyttävä itseltämme, että eivätkö ikivanhat vihamielisyydet jatku edelleen, elleivät ihmiset opi tutkimaan todellisuutta ja ala ymmärtää, että totuus on yksi. Me kaikki olemme lähtöisin samasta alkuperästä. Jumala varjelee meitä kaikkia ja kasvattaa meitä ilmaisijoidensa kautta. Heidän opetuksillaan on sama rakkauden ja toveruuden perusta. Vasta sitten, kun uskonnon ykseys tunnustetaan, uskonnolliset kiistat loppuvat ja uskonnon valo valaisee tien rauhaan. Eikö tieteen ja uskonnon tulekin olla sopusoinnussa, voimme edelleen kysyä, jotta tietämättömyyden pilvet hälvenisivät ja osoittaisivat kaikenlaisten ennakkoluulojen valheellisuuden, joista kukin on valtava este rauhalle? Voidaanko rauhanomainen maailma rakentaa, on vielä toinen kysymys esitettäväksi, ellei nykyistä kohtuutonta eroavuutta rikkaiden ja köyhien välillä korjata maapallon joka kolkassa? Ja ennen kuin naisten on mahdollista päästä ihmisten pyrkimysten kaikille aloille tasavertaisina miesten kanssa, niin suurelle osalle ihmiskunnan menneisyyttä ominainen väkivaltaisuus ei anna tilaa rauhalle ja todelliselle hyvinvoinnille. Tulevien sukupolvien tulee saada kaikkialla maailmassa kasvatusta näiden periaatteiden mukaisesti, sillä muutoin kaikki toivo rauhasta särkyä. Haluatte ehkä painaa mieleenne seuraavat Bahá'u'lláhin sanat, jotta voitte tutkia niitä yhdessä muiden ihmiskunnan tulevaisuudesta huolestuneiden kanssa:

”Ihmiskunnan hyvinvointia, sen rauhaa ja turvallisuutta ei voida saavuttaa, ellei ja ennen kuin sen ykseys on lujasti vakiintunut.”⁴¹

LÄHDELUETTELO

1. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Turku 1987), nro 109:2, s. 233.
2. Sama, nro 132:1, s. 307.
3. Sama, nro 34:5, s. 96.
4. *Bahá'u'lláhin muistiot, Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Porvoo 2015), nro 11.1, s. 175.
5. Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Íqán: Varmuuden kirja* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, 2010), kpl 151, s. 132–33.
6. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 28:2, s. 86.
7. Sama, nro 24:1, s. 76.
8. Sama, nro 111:1, s. 236.
9. Sama, nro 43:6, s. 111.
10. Sama, nro 110:1, s. 234.
11. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 15.4, s. 236.
12. Bahá'u'lláh, *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 95:1, s. 213.
13. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 9.13, s. 155–56.
14. Sama, nro 5.15, s. 63.
15. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 112:1, s. 237.
16. Sama, 132:3, s. 307–8.
17. Sama, nro 109:1, s. 233.
18. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 7.21, s. 104.
19. Sama, nro 6.32, s. 79.
20. Bahá'u'lláh, lainaus Shoghi Effendin teoksesta *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), kpl 42, s. 41.
21. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 3.26, s. 39.
22. Bahá'u'lláh, *Kätketyt sanat* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Helsinki 2011), persiankielinen osa, nro 80, s. 93–4.

23. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 6.23, s. 76.
24. Sama, nro 6.48, s. 84.
25. Bahá'u'lláh, julkaisussa *Huqúqu'lláh Kokoelma otteita Bahá'u'lláhin ja 'Abdu'l-Bahán kirjoituksista sekä Shoghi Effendin ja Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjeistä ja heidän puolestaan kirjoitetuista kirjeistä*, Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston laatima kokoelma (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, 2013), nro 16, s. 15.
26. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 118:2, s. 270.
27. Sama, nro 117:1, s. 270.
28. Bahá'u'lláh, lainaus Shoghi Effendin teoksessa *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), kpl 279, s. 187.
29. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 117:1, s. 270.
30. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 4.11, s. 48.
31. Sama, nro 6.3, s. 69.
32. Sama, nro 6.3, s. 70.
33. *Kätketyt sanat*, persiankielinen osa, nro 5, s. 53.
34. Bahá'u'lláh, kokoelmassa *Naiset: Kokoelma otteita Bahá'u'lláhin, 'Abdu'l-Bahán, Shoghi Effendin ja Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoituksista*, Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston laatima kokoelma (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1993), nro 54, s. 28.
35. *Kätketyt sanat*, arabiankielinen osa, nro 68, s. 47.
36. Bahá'u'lláh, kokoelmassa *Naiset*, nro 3, s. 6.
37. Bahá'u'lláh, kokoelmassa *Erinomaisuus kaikissa asioissa: Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston valmistama kokoelma, marraskuu 1981* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto), s. 4.
38. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 156:1, s. 353.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 painos), s. 26.
40. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 5.13, s.
41. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 131:2, s. 306.

Syventymisasihteita

Tavoite

Omaksua tapa vierailla ystävien ja naapureiden
luona henkisesti merkityksellisistä asioista
keskustelemiseksi

JAKSO 1

Tässä kolmannessa osassa tarkastellaan edellisen osan lailla niitä kykyjä, jotka auttavat meitä osallistumaan merkitykselliseen ja mieltä ylentävään keskusteluun. Toisessa osassa huomiomme kohteena olivat ne lukuisat tilaisuudet, joita ilmaantuu keskustelun tason nostamiseksi tuomalla esiin henkisiä periaatteita. Nyt huomio siirtyy niihin vierailuihin, joita teemme ystävien ja naapureiden luo, jotta voimme tutkia yhdessä yhteisöelämälle tärkeitä aiheita.

Kaikkialla maailmassa kylissä ja naapurustoissa ystävien ryhmät ovat intensiivisesti mukana sarjassa toisiinsa liittyviä toimintoja, joihin kuuluvat säännölliset hartaustilaisuudet, lasten henkisen kasvatuksen oppitunnit, varhaisnuorten tapaamiset, opintopiirit ja nuorten leirit sekä monenlaiset kampanjat. Sitä mukaa, kun tämä toimintamalli alkaa juurtua paikallisesti ja yhä useammat sitoutuvat palvelutekoihin, ystävien ydinryhmä kasvaa kooltaan ja vahvuudeltaan. Järjestelmällinen vierailuohjelma yhä useampiin koteihin kylässä tai naapurustossa on elintärkeä osa yhteisörakentamisen prosessia, joka on nyt vauhdittumassa. Monenlaisia aiheita käsitellään tällaisten vierailujen aikana. Bahá’í-lastentuntien opettajan on esimerkiksi vierailtava usein lasten vanhempien luona keskustelemassa kasvatukseen liittyvistä olennaisista aiheista. Valmentajina ja ohjaajina palvelevien on tarpeen tehdä varhaisnuorten ja nuorten kotiin samanlaisia vierailuja, jotta voidaan keskustella niistä haasteista ja mahdollisuuksista, jotka liittyvät näihin ihmiselämän lupaaviin vuosiin. Yhtä tärkeitä ovat perheenjäsenten kanssa käydyt keskustelut aiheista, jotka syventävät heidän tietoaan bahá’í-uskosta. Kaiken kaikkiaan tällaisten vierailujen vaikutusta yhteisössä kehittyvään toveruuden kulttuuriin ei voi yliarvioida.

JAKSO 2

Tämän osan tavoitteen kannalta tarkastelemme kuvitteellista naapurustoa, jossa edellä kuvattu kehityskulku on etenemässä, ja käytämme sitä ympäristönä, kun tutkimme, minkälaisia keskusteluja voi syntyä kotiin tehdyn vierailun aikana.

Amanda on nuori nainen, joka opiskelee kolmatta vuotta yliopistossa. Hän ja hänen veljensä, joka on myös opiskelija, asuvat vanhempiensa luona kuvittelemassamme naapurustossa talossa, jossa he ovat syntyneet ja kasvaneet. He neljä ja nuori pariskunta, joka muutti hiljattain naapurustoon, kokoontuvat joka viikko rukoilemaan ja neuvottelemaan siitä, miten heidän ympärillään käynnistetyt toiminnot ovat edistymässä noin 8 000 asukkaan keskuudessa. Kolme muutakin henkilöä osallistuu aika ajoin näihin viikoittaisiin kokoontumisiin, ja he alkavat ajatella järjestelmällisesti paitsi omia palvelutekojaan myös koko yhteisörakentamisen prosessia: puoli vuotta sitten yksi opettaja aloitti lastentunnit ja kaksi seitsemäntoistavuotiasta nuorta ohjaavat varhaisnuorten ryhmän ponnistuksia Amandan vanhemman veljen avustuksella. Hän oli heidän varhaisnuorten ryhmänsä valmentaja, kun he olivat nuorempia, ja vierailee vanhempiensa luona säännöllisesti.

Tässä tarkasteltu ensimmäinen sarja keskusteluja käydään Amandan ja Virtasten kesken, joka on naapurustossa hyvin tunnettu ja kunnioitettu perhe. Herra ja rouva Virtanen ovat kuusissakymmenissä, ja poikansa ja tyttärensä kasvettua aikuisiksi he asuvat kahdestaan talossa melko lähellä Amandan kotia. He ovat käyneet kansakoulun mutta eivät ole saaneet kovin paljon muuta koulutusta. Monien ihmisten heitä kohtaan osoittama kunnioitus on sen viisauden ansiota, jota he ovat omaksuneet anteliaan ja puhtaiden tekojen täyttämisen elämänsä aikana. He ovat tienneet bahá’í-opetuksista jo jonkin aikaa mutta ovat vasta hiljattain päättäneet tutkia niitä toden teolla. Viikko sitten he kertoivat Amandan vanhemmille haluavansa liittyä yhteisöön. Heidän tervetulleiksi

toivottamiseksi on jo suunniteltu kokoontuminen, ja sen lisäksi on sovittu, että Amanda vierailee heidän luonaan säännöllisesti useiden viikkojen aikana voidakseen keskustella heidän kanssaan sarjasta aiheita, jotka auttavat heitä syventämään tietoaan bahá'í-uskosta. Seuraamalla kertomusta näistä vierailuista pystyt tutkimaan näitä aiheita ja samaan aikaan pohtimaan, millaista on vuorovaikutus näissä tapaamisissa käydyissä keskusteluissa.

JAKSO 3

Amanda on suunnitellut Virtasten kanssa käymänsä keskustelun perustaksi lyhyen selostuksen alla olevasta aiheesta, Jumalan ikuisesta liitosta.

Kaiken ja kaikkien Luoja on Jumala, Ainoa, Verraton, Itseoleva. Bahá'u'lláh opettaa meille, että ihmismieli ei voi käsittää Jumalan ydinolemusta, sillä rajallinen ei voi käsittää rajatonta. Ihmisten laatimat kuvaukset Jumalasta ovat vain heidän oman mielikuvituksensa tuotetta. Jumala ei ole ihminen eikä pelkkä maailmankaikkeuteen levittäytynyt voima. Kun viittaamme olemassaolomme alkulähteeseen, meidän on tarpeen käyttää sellaisia sanoja kuin taivaan Isä, taivaallinen voima, suuri henki, joista kukin ilmentää Jumalan nimiä ja ominaisuuksia ihmiskielellä, ja ne ovat täysin riittämättömiä kuvaamaan Häntä.

Kätketyistä sanoista voimme lukea:

**”Oi ihmisen poika! Sinun luomistasi Minä rakastin, siksi sinut loin.
Rakasta siis Minua, jotta voisin mainita nimesi ja täyttää sielusi elämän hengellä.”¹**

Näiden Bahá'u'lláhin sanojen mukaan Jumalan rakkaus meitä kohtaan on olemassaolomme perimmäinen tarkoitus. Meidän on oltava aina tietoisia tästä rakkaudesta, joka suojelee meitä, ravitsee meitä ja täyttää meidät elämän hengellä. Vaivan tai levon, surun tai riemun hetkinä meidän on muistettava, että Jumalan rakkaus aina sulkee meidät suojaansa.

Bahá'í-opetuksista opimme, että luotuaan meidät rakkaudestaan Jumala on solminut kanssamme liiton. Sana liitto tarkoittaa sopimusta tai lupausta kahden tai useamman osapuolen välillä. Iankaikkisen liiton mukaisesti Kaikkiantelias Luoja ei ikinä hylkää meitä ja tekee aika ajoin tahtonsa ja tarkoituksensa meille tietäväksi yhden ilmaisijansa kautta.

Ilmaista tarkoittaa jonkin paljastamista, jonkin sellaisen näyttämistä, jota ei ole tiedetty aiemmin. Jumalan ilmaisijat ovat erityisiä henkilöitä, jotka ilmaisevat meille Jumalan sanan. He ovat koko maailman kasvattajia, jotka opettavat meille, miten voimme elää Jumalan tahdon mukaisesti ja saavuttaa todellisen onnen. Tällaisia ilmaisijoita ovat Aabraham, Krishna, Mooses, Zarathustra, Buddha, Kristus, Muḥammad sekä tietenkin Báb ja Bahá'u'lláh, Jumalan kaksoisilmaisijat tätä aikakautta varten.

Näin ollen Jumalan iankaikkisessa liitossa Hän on aina täyttänyt oman osansa. Meidän tulisikin esittää itsellemme tämä tärkeä kysymys: Miten minä täytän oman osani liitosta?” Kaikkien uskontojen kirjoituksista löydämme tämän vastauksen: tunnistamalla Jumalan ilmaisijan ja noudattamalla Hänen opetuksiaan. Tämä vastaus kertoo elämämme varsinaisen tarkoituksen, joka on tuntea Jumala ja palvoa Häntä. Lyhyessä velvollisuusrukouksessa julistamme:

”Todistan, oi Jumalani, että olet luonut minut tuntemaan Sinut ja palvomaan Sinua. Tunnustan tällä hetkellä oman voimattomuuteni ja Sinun mahtisi, oman köyhyyteni ja Sinun rikkautesi.

Ei ole muuta Jumalaa kuin Sinä, Apu hätässä, Itseoleva.”²

Koska Jumalan voi tuntea vain Hänen ilmaisijoidensa kautta, voimme täyttää elämämme tarkoituksen ainoastaan tunnistamalla heidät ja noudattamalla heidän opetuksiaan. Tänään sydämemme on tulvillaan kiitollisuutta siitä, että saamme elää aikana, jolloin kaikissa pyhissä kirjoissa annettu lupaus rauhan ja oikeudenmukaisuuden perustamisesta maan päälle on toteutumassa. Bahá'u'lláh julistaa:

”Tämä on se päivä, jona Jumalan loistavimmat suosionosoitukset ovat tulvineet ihmisten ylle, päivä, jona Hänen ylevin armonsä on virrannut kaikille luoduille. Kaikkien maailman kansojen velvollisuus on sopia erimielisyytensä ja täydellisessä ykseydessä ja rauhassa asustaa Hänen huolenpitonsa ja laupeutensa puun siimeksessä.”³

Ennen kuin jatkamme eteenpäin kertomuksessa, sinun tulisi lukea edellä oleva selostus ja pohtia sitä kappale kappaleelta ryhmäsi muiden osallistujien kanssa. Voitte myös esittää toisillenne kysymyksiä ja vastata niihin yhdessä, kunnes kukin teistä kykenee ilmaisemaan nämä ajatukset luontevasti ja vaivattomasti. On erittäin tärkeää oppia lainaukset hyvin, sillä on välttämätöntä sisällyttää tämänkaltaiseen keskusteluun otteita bahá'í-kirjoituksista. Seuraavat tehtävät auttavat pohtimaan tässä jaksossa esitettyjä ajatuksia ja siinä lainattujen otteiden merkitystä:

1. Miten selittäisit jollekulle, että ihminen ei voi koskaan tuntea Jumalan ydinolemusta? Edellä olevasta ensimmäisestä kappaleesta tulisi olla sinulle apua tässä suhteessa.

2. Miksi Jumala on luonut meidät? _____

3. Mitä sana ”liitto” tarkoittaa? _____

4. Mitä Jumala on luvannut iankaikkisessa liitossaan ihmisten kanssa? _____

5. Mikä on elämämme tarkoitus? _____

6. Jos me emme voi koskaan tuntea Jumalan ydinolemusta, mitä tarkoitetaan sillä, että elämämme tarkoitus on tuntea Jumala? _____

7. Mitä sana ”ilmaista” tarkoittaa? _____

8. Luettele joitakin Jumalan ilmaisijoita: _____

9. Mitä meiltä edellytetään, jotta pystymme täyttämään oman osamme liitossa? _____

10. Täydennä seuraavat lauseet:
- a. Tänä päivänä Jumalan _____ ovat tulvineet ihmisten ylle.
- b. Tänä päivänä Jumalan _____ on virrannut kaikille luoduille.
- c. Tänä päivänä meidän tulisi _____ erimielisyytemme ja täydellisessä ykseydessä ja rauhassa _____.
11. Mitä Bahá'u'lláh pyytää maailman kansoja tekemään? _____

JAKSO 4

Amandan mielessä on ollut myös muita asioita sen lisäksi, mitä hän aikoo käydä läpi yhdessä Virtasten kanssa. Hän toivoo voivansa rakentaa vahvan ystävyysuhteen heidän kanssaan. Omasta kokemuksestaan hän on tietoinen niin ennakkoluulojen kuin holhoavan asenteen vahingollisista vaikutuksista. Näitä hän luonnollisesti välttää. Hänen nöyryytensä ei ole vähentynyt ylemmän tason opiskelujen vuoksi. Hän tuntee sydämessään aitoa rakkautta ja kunnioitusta Virtasia kohtaan. Pohtiessaan sitä, miten hän aikoo selittää ensimmäisen aiheen, hän yrittää muistaa, että tämä on vasta alkua jatkuvalla keskustelulle, jota käydään usein viikkojen aikana. Hän oivaltaa, että vaikka ajatusketjun esittäminen selkeästi onkin tärkeää, hänen tulisi sopivissa kohdissa pysähtyä kuuntelemaan pariskunnan ajatuksia. ”Minun pitää yrittää olla hermostumatta”, hän miettii itsekseen, ”koska silloin jatkan vain puhumista eikä keskustelulle jää mitään tilaa.” Amanda jatkaa vierailunsa pohtimista jonkin aikaa tällä tavoin. Jos olisit hänen tilanteessaan, mitä seuraavista mieleesi tulevista ajatuksista pitäisit sopivina?

- _____ Minun tehtäväni on valistaa Virtasia bahá'í-uskosta ja varmistaa, että he oppivat kaiken, mitä heille opetan.
- _____ Mikä etuoikeus onkaan saada viettää aikaa tämän ihanan pariskunnan kanssa ja opiskella yhdessä heidän kanssaan otteita pyhistä kirjoituksista.
- _____ Tiedän, että tämä vierailu on tärkeä. Toivottavasti siihen ei kuitenkaan mene kovin paljon aikaa, sillä minulla on muutakin tekemistä.
- _____ Lainaukset ovat heille liian vaikeita. Minun pitäisi vain tuoda esille pari yksinkertaista ajatusta. Tärkeintä on osoittaa heille rakkautta.
- _____ Virtaset eivät pysty tuossa iässä enää oppimaan paljon.
- _____ Odotan innolla tätä vierailua ja myös sitä, että kuulen, mitä he ajattelevat, kun keskustelemme vierailun aiheesta ja pohdimme lainauksia.
- _____ He osaavat lukea. Esittelen vain heille vierailun aiheen ja jätän heille muutamia lainauksia, joita he voivat tutkia itsekseen.
- _____ Kun tuon esille ajatuksia, minun on pidettävä usein taukoja, jotta voimme yhdessä tutkia lainauksia ja keskustella niistä.
- _____ Toivon pystyvän esittelemään koko aiheen ilman keskeytyksiä ja lopuksi tiedustelen heiltä, onko heillä mitään kysyttävää.
- Tuleeko mieleesi muita ajatuksia, joita haluaisit tai et haluaisi mieleesi tulevan, kun valmistaudut tällaiseen vierailuun?

JAKSO 5

Amandan ensimmäinen vierailu Virtasten luokse sujuu hyvin. Pariskunta huomaa, miten hermostunut Amanda on mutta saa lämmöllään ja ystävällisyydellään hänet tuntemaan olonsa kotoisaksi. He kuuntelevat huolellisesti ja osallistuvat täysipainoisesti keskusteluun ja kiinnostavat erityistä huomiota lainauksiin. Ainoa hankala hetki tulee vierailun lopussa, kun rouva Virtanen kysyy yllättäen Amandalta: ”Unohdanko Kristuksen liittyessäni bahá'í-yhteisöön?” Amanda tietää vastauksen mutta miettii vähän pitempään, miten sen muotoilisi. Rouva Virtanen hymyilee ja tulee hänen avukseen: ”Minusta tuntuu, että rakkauteni Kristusta kohtaan on itse asiassa kasvanut sen jälkeen, kun sain tietää bahá'í-opetuksista.” ”Ja niin on tapahtunut hyvin monille kaikkialla maailmassa”, lisää Amanda, joka on saanut koottua ajatuksensa. ”Heidän rakkautensa Moosesta, Kristusta, Krishnaa, Buddhaa, Zarathustra ja Muhammedia kohtaan vahvistui sen vuoksi, mitä Bahá'u'lláh opettaa Jumalan ykseydestä, uskonnon ykseydestä ja ihmiskunnan ykseydestä.

Ryhmäsi olisi hyödyllistä keskustella hetken ajan siitä, mitä ominaisuuksia ja asenteita on täytynyt olla läsnä Amandan vierailun aikana, jotta siitä tuli niin tuloksellinen. Nöyryys on tärkein niistä asenteista, joita teidän tulee tarkastella. Kaiken nöyryyden perustana on nöyryys Jumalan edessä. Se kumpuaa nöyryydestä Hänen luotujensa edessä. Nöyryys on kaikkein tärkeintä Jumalasta ja Hänen ilmaisijoistaan puhuttaessa. Pohdi seuraavia Bahá'u'lláhin sanoja ja pyri parhaasi mukaan oppimaan ne ulkoa:

”Jumalan rakastettujen on, missä he sitten kokoontunevatkin ja kenet ikinä kohdannevatkin, osoitettava suhteessansa Jumalaan sekä tavassa, jolla he ylistävät Hänen kunniaansa ja kirkkauttansa, sellaista nöyryyttä ja alistuvaisuutta, että jok’ikinen tomuhiukkanenkin heidän jalkojensa alla voi todistaa heidän antaumuksensa syvyydestä. Näiden Pyhien sielujen käymien keskustelujen tulisi olla täynnään sellaista voimaa, että nuo samaiset tomuhiukkaset sen vaikutuksesta väräjävät. Heidän tulisi käyttäytyä niin, että maa, jota he tallaavat, ei koskaan voi puhutella heitä seuraavin sanoin: ’Minut on asetettava sinun edellesi. Sillä katso, miten kärsivällisesti kannan kuormaa, jonka maamies selkääni säilyttää. Olen välikappale, joka lakkaamatta jakaa kaikille olennoille niitä siunauksia, jotka Hän, joka on kaiken armon Alkulähde, on haltuuni uskonut. Huolimatta minulle suodusta kunniaista ja rikkauteni lukemattomista todisteista – rikkauten, joka tyydyttää koko luomakunnan tarpeet – katso nöyryyteni määrää ja sitä täydellistä alistuvaisuutta, jolla minä antaudun ihmisjalkojen tallattavaksi – –.’”⁴

Kuten edellä mainittiin, nöyryys muiden ihmisten edessä kumpuaa nöyryydestä Jumalan edessä. Tällä samalla nöyryydellä omaksumme rukoushenkisen asenteen, kun vierailemme ystävän tai naapurin kotona syventääksemme yhdessä ymmärrystämme joistakin aiheista. Keskustelun aikana käännämme ajatuksemme usein Jumalan puoleen ja pyydämme Häntä valaisemaan meidän ja kaikkien läsnä olevien mielen ja sydämen. Rukouksissa on monia ilmauksia ja lauseita, joita voimme oppia ulkoa tätä tarkoitusta varten. Tässä on vain muutamia:

”Valaise sydämemme, suo meille tarkat silmät ja valppaat korvat.”⁵

”Oi Herra! Suo rajattomia antejasi ja anna ohjauksesi valon loistaa.”⁶

”Avaa todellisen ymmärryksen portit ja anna uskon valon loistaa säteilevänä.”⁷

”Oi Herra! Valaise näkömme, jotta voisimme nähdä valosi.”⁸

”Täysin Sinun puoleesi kääntyen rukoilen Sinua palavasti täydestä sydäimestäni, kaikin ajatuksin ja kaikin kielin, että varjelisit minua kaikelta, mikä on vastoin Sinun tahtoasi tänä Sinun jumalallisen ykseytesi ajanjaksona.”⁹

JAKSO 6

Amanda tuntee sydämessään suurta riemua vierailtuaan Virtasten luona ja keskusteltuaan heidän kanssaan ikuisen liiton aiheesta. ”Seuraava vierailu”, hän ajattelee, ”voisi olla heille hyvä tilaisuus syventää tietoaan Bahá’u’lláhin elämästä.” Amanda hyödyntää tässä seuraavaa esitystä:

Bahá’u’lláh syntyi 12. marraskuuta vuonna 1817 Teheranissa, Persian pääkaupungissa. Jo lapsena Hän osoitti poikkeuksellisia ominaisuuksia, ja Hänen vanhempansa olivat vakuuttuneita siitä, että Hänet oli tarkoitettu saavuttamaan suuria asioita. Bahá’u’lláhin isä, joka oli arvostettu ministeri kuninkaan hovissa, rakasti poikaansa suunnattomasti. Eräänä yönä hän näki unen, jossa Bahá’u’lláh oli uimassa aavalla valtamerellä ja Hänen ruumiinsa hohti valaisten koko laajan ulapan. Hänen päänsä ympärillä säteilivät Hänen pitkät pikimustat hiuksensa, jotka kelluivat kaikkiin suuntiin. Hänen ympärilleen kerääntyi lukematon määrä kaloja, ja kukin niistä piti kiinni yhdestä hiuksesta. Vaikka kaloja oli valtavan paljon, yksikään hius ei irronnut Bahá’u’lláhin päästä. Hän liikkui vapaasti ja esteettä vetten päällä, ja kaikki kalat seurasivat Häntä. Bahá’u’lláhin isä pyysi viisaudestaan kuuluisaa miestä selittämään unen. Mies kertoi, että aava valtameri tarkoitti olevaisuuden maailmaa. Yksin ja omin voimin Bahá’u’lláh saavuttaisi vallan hallita sitä.

Kalojen paljous tarkoitti mullistuksia, joita Hän aiheuttaisi maailman kansojen keskuudessa. Hän olisi Kaikkivaltiaan pettämättömässä suojeluksessa, eikä tämä kuohunta voisi Häntä vahingoittaa.

Siihen mennessä, kun Bahá'u'lláh oli kolmen- tai neljäntoista vanha, Hän oli kuninkaan hovissa maineikas viisaudestaan ja oppineisuudestaan. Bahá'u'lláh oli kahdenkymmenen kahden ikäinen, kun Hänen isänsä kuoli, ja hallitus tarjosi tämän korkeaa virkaa Bahá'u'lláhille. Bahá'u'lláh ei kuitenkaan halunnut käyttää aikaansa maallisten asioiden hoitoon. Hän jätti taakseen hovin ja sen ministerit seuratakseen sitä tietä, jonka Jumala oli Hänelle määrännyt. Hän omisti aikansa sorrettujen, sairaiden ja köyhien auttamiseen, ja pian Hän tuli tunnetuksi oikeudenmukaisuuden puolustajana.

Kahdenkymmenenseitsemän vuoden ikäisenä Bahá'u'lláh sai erityisen lähetin välityksellä joitakin kirjoituksia Bábilta, joka julisti uuden päivän koitosta, jolloin Jumalan uusi ilmaisija toisi maailmaan ihmiskunnan kauan kaipaaman rauhan, ykseyden ja oikeudenmukaisuuden. Bahá'u'lláh hyväksyi välittömästi Bábin sanoman, ja Hänestä tuli yksi Bábin innokkaimmista seuraajista. Mutta valitettavasti Persian kansaa hallitsevat ryhtyivät omista itsekkäistä pyyteistään sokaistuneina vainoamaan Bábin seuraajia erittäin julmasti. Vaikka Bahá'u'lláh oli tunnettu jalosukuisuudestaan, Hän ei säästynyt tältä vainolta. Hieman yli kahdeksan vuotta Bábin julistuksen jälkeen ja kaksi vuotta sen jälkeen, kun Báb itse oli kärsinyt marttyyrikuoleman, Bahá'u'lláh vangittiin pimeään tyrmään, jota kutsuttiin Mustaksi onkaloksi. Hänen kaulansa ympärille sälytetyt kahleet olivat niin painavat, että Hän ei kyennyt nostamaan päätään pystyyn. Bahá'u'lláh vietti neljä kauheaa kuukautta näissä ankarissa olosuhteissa. Mutta juuri tuossa samaisessa tyrmässä Jumalan henki täytti Hänen sielunsa ja ilmoitti Hänelle, että Hän on kaikkien aikojen Luvattu. Tästä synkstä vankilasta nousi Bahá'u'lláhin aurinko valaisemaan koko luomakunnan.

Bahá'u'lláhia pidettiin Mustassa onkalossa neljä kuukautta, minkä jälkeen Hänen koko omaisuutensa takavarikoitiin ja Hänet karkotettiin perheineen Persiasta. Talven ankarassa kylmyydessä he matkasivat Persian länsiosan vuoriston halki kohti Bagdadia, joka oli tuolloin kaupunki Turkin Osmanien valtakunnassa ja joka on nykyisin Irakin pääkaupunki. Sanat eivät riitä kuvaamaan heidän kärsimyksiään, kun he kulkivat jalan satoja kilometrejä lumen ja jään peittämässä maastossa matkallaan kohti tuota kohtalontäyteistä kaupunkia.

Bahá'u'lláhin maine levisi pian kaikkialle Bagdadiin ja seudun muihin kaupunkeihin, ja yhä useampia ihmisiä saapui tämän kotimaastaan karkotetun vangin ovelle vastaanottamaan Hänen siunauksiaan. Mutta oli myös niitä, jotka tulivat kateellisiksi Hänen maineestaan. Heihin kuului Bahá'u'lláhin oma velipuoli Mírzá Yaḥyá, joka eli Bahá'u'lláhin rakastavan huolenpidon alaisena. Mírzá Yaḥyán juonittelu aiheutti hajaannusta Bábin seuraajien keskuudessa ja tuotti suurta murhetta Bahá'u'lláhille. Kertomatta kenellekään aikeistaan Bahá'u'lláh poistui eräänä yönä kotoaan ja lähti Kurdistánin vuoristoon. Siellä Hän vietti eristäytynyttä elämää rukoillen ja mietiskellen. Hän oleskeli pienessä luolassa ja söi hyvin yksinkertaista ruokaa. Kukaan ei tiennyt, mistä Hän oli tullut tai kuka Hän oli. Mutta vähitellen alueen asukkaat alkoivat kutsua Häntä ”Nimettömäksi” ja pitivät Häntä suurena pyhimyksenä, jolla oli Jumalalta saatua tietoa. Kun uutiset tästä pyhästä henkilöstä tavoittivat Bahá'u'lláhin vanhimman pojan, ‘Abdu'l-Bahán, tämä tunnisti oitis rakkaan Isänsä tuntomerkit. Erityislähetin avulla Bahá'u'lláhille toimitettiin kirjeitä, joissa Häntä anottiin palaamaan Bagdadiin. Bahá'u'lláh suostui pyyntöön, ja näin päättyi kaksi vuotta kestänyt tuskallisen eron jakso.

Bahá'u'lláhin poissaolon aikana Bábin seuraajien yhteisön tilanne oli nopeasti huonontunut. Niiden seitsemän vuoden aikana, jotka Bahá'u'lláh asui vuorilta palattuaan Baghdádissa, Hän valoi uuden hengen Bábin vainottuihin ja hämmentyneisiin seuraajiin. Vaikka Bahá'u'lláh ei ollut vielä julkistanut omaa korkeaa jumalallista asemaansa, Hänen sanojensa voima ja viisaus alkoivat voittaa Hänelle yhä useampien Bábin seuraajien uskollisuuden ja kaikkia elämänsäaloja edustavien ihmisten ihailun. Mutta muslimien kiihkomieliset uskonnolliset johtajat eivät kestäneet nähdä, kuinka valtava vaikutus Bahá'u'lláhilla oli näin suuriin ihmisjoukkoihin. He tekivät viranomaisille valituksen toisensa jälkeen, kunnes Persian hallitus liittoutui Osmanien valtakunnan joidenkin virkamiesten kanssa, jotta Bahá'u'lláh siirrettäisiin kauemmaksi kotimaansa läheisyydestä, tällä kertaa Konstantinopolin kaupunkiin.

Vuoden 1863 huhtikuu oli suuren surun aikaa Bagdadin asukkaille. Henkilö, jota he olivat oppineet rakastamaan, oli lähdössä pois heidän kaupungistaan heille täysin tuntematonta päämäärää kohti. Juuri ennen lähtöään Bahá'u'lláh siirtyi kaupungin laitamalla sijaitsevaan puutarhaan, pystytti sinne telttansa ja kahdentoista päivän ajan otti siellä vastaan suuren määrän vierailijoita, jotka tulivat lausumaan hyvästinsä. Bábin seuraajat tulivat puutarhaan raskain sydämin, sillä vaikka muutamat heistä olivat lähdössä Bahá'u'lláhin seurueen mukana, useimpien oli jäätävä Bagdadiin, jolloin he menettäisivät läheisen yhteytensä Häneen. Jumala ei kuitenkaan tahtonut, että tästä tilaisuudesta tulisi murheen täyttämä. Hänen rajattoman armonsa ovet avautuivat selkoselleen. Bahá'u'lláh julisti seuralaisilleen, että juuri Hän oli Bábin ennustama – Hän, jonka Jumala on ilmaiseva. Murhe muuttui äärettömäksi riemuksi, sydämet ilahtuivat ja sielut syttyivät Hänen rakkautensa tullesta. Tätä kahdentoista päivän ajanjaksoa vietetään riḍvánin juhlapäivinä Bahá'u'lláhin maailmanlaajuisen tehtävän julistamisen muistoksi.

Konstantinopoli oli Osmanien valtakunnan pääkaupunki. Bahá'u'lláhin suuri viisaus ja vaikuttava persoonallisuus alkoivat jälleen kerran viehättää siellä puoleensa yhä laajenevaa joukkoa ihmisiä pelkästään neljän kuukauden aikana. ”Hänen ei pidä viipyä Konstantinopolissa yhtään kauempaa”, mutisivat muslimien kiihkomieliset uskonnolliset johtajat, jotka suostuttelivat viranomaiset karkottamaan Bahá'u'lláhin Adrianopolin kaupunkiin. Bahá'u'lláh viipyi neljä ja puoli vuotta Adrianopolissa, mistä Hän lähetti maailman kuninkaille ja hallitsijoille kirjeitä ja kehotti heitä luopumaan sortovallastaan ja omistautumaan kansansa hyvinvoinnille. Sitten Bahá'u'lláhin vastustajat keksivät mitä julmimman rangaistuksen. Bahá'u'lláh karkotettaisiin perheensä kanssa ‘Akkoon, joka oli tuohon aikaan koko valtakunnan pahin rangaistussiirtola. ”Hän menehtyy taatusti tuon vankilakaupungin ankarissa oloissa”, luulivat nuo heikkomieliset miehet, jotka kuvittelivat voivansa pysäyttää sen, minkä itse Jumala oli pannut liikkeelle.

Bahá'u'lláhin kärsimät koettelemukset ‘Akkossa ovat liian lukuisia tässä kuvailtaviksi. Häneltä puuttuivat kaikki mukavuudet, ja viholliset olivat Hänen ympärillään päivin ja öin. Mutta vähitellen vankeusolot muuttuivat. ‘Akkon asukkaat ja sen viranomaiset vakuutuivat kaupunkiinsa karkotettujen bahá'iden pienehkön joukon syyttömyydestä. Jälleen kerran ihmiset viehättyivät tämän suurenmoisen henkilön viisaudesta ja rakkaudesta, vaikka suurin osa heistä ei ymmärtänytkään Hänen suurta asemaansa. Noin yhdeksän kuukauden kuluttua vankilakaupungin portit avattiin Bahá'u'lláhille ja Hänen seuraajilleen. Bahá'u'lláhin rakas poika ‘Abdu'l-Bahá onnistui hankkimaan Isälleen arvokkaan paikan kaupungin muurien ulkopuolelta. Lopulta ‘Abdu'l-Bahán oli mahdollista vuokrata maaseudulta talo, jossa Bahá'u'lláh pystyi viettämään elämänsä viimeiset kolmetoista vuotta suhteellisen rauhassa ja levollisena. Tämä paikka tunnetaan nykyisin Bahjín kartanona, ja siellä Bahá'u'lláh kuoli toukokuussa vuonna 1892 majesteettiutensa ja kunniansa huipulla.

Bahá'u'lláh kohotti korkeuksiin maailmanrauhan ja kansojen ystävyuden lipun sekä ilmaisi Jumalan sanaa. Vaikka Bahá'u'lláhin vastustajat yhdistivät voimansa Häntä vastaan, Hän voitti heidät, kuten Jumala oli Hänelle luvannut, kun Hän oli kahleissa synkässä vankilassa Teheranissa. Bahá'u'lláhin elinaikana Hänen sanomansa virvoitti tuhansien ihmisten sydämen. Nykyään Bahá'u'lláhin opetukset jatkavat edelleen leviämistään kaikkialle maailmaan. Mikään ei voi estää Hänen perimmäisen päämääränsä toteutumista, joka on ihmiskunnan yhdistäminen yhden yleismaailmallisen asian, yhden yhteisen uskon kautta.

Edellä oleva kertomus Bahá'u'lláhin elämästä on melko pitkä. Ennen kuin siirrytte alla oleviin tehtäviin, lukekaa kertomus kappale kappaleelta ryhmässänne ja esittäkää toisillenne kysymyksiä, kunnes olette oppineet sisällön hyvin ja pystytte esittämään sen helposti. Seuraavasta kartasta on apua palautettaessa mieleen Bahá'u'lláhin karkotusreitit ja tapahtumat sen varrelta.

1. Voitte havaita hyödylliseksi kirjoittaa alla oleville riveille kertomuksen perusteella Bahá'u'lláhin elämään liittyneiden päätapahtumien kulun.

- b. Miksi Bahá'ulláh suostui vangittavaksi? _____

- c. Miksi Bahá'u'lláh joi murheen maljan? _____

- d. Miksi Bahá'u'lláh suostui alennettavaksi? _____

- e. Miksi Bahá'u'lláh kärsi niin monia koettelemuksia? _____

- f. Hyväksyikö Bahá'u'lláh kärsimykset siksi, että Hän oli voimaton tekemään toisin? _____
- g. Jos Bahá'u'lláh ei ollut voimaton vihollistensa edessä, miksi Hän sitten suostui kärsimään? _____

JAKSO 7

Amandan toinen vierailu Virtasten luokse sai aikaan yhtä paljon riemua kuin ensimmäinenkin. Virtaset ovat jo tutustuneet Bahá'u'lláhin elämäntarinaaan mutta ovat halukkaita oppimaan lisää Amandan esityksestä ja ovat selvästi liikuttuneita kuullessaan Hänen kärsimyksistään. ”Vaikuttaa siltä”, pohtii rouva Virtanen eräässä kohdassa, ”että Jumalan ilmaisijat kärsivät aina niiden käsissä, jotka janoavat johtoasemaa ja maallista valtaa.” Amanda päättää, että nyt on sopiva hetki tuoda esille yksi lainaus, jonka hän on oppinut ulkoa – ja joka on sinullekin tuttu edellisen jakson opiskelusta – ja jossa Bahá'ulláh puhuu kärsimyksistään, jotka hän kesti ihmiskunnan puolesta, jotta voisimme vapautua sorrosta ja saavuttaa ikuisen onnen. Kaikki kolme ystävää ovat innoissaan tuon päivän keskustelusta.

Pohtiessaan seuraavaa vierailuaan Amanda päätyy nopeasti siihen, että ‘Abdu’l-Bahán asema olisi luonnollinen keskustelunaihe. Hän aikoo varmistaa, että seuraavat asiat tulevat käsiteltyä:

Bahá'u'lláhin vanhin poika ‘Abdu’l-Bahá on mitä ainutlaatuisin henkilö ihmiskunnan historiassa, eikä hänen kaltaistaan ole ollut ainoassakaan aiemmassa uskonnossa. ‘Abdu’l-Bahá tunnisti Isänsä jumalallisen aseman jo lapsena ja oli mukana Hänen karkotuksissaan ja kärsimyksissään. Bahá'u'lláh uskoi kuolemansa jälkeen bahá'i-yhteisön ‘Abdu’l-Bahán huolenpidon ja suojeluksen alaiseksi. Emme pysty koskaan täysin käsittämään sitä, miten valtavan lahjan Bahá'ulláh soi ihmiskunnalle antaessaan meille paitsi suurenmoisen ilmoituksensa myös poikansa, jonka tiedon ja viisauden kautta maailma saisi ohjausta ja valaistusta, kuten Bahá'ulláh sanoi.

Kun opiskelemme ‘Abdu’l-Bahán elämää ja puheita, ymmärrämme, minkälainen ainutlaatuinen asema hänellä on tässä uskontojärjestelmässä. Meidän tärkeää muistaa tästä asemasta kolme asiaa.

Ensiksikin ‘Abdu’l-Bahá on Bahá’ulláhin liiton keskus. Bahá’ulláh solmi liiton seuraajiensa kanssa ja kehotti heitä kääntämään sydämensä kohti tuota keskusta ja olemaan sille täysin uskollisia. Testamentissaan ‘Abdu’l-Bahá nimitti Shoghi Effendin, bahá’í-uskon Suojelijan, keskuksiksi, jonka puoleen kaikkien tulisi kääntyä ‘Abdu’l-Bahán poismenon jälkeen. Nykyään tämä keskus on Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, joka on perustettu Bahá’u’lláhin yksiselitteisen käskyn ja ‘Abdu’l-Bahán ja Suojelijan antamien selvien ohjeiden mukaisesti. Liiton voima pitää bahá’í-yhteisön yhtenäisenä ja suojelee sitä jakaantumiselta ja hajoamiselta.

Toiseksi ‘Abdu’l-Bahá on Bahá’u’lláhin sanojen erehtymätön tulkitsija. Niin valtava on Bahá’u’lláhin ilmoitus, niin syvällisiä Hänen lausumiinsa sanoihin kätkeytyvät merkitykset, että Hän näki tarpeelliseksi jättää jälkeensä tulkitsijan, jota Hän itse innoittaisi. Siten tulevien sukupolvien aikana ihmiskunta kykenee ymmärtämään Bahá’u’lláhin opetuksia opiskelemalla ‘Abdu’l-Bahán tulkintoja hänen lukuisista muistioistaan ja hänen puheidensa oikeaksi todistetuista muistiinpanoista. Suojelija oli Bahá’ulláhin opetusten tulkitsija ‘Abdu’l-Bahán jälkeen, ja hänen myötään tulkitsijan tehtävä päättyi, eikä kenelläkään ole arvovaltaa tulkita Bahá’u’lláhin sanoja Hänen uskontojärjestelmänsä loppuaikana.

Aiempina aikoina kaikki uskonnot ovat kärsineet niiden pyhien kirjoitusten eri tulkintojen aiheuttamasta jakautumisesta. Mutta kun tässä uskontojärjestelmässä tulee epäselvyyttä Bahá’u’lláhin jonkin lausunnon merkityksestä, kaikki kääntyvät ‘Abdu’l-Bahán ja Suojelijan tulkintojen puoleen. Jos epäselvyyttä on edelleen, Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puoleen voi kääntyä selvennyksen saamiseksi. Siten ei jää varaa opetusten merkitystä koskeville kiistoille, ja bahá’í-uskon yhtenäisyys on turvattu.

Kolmanneksi ‘Abdu’l-Bahá on täydellinen esimerkki Isänsä opetuksista. Vaikka emme voikaan koskaan toivoa saavuttavamme sellaista täydellisyyden astetta, meidän tulisi aina nähdä ‘Abdu’l-Bahá edessämme ja pyrkiä noudattamaan hänen esimerkkiään. Kun luemme bahá’í-kirjoituksista rakkaudesta, voimme kääntyä ‘Abdu’l-Bahán puoleen ja näemme hänessä rakkauden ja ystävällisyyden perusolemuksen. Kun luemme puhtaudesta, oikeudenmukaisuudesta, suoraselkäisyydestä, riemusta ja anteliaisuudesta, voimme kääntyä ‘Abdu’l-Bahán puoleen ja ajatella hänen elämänsä ja havaita, miten nämä ominaisuudet näkyivät hänessä täydessä mitassaan.

‘Abdu’l-Bahán elämän tunnusmerkki oli tietenkin hänen palvelijuutensa. Nimi ‘Abdu’l-Bahá tarkoittaa ”Bahán palvelijaa”, ja tämä oli se arvonimi, jonka hän asetti niiden kaikkien muiden nimien edelle, joita hänelle oli annettu. ‘Abdu’l-Bahán seuraavat sanat ovat osoitus hänen kiihkeästä palveluhalustaan:

”Minun nimeni on ‘Abdu’l-Bahá. Minun ominaisuuteni on ‘Abdu’l-Bahá. Minun todellisuuteni on ‘Abdu’l-Bahá. Minun ylistykseni on ‘Abdu’l-Bahá. Orjuus Siunatun kauneuden alaisuudessa on loistava ja sädehtivä koristeeni ja koko ihmisrodun palveleminen ainainen uskontoni. Muuta nimeä, muuta arvoa, muuta mainintaa, muuta suositusta ei minulla ole eikä ole ikinä oleva kuin ‘Abdu’l-Bahá. Tämä on kaipuuni. Tämä on suurin toiveeni. Tämä on ikuinen elämäni. Tämä on iankaikkinen kunniani.”¹¹

Selvästikin se, mitä Amanda aikoo kertoa Virtasille seuraavalla vierailullaan, on vain alustava esitys mitä ainutlaatuisimmasta henkilöstä. Heidän ymmärryksensä ‘Abdu’l-Bahán asemasta tässä uskontojärjestelmässä kasvaa edelleen tulevien vuosien kuluessa. Oman elämän aikana palvelun polulla kulkiessa tulee monia tilaisuuksia palauttaa mieleen hänen esimerkinsä ja pohtia hänen sanojaan.

Tutustuit jo edellisessä osassa joihinkin ‘Abdu’l-Bahán puheisiin ja sinua kannustettiin esittämään hänen tavallaan niitä ajatuksia, jotka sisältyvät hänen muistioihinsa ja julkisiin puheisiinsa. Jotta voit nyt vahvistaa omaa ymmärrystäsi ‘Abdu’l-Bahán asemasta, keskustele ryhmäsi muiden jäsenten kanssa edellä esitetyistä pääkohdista ja harjoittele niiden esittämistä hyvin. Siinä lainatun otteen pohdiskelu innoittaa sinua etenemään palvelun polulla omissa yrityksissäsi.

JAKSO 8

Aina siitä lähtien, kun Amanda alkoi vieraillla Virtasten luona, hänen mieltään on askarruttanut, mitkä keskusteluaiheet auttaisivat heitä eniten tulemaan naapuruston yhteisö rakentamisen prosessin vahvoiksi ja aktiivisiksi edistäjiksi. Yhtäältä on sellaisia aiheita kuin rukous, sielun kuolemattomuus ja horjumattomuus Jumalan rakkaudessa, joista hän toivoo voivansa keskustella heidän kanssaan, koska henkisen elämän perustaa on koko ajan vahvistettava. Toisaalta heidän on tärkeää saada näkemys siitä, minkälaista yhteisöä ollaan vähitellen kehittämässä, ja ymmärtää, että he voivat antaa oman osansa sen toteutumiseen. Keskustellessaan Virtasten kanssa ‘Abdu’l-Bahán asemasta Amanda alkaa vähitellen ymmärtää, mikä hänen seuraavan vierailunsa aiheen tulisi olla. ”He ymmärtävät hyvin selkeästi, että bahá’í-uskon tavoitteena on yhdistää ihmisiä”, hän ajattelee. ”Siksi meidän tulisi kaiketi tarkastella seuraavaksi, miten voidaan rakentaa ja säilyttää yhtenäinen yhteisö.”

Amanda aloittaa neljännen vierailunsa kuvailemalla niitä toimintoja, joiden käynnissä pitämisestä suhteellisen pieni ryhmä ystäviä kantaa vastuuta naapurustossa. ”Lukumäärämme kasvaessa”, hän selittää, ”haastavin tehtävämme on olla yhä yhtenäisempiä sanoissamme, ajatuksissamme ja teoissamme. Jos olette samaa mieltä, niin tänään voisimme yhdessä tarkastella ykseyden aiheita.”

”Ymmärrän, miten tärkeää ykseys on yhteisömme kehittymiselle”, vastaa rouva Virtanen.

”Ja loppujen lopuksi juuri Bahá’u’lláhin sanoma ykseydestä viehätti meitä ensimmäiseksi Hänen opetuksissaan”, sanoo herra Virtanen.

”Olen valinnut useita ajatuksia ja löytänyt niitä kutakin koskevan lainauksen”, sanoo Amanda. ”Jos teille sopii, voimme käydä ne läpi yksi kerrallaan ja keskustella niistä.”

Alla on Amandan luettelo näistä ajatuksista:

- Jotta yhteisömme voisi olla todella yhdistynyt, meidän jokaisen on vältettävä eripuraa ja kiistoja. Bahá’u’lláh toteaa:

”Mikään ei tänä päivänä voi tälle asialle tuottaa suurempaa vahinkoa kuin riitaisuus ja eripura, kiistat, vieraantuneisuus ja välinpitämättömyys Jumalan rakkaiden keskuudessa. Kavahtakaa niitä Jumalan voiman ja Hänen korkeimman apunsa turvin ja ponnistelkaa sitoaksenne yhteen ihmisten sydämet Hänen nimessään, joka on Yhdistäjä, Kaikkietävä, Kaikkiviisas.”¹²

- Meidän tulisi rakastaa kaikkia yhteisössämme, ja rakkautemme tulisi kuvastaa rakkauttamme Jumalaan. ‘Abdu’l-Bahá toteaa:

”Eläkää täydellisessä ykseydessä. Älkää koskaan vihastuko toisillenne. Rakastakaa luotuja Jumalan tähden eikä heidän itsensä vuoksi. Ette tule koskaan vihaisiksi tai kärsimättömiksi, jos rakastatte heitä Jumalan tähden. Ihmissuku ei ole täydellinen. Jokaisessa ihmisessä on epätäydellisyyksiä, ja tulette aina onnettomiksi, jos katsotte itse ihmisiä. Mutta jos katsotte Jumalaa, rakastatte heitä ja olette heille ystävällisiä, sillä Jumalan maailma on täydellisyiden ja täyden armeliaisuuden maailma.”¹³

- Jos toisiamme kohtaan tuntemastamme rakkaudesta huolimatta välillemme syntyy jännitteitä, meidän tulisi heti muistaa tämä ‘Abdu’l-Bahán neuvo:

”Velvoitan teitä jokaista keskittämään sydämenne ajatukset rakkauteen ja sopusointuun. Kun ajatus sodasta syttyy, vastustakaa sitä voimakkaammalla ajatuksella rauhasta. Vihamielinen ajatus on tuhottava vahvemalla ajatuksella rakkaudesta. Ajatukset sodasta aiheuttavat kaiken harmonian, hyvinvoinnin, rauhallisuuden ja tyytyväisyyden tuhoutumisen.

Ajatukset rauhasta rakentavat veljeyttä, rauhaa, ystävyyttä ja onnellisuutta.”¹⁴

- Ja kun olemme yrittäneet kaikkemme itsemme hillitsemiseksi mutta huomaamme joutuvamme tunteidemme valtaan ja alkavamme kiistellä, meidän tulisi muistaa nämä Bahá’u’lláhin sanat:

”Jos keskuudessanne syntyy erimielisyyttä, nähkää Minut kasvojenne edessä ja unhottakaa toistenne viat Minun nimeni tähden ja osoituksena rakkaudestanne ilmiselvää ja loistavaa asiaani kohtaan.”¹⁵

- Tehokkain keino epäykyä vastaan on henkinen itsekontrolli jättää toisten viat huomioimatta ja kiinnittää sen sijaan huomio heidän kiitettäviin ominaisuuksiinsa ja pidättäytyä täysin kaikesta panettelusta. Voimme päästä eroon panettelun taipumuksesta helpommin, kun rakastamme toinen toistamme. Meidän on muistettava, että emme yleensä huomaa rakastamiemme ihmisten vikoja, eikä meidän ole lainkaan vaikeaa suhtautua heihin synnit peittävin silmin. ‘Abdu’l-Bahá toteaa:

”Epätäydellinen silmä näkee epätäydellisyyksiä. Viat peittävä silmä katsoo sielujen Luojan puoleen. Hän on heidät luonut, Hän kasvattaa heitä ja huolehtii heistä, Hän suo heille kykyjä ja elämän, näön ja kuulon. Sen tähden he ovat Hänen suuruutensa merkkejä. Teidän on rakastettava kaikkia ja oltava ystävällisiä kaikille, huolehdittava köyhistä, puolustettava heikkoja, parannettava sairaita sekä opetettava ja kasvatettava tietämättömiä.”¹⁶

Bahá’u’lláh kehottaa meitä:

”Oi valtaistuimeni seuralainen! Älä kuule pahaa äläkä näe pahaa, älä alenna itseäsi äläkä valita ja vaikeroi. Älä puhu pahaa, ettet kuulisi pahaa puhuttavan äläkä suuretele toisten vikoja, etteivät omat vikasi näyttäisi suurilta. Älä toivo kenellekään alennusta, ettei oma alennuksesi paljastuisi. Elä sitten elosi päivät jotka ovat kiitävää hetkeäkin lyhyemmät, mieli tahrattomana, sydän siveänä, ajatukset puhtaina ja koko olemuksesi pyhittäytyneenä, jotta voisit vapaana ja tyytyväisenä jättää maallisen majasi, palata salaperäiseen paratiisiin ja ainaisesti asua iankaikkisessa kuningaskunnassa.”¹⁷

Ja Hän sanoo meille:

”Oi siirtolaiset! Olen luonut kielen lausumaan nimeäni, älkää tahratko sitä parjauksin. Jos joudutte itsekkyyden tulen valtaan, muistakaa omia vikojanne älkääkä Minun luotujeni vikoja, sillä kukin teistä tuntee itsensä paremmin kuin toiset.”¹⁸

Ykseys ei tietenkään ole pelkästään riidan ja eripurana puuttumista, eikä rakkautta pidä osoittaa ainoastaan sanoin. Voimme väittää, että todellinen ykseys vallitsee bahá’i-yhteisössämme vasta silloin, kun toisiamme kohtaan tuntemamme rakkaus muuntuu yhteisön palveluksi ja kun toimintamme perustuu yhteistyön ja keskinäisen avun henkeen. ‘Abdu’l-Bahá kehottaa meitä:

”Älä lepää silmänräpäystäkkään äläkä tavoittele mukavuutta hetkenkään vertaa. Sen sijaan uurasta koko sydämestäsi ja sielustasi, jotta voisit omistautuneesti palvella edes yhtä ystävien joukosta ja tuoda onnea ja riemua ainakin yhdelle valaistuneelle sydämelle. Tämä on todellinen lahja, ja sen kautta ‘Abdu’l-Bahán kasvot kirkastuvat. Ole kumppanini ja toverini siinä.”¹⁹

Ja hän toteaa:

”Ihmiskunta tarvitsee eniten yhteistyötä ja vastavuoroisuutta. Mitä vahvempia ihmisten väliset toveruuden ja yhteenkuuluvuuden siteet ovat, sitä suurempi on rakentavuuden ja tuloksellisuuden voima kaikilla inhimillisen toiminnan tasoilla.”²⁰

Mitä tärkein avain menestykselliseen yhteisötoimintaan on avoin ja rakastava neuvottelu kaikista asioista. Neuvottelun kautta kaikki ne moninaiset tavat, joilla suhtaudumme johonkin asiaan, sulautuvat yhteen, ja löydämme parhaan suunnan yhteiselle toiminnallemme. Neuvottelun kautta saavutamme ajatuksen ykseyden, ja kun ajatuksemme ja näkemyksemme ovat yhteneväisiä, kykenemme laatimaan tehokkaita suunnitelmia yhteisömme edistymiseksi. ‘Abdu’l-Bahá sanoo seuraavaa niistä, jotka neuvottelevat:

”Tärkeimmät vaatimukset niille, jotka neuvottelevat yhdessä, ovat vaikuttimien puhtaus, säteilevä henki, irrottautuminen kaikesta muusta paitsi Jumalasta, viehtymys Hänen jumalallisiin sulotuoksuihinsa, nöyryys ja vaatimattomuus Hänen rakkaitensa keskuudessa, kärsivällisyys ja pitkämielisyyys vaikeuksissa ja alamaisuus Hänen ylevällä kynnyksellään. Jos heitä armollisesti autetaan hankkimaan nämä ominaisuudet, Bahán näkymättömästä valtakunnasta suodaan heille voitto.”²¹

- Ajatuksen ykseys ei toteudu käytännössä, ellei sitä muunneta toiminnan ykseydeksi. Yksimielisinä toimiminen ei tarkoita sitä, että me kaikki teemme yhtä ja samaa. Sitä vastoin yhtenäisessä toiminnassa yhteisön jäsenten moninaiset kyvyt pääsevät käyttöön mahdollisimman hyvin. Näin voimavaramme moninkertaistuvat, ja vaikka lukumäärämme on vielä pieni, kykenemme sellaisiin saavutuksiin, joihin monet suuret ja mahtavat organisaatiot maailmassa eivät pysty. ‘Abdu’l-Bahá sanoo:

”Aina kun pyhät sielut nousevat taivaan voimiin turvautuen tällaisin hengen ominaisuuksin ja marssivat yksin tuumin rivi toisensa perään, jokainen noista sieluista on oleva kuin tuhat sielua ja tuon mahtavan meren hyrskyävät aallot ovat oleva kuin Korkeuden joukkojen pataljoonat.”²²

Kun olette lukeneet ryhmässasi huolellisesti yllä mainitut ajatukset kohta kohdalta useita kertoja, auttakaa toinen toistanne harjoittelemaan näiden ajatusten esittämistä, niin kuin olette tehneet kolmen edellisen keskusteluaiheen kohdalla. Seuraavista tehtävistä on apua näissä ponnistuksissa.

1. Täydennä seuraavat lauseet:
 - a. Mikään ei tänä päivänä voi tälle asialle tuottaa suurempaa vahinkoa kuin _____ ja eripura, kiistat, vieraantuneisuus ja välinpitämättömyys Jumalan rakkaiden keskuudessa.
 - b. Mikään ei tänä päivänä voi tälle asialle tuottaa suurempaa vahinkoa kuin riitaisuus ja _____, kiistat, vieraantuneisuus ja välinpitämättömyys Jumalan rakkaiden keskuudessa.
 - c. _____ ei tänä päivänä voi tälle asialle tuottaa suurempaa vahinkoa kuin riitaisuus ja eripura, kiistat, vieraantuneisuus ja välinpitämättömyys Jumalan rakkaiden keskuudessa.
 - d. Mikään ei tänä päivänä voi tälle asialle tuottaa suurempaa vahinkoa kuin riitaisuus ja eripura, kiistat, vieraantuneisuus ja _____ Jumalan rakkaiden keskuudessa.
 - e. Mikään ei tänä päivänä voi tälle asialle tuottaa suurempaa vahinkoa kuin riitaisuus ja eripura, _____, vieraantuneisuus ja välinpitämättömyys Jumalan rakkaiden keskuudessa.
 - f. Mikään ei tänä päivänä voi tälle asialle tuottaa suurempaa vahinkoa kuin riitaisuus ja eripura, kiistat, _____ välinpitämättömyys Jumalan rakkaiden keskuudessa.
 - g. Mikään ei tänä päivänä voi _____ tuottaa suurempaa vahinkoa kuin riitaisuus ja eripura, kiistat, vieraantuneisuus ja välinpitämättömyys Jumalan rakkaiden keskuudessa.

2. Toisessa lainauksessa 'Abdu'l-Bahá sanoo meille:
 - a. Meidän tulee elää täydellisessä _____.
 - b. Emme saa koskaan _____.
 - c. Meidän tulee rakastaa kaikkia ihmisiä _____ eikä _____ vuoksi.
 - d. Emme koskaan tule _____ tai _____, _____ jos rakastamme ihmisiä _____.

- e. Ihmissuku ei ole _____.
- f. Tulemme aina _____, _____ jos katsotte _____.
- g. Jos me katsomme _____, me _____ ihmisiä ja olemme heille _____.

3. Kolmannessa lainauksessa ‘Abdu’l-Bahá sanoo meille:

- a. Meidän kaikkien on keskitettävä sydämemme ajatukset _____ ja _____.
- b. Kun ajatus sodasta syntyy, meidän tulisi vastustaa sitä _____.
- c. Vihamielinen ajatus on tuhottava _____.
- d. Ajatukset sodasta aiheuttavat kaiken _____, _____ ja _____ tuhoutumisen.
- e. Ajatukset rauhasta rakentavat _____, _____, _____ ja _____.

4. Mitä sinun tulee tehdä, kun huomaat, että sinun ja toisten välillä syntyy erimielisyyksiä yhteisössäsi? _____

5. Kuvaile minkälainen henkinen itsekuri auttaa sinua edistämään ykseyttä yhteisössäsi: _____

6. Mitkä seuraavista edistävät ykseyttä?

- ___ Tarkastella toisten ihmisten puutteita
- ___ Jättää toisten ihmisten viat huomiotta
- ___ Huomauttaa ystävälle jonkun henkilön puutteista
- ___ Liioitella tai muunnella kuvausta, jotta jonkun henkilön käytös näyttäisi huonolta
- ___ Ajatella toisten ihmisten vikoja

7. Miksi me arvostelemme joitakin ihmisiä, kun he toimivat väärin, mutta emme taas toisia, vaikka he tekevät aivan samoin? _____

8. Onko mahdollista, että ykseys vallitsisi tilanteessa, jossa ihmiset panettelevat toisiaan? Miksi ei? _____

9. Valehtelu jostakin henkilöstä on selvästi väärin. Mutta onko oikein arvostella toisten edessä jotakuta siitä, mitä hän on oikeasti tehnyt? _____

10. Mitä eroa on juoruilulla, panettelulla ja toisten arvostelulla? _____

11. Mitä vaikutuksia juoruilulla, panettelulla ja jatkuvalla arvostelulla on yhteisöön? _____

12. Miten me voimme päästä näistä tavoista eroon elämässämme? _____

13. Mitä tapahtuisi, jos puhuisimme muista ainoastaan niin, kuin he olisivat läsnä? _____

14. Jos me panettelemme lasten ollessa läsnä, mikä vaikutus sillä on heihin? _____

15. Mistä taipumus juoruilla ja panetella tulee? _____

16. Bahá'u'lláh kehottaa meitä: ”Jos joudutte itsekkyyden tulen valtaan, _____
 _____, älkääkä _____
 _____, sillä kukin teistä tuntee _____ paremmin kuin
 _____.”
17. Rakkautta ei osoiteta yksinomaan sanoin. Mitä muuta tarvitaan? _____

18. Ykseyden ja rakkauden suhteen ‘Abdu’l-Bahá kehottaa meitä: ”Älä _____
 _____ äläkä _____
 hetkenkään vertaa. Sen sijaan _____ ja
 _____ . jotta voisit _____
 edes yhtä ystävien joukosta ja _____ ja _____
 ainakin yhdelle valaistuneelle sydämelle.”
19. Ja ‘Abdu’l-Bahá toteaa edelleen: ”Ihmiskunta tarvitsee eniten _____
 ja _____. Mitä vahvempia ihmisten väliset
 _____ ja _____ siteet ovat, sitä suurempi on
 _____ ja _____
 kaikilla inhimillisen toiminnan tasoilla.”
20. Mikä on tärkein avain menestykselliseen yhteisötoimintaan? _____

21. ‘Abdu’l-Bahá sanoo niistä, jotka neuvottelevat: ”Tärkeimmät vaatimukset niille, jotka
 neuvottelevat yhdessä, ovat _____ ,
 _____ , _____
 _____ , _____
 _____ Hän on rakkaattensa keskuudessa,
 _____ vaikeuksissa ja _____
 Hän on ylevällä kynnyksellään. Jos heitä armollisesti autetaan hankkimaan nämä
 ominaisuudet, Bahán näkymättömästä valtakunnasta _____.”

22. Yhtenäisen toiminnan voimasta ‘Abdu’l-Bahá sanoo meille: ”Aina kun pyhät sielut nousevat _____ turvautuen tällaisin _____ ja marssivat _____ rivi toisensa perään, _____ noista sieluista on oleva kuin _____ ja tuon mahtavan meren hyrskyävät aallot ovat oleva kuin _____.”

JAKSO 9

Neljännellä vierailullaan Virtasten luokse Amanda tapaa heidän pojantyttärensä Pauliinan, joka on tullut asumaan isovanhempiansa luokse, koska opiskelee heidän lähellään sijaitsevassa lukiossa. Pauliina on hyvin kiinnostunut ykseyden aiheesta ja osallistuu innostuneesti keskusteluun. Keskustelun lähestyessä loppuaan rouva Virtanen tuo pöytään kaikille kahvia ja kakkua. Tämä antaa Amandalle tilaisuuden tutustua Pauliinaan hieman paremmin, ja he sopivatkin tapaavansa seuraavana päivänä, jotta he voivat keskustella naapurustossa käynnissä olevista yhteisö rakentamisen ponnistuksista. ”Ehkä Pauliinaa voisi olla kiinnostunut opiskelemaan runkourssisarjaa”, Amanda miettii itsekseen. ”Voisin auttaa häntä opiskelemaan pari ensimmäistä kirjaa tasaiseen tahtiin. Sitten hän ehkä haluaisi aloittaa lastentunnin tai avustaa minua varhaisnuorten ryhmän muodostamisessa naapurustoon. Siinä tapauksessa hän voisi vähitellen ottaa enemmän vastuuta ryhmästä edetessään samalla aina kirjaan 5 asti, joka valmistaa häntä palvelemaan valmentajana.” Amanda on osallistunut useisiin nuorten tapaamisiin, joissa on keskitytty tietynlaisiin keskusteluaiheisiin, jotka ovat johtaneet siihen, että monet ovat tulleet mukaan instituuttiprosessiin. Hän päättää hyödyntää samaa ajatusketjua keskustelussaan Pauliinan kanssa seuraavana päivänä. Keskustelu alkaa näin:

Me kaikki haluamme nähdä maailman tulevan paremmaksi paikaksi. Odotamme innolla tulevaisuutta, jolloin maailmanlaajuinen rauha on perustettu ja ihmiskunta elää sopusoinnussa keskenään. Tällainen tulevaisuus ei ole pelkkä haave, vaan se voidaan rakentaa sitä mukaa, kun yhä useammat meistä pyrkivät antamaan oman osansa maailman parantamiseen. Syvällä sisimmässämme me kaikki haluamme palvella yhteisöämme. Sitä varten meidän tarvitsee kehittää kykyämme ryhtyä epäitsekäisiin palvelutekoihin yhteisen hyvän puolesta.

Voimme ajatella ihmiskunnan palvelua kuvittelemalla mielessämme palvelun polun, jolla kuljemme yhdessä. Tämä polku on avoin kaikille. Meistä jokainen tekee valinnan astua tälle polulle, jolla voimme edetä omaan tahtiimme. Emme kulje yksin tällä polulla, sillä palvelemme ystäviemme rinnalla, opimme yhdessä ja tuemme toisiamme. Jokainen ottamamme askel saa aikaan riemua ja varmuutta, ja jokainen ponnistuksemme tuo jumalallisia vahvistuksia.

Pauliina pitää kuulemastaan, ja tätä lyhyttä esitystä seuraa vilkas keskustelu. Ennen kuin jatkamme, pohdimme hetken verran näiden kahden uuden ystävän välisen vuorovaikutuksen luonnetta. Amanda on päättänyt käydä syvällisen keskustelun Pauliinan kanssa, jotta voisi kutsua hänet osallistumaan instituuttiprosessiin. Miksi se ei olisi riittänyt, että Amanda olisi vain kertonut Pauliinalle, että instituutti tarjoaa sarjan kursseja ja kutsua hänet mukaan opiskelemaan niitä?

JAKSO 10

Amandan ja Pauliinan välinen keskustelu jatkuu noin kaksi tuntia. Alla on joitakin lisäajatuksia, joita Amanda kertoo uudelle ystävälleen. Ymmärrämme toki, ettei hän pidä pitkää yhtäjaksoista esitystä. Suuri osa noista kahdesta tunnista kuluu seuraavissa kappaleissa esitettyjen ajatusten pohtimiseen:

Me olemme nuoria, meillä on energiaa ja paljon intoa. Ihmiset olettavat, että olemme huolettomia. Asia on kuitenkin päinvastoin: me olemme huolissamme ihmiskunnan ahdingosta ja haluaisimme nähdä todellista muutosta yhteiskunnassa. Meidän on myös ajateltava omaa elämäämme – opiskelua, työtä, ystäviä, perhettä. Joka vuosi, kun meille tulee lisää ikää, meille tulee lisää vastuita. Vanhemmat odottavat meiltä paljon. Joskus kun ajattelen kaikkia vastuitani, ne tuntuvat ylivoimaisilta. Sitten muistan baha’i-kirjoituksista kohdan, jonka olen painanut mieleeni: ”Ihmisen elämällä on kevätaikinsa, ja siitä on tehty ihmeen loistava. Nuoruuden ajalle on luonteenomaista voima ja elämäninto, ja se erottuu muista ihmiselämän vaiheista kaikkein parhaimpana.”

Haluaisin kertoa sinulle, että monet nuoret eri puolilla maailmaa tämänkaltaisissa yhteisöissä ovat alkaneet ymmärtää, että he voivat suunnata tarmonsaa kahtalaiseen päämäärään: omasta älyllisestä ja henkisestä kasvusta huolehtimiseen ja oman osansa antamiseen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen. Päämäärämme nämä kaksi puolta liittyvät toisiinsa. Kun kehitämme omia kykyjämme, pystymme palvelemaan muita paremmin, ja kun autamme toisiamme, kasvamme ihmisinä ja vahvistamme meillä jo olevia ominaisuuksia.

Juuri tässä kohden aiemmin mainitsemani ajatus palvelun polusta tulee mukaan kuvioon. Tällä polulla kulkeminen ei ole vain yksi asia lisää elämäämme, vaan se tekee kaikesta tekemästämme mielekäästä. Yhteisön palveleminen auttaa meitä ymmärtämään paremmin opiskelumme tarkoituksen, selventämään ajatuksiamme tulevaisuudesta ja kehittämään niitä ominaisuuksia, joita tarvitsemme voidaksemme antaa oman osamme perheidemme hyvinvointiin. Se vahvistaa ystävyysuhteitamme. Se estää meitä tuhlaamasta energiaamme tyhjäänpäiväisten asioiden tavoitteluun.

Kun ajattelemme henkistä ja älyllistä kasvuamme, meidän on oltava tietoisia niistä monista voimista, jotka vaikuttavat meihin. Jotkut niistä, kuten tiedon, oikeudenmukaisuuden ja rakkauden voimat, kuljettavat meitä oikeaan suuntaan, ja meidän on opittava toimimaan niiden mukaisesti. Muilla, kuten materialismin ja itsekeskeisyyden voimilla, on vastakkainen vaikutus, ja meidän tulisi vastustaa niitä. Meidän on pyrittävä erinomaisuuteen ja uskottava siihen, että ponnistuksemme siunataan jumalallisilla vahvistuksilla.

Ja kun ajattelemme, mitä itse voimme tehdä yhteiskunnan uudeksi muuttamiseksi – muuttamaan väkivallan, köyhyyden ja kärsimyksen maailman rauhan, hyvinvoinnin ja sopusoinnun maailmaksi – meidän on tarkasteltava sekä aineellista että henkistä edistystä. Aineellista edistystä ei saavuteta kaikkien ihmisten osalta, jos emme edisty myös

henkisesti. Ainoastaan, jos nämä kaksi asiaa kulkevat käsi kädessä, voidaan maailman parantaminen saada aikaan. Olen painanut mieleeni toisenkin lainauksen: ”Aineellinen sivistys on kuin lamppu, kun taas henkinen sivistys on tuon lampun valo. Jos aineellinen ja henkinen sivistys yhdistyvät, sitten valo ja lamppu ovat yhtä ja lopputulos on täydellinen.”

Kun kuljemme palvelun polulla, opimme työskentelemään erilaisten ryhmien kanssa, etenkin lasten ja varhaisnuorten kanssa, ja autamme heitä hankkimaan tietoa, taitoja ja henkisiä ominaisuuksia. Opimme myös kiinnittämään huomiota yhteisöimme ykseyteen. Niiden ihmisten, perheiden ja järjestöjen, jotka haluavat antaa oman osansa yhteisön edistymiseen, on tehtävä yhteistyötä. Niillä on oltava yhteinen näkemys ja päämäärä ja niiden on jätettävä taakseen tapa kiistellä.

Siksi on tärkeää, että voimme nuorina oppia, miten voimme olla sopusointuisessa vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Meidän tulee olla ystäviä: kulkea toistemme rinnalla, kun teemme työtä, hyväksyä toinen toisemme antama osa, kannustaa ja tukea toisiamme, tunnistaa toistemme vahvuudet, pyytää ja saada hyödyllisiä neuvoja sekä iloita toistemme saavutuksista. Kulkiessamme palvelun polulla meidän täytyy toimia, pohtia tekemäämme, neuvotella ja opiskella yhdessä.

Parin viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana bahá’í-yhteisö on onnistunut luomaan hyvin erityislaatuisen koulutuslaitoksen käytännössä kaikkiin maailman maihin. Nämä instituutit, joiksi niitä kutsumme, tarjoavat kursseja, jotka vahvistavat kykyämme palvella yhteisöä. Näitä kursseja opiskelemalla saamme henkisiä oivalluksia ja käytännön taitoja, joita tarvitaan, jotta voimme edetä yhdessä palvelun polulla. Kun etenemme näissä kursseissa, kyvykkyytemme ryhtyä yhä monitahoisempiin palvelutekoihin kasvaa. Kaiken aikaa rinnallamme kulkevat ne, joilla on meitä enemmän kokemusta, ja aikanaan mekin luonnollisesti alamme kulkea niiden rinnalla, joilla on meitä vähemmän kokemusta. Alusta alkaen olemme kaikki henkilökohtaisen ja yhteiskunnallisen muutoksen edistäjiä ja otamme innokkaasti vastuun omasta oppimisestamme ja yhteisön palvelemisesta.

Edistäjänä toimiminen tarkoittaa tahtoa toimia harkiten, olla peräänantamaton pyrkimyksissään sekä hankkia ja soveltaa tietoa joka askeleella. Edistäjä ei ole pelkkä passiivinen hyötyjen vastaanottaja vaan aktiivinen edistykseen vaikuttaja. Edistäjänä toimiakseen on opittava harjoittamaan luovaa ja kurinalaista aloitteellisuutta. Instituuttikurssit auttavat meitä kehittämään kykyämme olla yhteisörakentamisen prosessin edistäjiä.

Meidän tulisi nyt pohtia hieman edellisissä kappaleissa esitettyjä ajatuksia. Kuten tämän jakson alussa mainittiin, Amanda ei vain esittäisi näitä ajatuksia yksi toisensa perään vaan varmistaisi, että Pauliinan on myös mahdollista saada ajatella niitä ja antaa oma osansa keskusteluun. Ehkä sitten, kun sinulla on ollut mahdollisuus tarkastella kutakin kappaletta ryhmäsi kanssa ja olet itse oppinut esittämään nämä ajatukset hyvin, haluat miettiä, onko keskustelu edennyt siihen pisteeseen, jossa Amanda tuntisi pystyvänsä kertomaan lyhyesti joistakin Ruhi-instituutin kursseista ja kutsumaan Pauliinan opiskelemaan kirjaa 1. Kirjoita alla oleville riveille, mitä itse sanoisit hänen tilanteessaan? Miten kuvailisit kirjoja 1 ja 2 ja niihin liittyviä palvelutekoja? Lyhyt yhteenveto niistä palveluteoista, jotka sisältyvät seuraaviin kirjoihin – etenkin lastentuntien opettaminen lasten henkistä kasvatusta varten ja varhaisnuorten ryhmän opastaminen sen valmentajana – auttaisi varmasti Pauliinaa saamaan ymmärryksen siitä, mitä palvelua hän voisi tehdä tulevaisuudessa. Ryhmäsi ohjaaja voi auttaa sinua kuvailemaan näitä kahta palvelutekoa samalla tavoin kuin, mitä Amanda kertoisi Pauliinalle kutsuessaan häntä opiskelemaan kirjaa 1.

kokouksia, erityisesti yhdeksäntoista päivän juhlaa, ja taloudellisiin asioihin liittyvää kysymystä tutkimme seuraavassa jaksossa.

Seuraavat näkökohdat voisivat muodostaa perustan keskustelulle yhdeksäntoista päivän juhlan aiheesta:

- Bahá'í-yhteisössä uskovat kokoontuvat usein joko keskenään tai muiden kanssa erilaisia tarkoituksia varten – rukoilemaan, opiskelemaan, viettämään erityisiä juhlapäiviä, neuvottelemaan yhteisön asioista ja yhteiskunnan palvelemisesta sekä keskustelemaan toimintasuunnitelmista. Bahá'u'lláh antaa seuraavan lupauksen:

”Kautta elämäni ja asiani! Minkä tahansa asumuksen ympärillä, johon Jumalan ystävät astunevat ja josta heidän huutonsa on kohoava heidän kiittäessään ja ylistäessään Herraa, kiertävät tosi uskovien sielut ja kaikki suosiossa olevat enkelit.”²³

- Jumalan sanan kuunteleminen kokoontumisissa tuo sydämeen riemua ja vahvistaa ykseyden siteitä. Bahá'u'lláh kehottaa meitä:

”Ystävien tulee, missä maassa sitten ovatkin, kerääntyä kokouksiin ja puhua siellä viisaasti ja kaunopuheisesti ja lukea Jumalan säkeitä, sillä juuri Jumalan sanat sytyttävät rakkauden tulen ja saavat sen roihuamaan.”²⁴

‘Abdu’l-Bahá kirjoittaa:

”Pidä kokouksia ja lausu ja laula soinnukkaasti taivaallisia opetuksia, jotta tuo maa kenties valaistuisi totuudellisuuden valosta ja tuosta alueesta voisi tulla ihana paratiisi pyhän hengen vahvistuksesta, sillä tämä aikakausi on kaikkein kirkkaimman Herran vuosisata, ja ihmiskunnan maailman ykseyden sävel kantautuu korviin kautta idän ja lännen.”²⁵

- Kaikista bahá'í-tilaisuuksista yhdeksäntoista päivän juhla ansaitsee erityismaininnan. Bahá'í-kalenteri koostuu yhdeksästätoista kuukaudesta, joissa kussakin on yhdeksäntoista päivää. Kullakin paikkakunnalla bahá'ít kokoontuvat yhteen, kuten Bahá'u'lláh itse on velvoittanut :

”Totisesti teidät velvoitetaan järjestämään juhla kerran joka kuussa, vaikka tarjolla olisi pelkkää vettä, sillä Jumalan tarkoitus on sitoa sydämet yhteen, vaikkakin sekä maallisin että taivaallisin keinoin.”²⁶

- Yhdeksäntoista päivän juhla koostuu kolmesta osasta. Ensimmäinen on hartausosa, jonka aikana lausutaan rukouksia ja luetaan otteita pyhistä kirjoituksista. Toinen on hallinnollinen osa, jonka aikana ystävät neuvottelevat yhteisön asioista. Kolmas on seurusteluosa.
- Saamme käsityksen yhdeksäntoista päivän juhlan hartausosan tärkeydestä seuraavista ‘Abdu’l-Bahán sanoista:

”Oi te ikaikäisen kauneuden uskolliset palvelijat: Joka ajanjaksona ja jokaisessa uskontojärjestelmässä juhlaa on suositettu ja rakastettu ja pöydän kattamista Jumalan rakastajille on pidetty kiitettävänä tekona. Näin on erityisesti nyt tässä verrattomassa uskontojärjestelmässä, tänä kaikkein jaloimpana aikakautena, jolloin sitä tervehditään suurella suosiolla, sillä se todellakin luetaan niihin kokoontumisiin,

joita pidetään Jumalan palvomiseksi ja ylistämiseksi. Siellä viritetään pyhiä säkeitä, taivaallisia runoelmia ja ylistyslauluja ja sydän elpyy ja intoutuu suunniltaan.”²⁷

- Juhlan hallinnollisen osan aikana yhteen kokoontuneet ystävät kuulevat uutisia bahá’í-yhteisöjen toiminnoista läheltä ja kaukaa, neuvottelevat omaan yhteisöönsä liittyvistä bahá’í-uskon asioista ja pohtivat omaa osuuttaan yhteiskunnan hyvinvointiin, tutustuvat Yleismaailmalliselta Oikeusneuvostolta saatuun ohjaukseen, pohtivat omien suunnitelmiansa etenemistä sekä tekevät ehdotuksia bahá’í-uskon laitoksille. Yhdeksäntoista päivän juhliissa neuvottelu on erittäin tärkeää, sillä juuri tällä tavoin jokaisen uskovan on mahdollista olla osallisena maailmanlaajuisen bahá’í-yhteisön toiminnassa.
- Juhlan seurusteluosa on toveruuden ja vieraanvaraisuuden aikaa, jolloin voidaan soittaa musiikkia, pitää innoittavia puheita ja lapset voivat esiintyä. Lyhyesti sanottuna juhlan tätä osaa elävöittämään voidaan käyttää kaikkia huolella valittuja kulttuuriin liittyviä ilmaisutapoja, jotka ovat sekä arvokkaita että riemukkaita.
- Yhdeksäntoista päivän juhla on bahá’í-uskon hallintojärjestyksen merkittävä piirre. Siinä yhdistyvät yhteisöelämän hartaudelliset, hallinnolliset ja yhteisölliset puolet. Kaikkia näitä tulee painottaa saman verran, sillä juhlan onnistuminen riippuu näiden kolmen osan tasapainoisesta suhteesta. Elokuussa 1989 kirjoitetussa sanomassa Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto toteaa:

”Bahá’u’lláhin maailmanjärjestys käsittää kaikki ihmisyyhteisön yksiköt. Se yhdistää elämän henkiset, hallinnolliset ja yhteisölliset toiminnat ja kanavoi inhimillisen ilmaisun vaihtelevissa muodoissaan kohti uuden sivilisaation rakentamista. Yhdeksäntoista päivän juhla sisältää kaikki nämä puolet aivan yhteiskunnan perustasolla. Kylässä, kaupungissa tai suurkaupungissa toimiessaan se on laitos, jonka jäsenenä on koko Bahán kansa. Se on tarkoitettu edistämään ykseyttä, varmistamaan kehityksen ja tuottamaan riemua.”²⁸

- Niin tärkeää tapahtumaa kuin yhdeksäntoista päivän juhlaa ei tule järjestää kiireesti. Jokaisen on rukoillen ja mietiskellen henkisesti valmistauduttava juhlaan, ja varsinaisen tilaisuuden aikana kaikkien pitäisi osallistua siihen sekä sydämen että mielen tasolla, lukepa hän sitten kirjoituksia hartausosan aikana tai ainoastaan kuuntelee lausuttuja otteita, esittää raporteja, vastaanottaa ohjausta tai tekee ehdotuksia, toimiipa hän juhlan isäntänä tai emäntänä tai ainoastaan osanottajana, joka iloisena ja mielissään nauttii vieraanvaraisuudesta. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto toteaa samassa kirjeessä:

”Juhlan valmistelun tärkeisiin puoliin kuuluu luettavien kirjoitusten huolellinen valinta, hyvien lukijoiden valitseminen etukäteen ja hartausohjelman esittämiseen ja vastaanottamiseen liittyvä arvokkuuden tunne. Huomion kiinnittäminen siihen ympäristöön, jossa juhla pidetään, oli se sitten sisätiloissa tai ulkona, vaikuttaa kokemukseen suuresti. Puhtaus, tilan järjestäminen käytännöllisellä ja koristeellisella tavalla – näillä on merkittävä osuus. Täsmällisyys on myös osa hyvää valmistautumista.

Suuressa määrin juhlan onnistuminen on riippuvainen valmistautumisen laadusta ja yksilön osallistumisesta. Rakastettu mestari tarjoaa seuraavan neuvon: ’Antakaa suuri arvo yhdeksäntoista päivän kokoontumisille niin, että näissä tilaisuuksissa Herran rakastetut ja Armeliaan palvelijattaret voivat kääntää kasvonsa kohti valtakuntaa, messuta rukouksia, anoa Jumalan apua, iloisesti viehättyä toinen toisistaan, kasvaa puhtaudessa ja pyhydessä sekä Jumalan pelossa ja pyyteen ja

itsekkyyden vastustamisessa. Näin he irrottautuvat tästä aineen maailmasta ja upottautuvat hengen hehkuun.”²⁹

Kuten aina, lue edellä olevat ajatukset useita kertoja ja keskustele niistä ryhmässäsi, jotta oppisit esittämään ne vaivattomasti. Seuraavat tehtävät auttavat saamaan lisää ymmärrystä yhdeksäntoista päivän juhlan merkityksestä:

1. Mikä on ominaista jokaiselle asunnolle, johon ystävät ovat kokoontuneet yhteen ylistämään ja kiittämään Herraa? _____

2. Edellä olevassa toisessa otteessa Bahá'u'lláh kertoo, että kun me keräännymme kokouksiin, meidän tulisi puhua _____ ja _____ ja lukea _____, sillä juuri Jumalan sanat _____ ja _____.”
3. Edellä olevassa kolmannessa lainauksessa ‘Abdu’l-Bahá kehottaa meitä pitämään kokouksia ja lausumaan ja laulamaan soinnukkaasti taivaallisia opetuksia, jotta
– asuinmaastamme voisi tulla _____.
– asuinalueestamme voisi tulla _____.
4. Kuinka monta kuukautta on bahá'í-kalenterissa? _____
5. Kuinka monta päivää on kussakin bahá'í-kuukaudessa? _____
6. Mikä erityiskokous bahá'illa on kerran kuukaudessa? _____

7. Mitkä ovat yhdeksäntoista päivän juhlan kolme osaa? _____

8. Ovatko 19 päivän juhlan osat jossakin tietyssä järjestyksessä? _____
9. Mikä on juhlan hartausosan tarkoitus? _____

10. Mikä on juhlan hallinnollisen osan tarkoitus? _____

11. Mikä on juhlan seurusteluosan tarkoitus? _____

12. Mitkä seuraavista aiheista sopivat keskustelun aiheiksi juhlan hallinnollisen osan aikana?
- ___ Yhteisön hankkeiden taloudelliset tarpeet
 - ___ Kansallisen jalkapallotiimin tulokset
 - ___ Kuinka ratkaista bahá'í-yhteisön kahden jäsenen kiista?
 - ___ Yhteisön bahá'í-lastentuntien edistyminen
 - ___ Pyhien kirjoitusten erään otteen merkitys, jota yksi yhteisön jäsen oli tutkiskellut aiemmin samalla viikolla
 - ___ Yhteisön varhaisnuorten toiminnan vireys
 - ___ Nuorille avautuvat paikalliset työmahdollisuudet
 - ___ Minkälaista tukea yhteisö voi antaa varhaisnuorten ryhmille, joiden palveluprojekteista on tullut monitahoisia
 - ___ Instituutin edistämiin kasvatuksellisiin ohjelmiin osallistuvien lasten ja varhaisnuorten vanhempien luo tehtävät vierailut
 - ___ Yhteisön hartaudellisen luonteen vahvistaminen
 - ___ Televisiosta näkyvien ohjelmien aikataulu
 - ___ Mitä oivalluksia on saatu riemukkaan ja kurinalaisen ilmapiirin vaalimisesta opintopiireissä
 - ___ Tulevien pyhien päivien vietto
 - ___ Yhteisörakentamisen prosessista syntyvät yhteiskunnalliseen toimintaan liittyvät aloitteet
13. Keskustele sitten seuraavasta kysymyksestä ryhmäsi kanssa: Miksi tasapaino juhlan eri osien välillä on niin tärkeää?
14. Keskustelkaa sitten seuraavista kysymyksistä:
- a. Miten valmistautuisit juhlaan, jos tehtäväsi on toimia sen isäntänä tai emäntänä?
 - b. Miten valmistautuisit juhlaan, jos olet pelkästään sen osanottaja?

JAKSO 13

Toinen bahá'í-uskoa koskevissa keskusteluissa usein esiin nouseva kysymys on se, miten bahá'í-yhteisö täyttää taloudelliset tarpeensa. Tässä on muutamia näkökohtia, jotka auttavat sinua vastaamaan tällaisiin tiedusteluihin:

- Bahá'í-yhteisö huolehtii aineellisista tarpeistaan bahá'í-rahaston kautta, jota bahá'í-uskon laitokset hallinnoivat eri tasoilla: paikallisella, kansallisella, mannermaisella ja kansainvälisellä tasolla. Bahá'ít uskovat, että heidän tulee itse huolehtia uskonsa edistämiseen tarkoitettujen hankkeiden kustannuksista. Siksi rahastoon voivat lahjoittaa ainoastaan yhteisön jäsenet.
- Rahastoon lahjoittaminen on vapaaehtoista. Se on luottamuksellista siinä mielessä, että se on henkilön ja bahá'í-uskon laitosten välinen asia, eikä lahjoittajien nimiä ja lahjoitusten määriä ilmoiteta. Yhteisön jäseniä ei painosteta mitenkään lahjoittamaan. Laitokset esittävät yleisiä vetoamuksia yhteisölle ja muistuttavat rahaston tärkeydestä ja tuovat esille sen tarpeet. Usein yhteisö asettaa itselleen lahjoitustavoitteen, mutta yksittäisille henkilöille ei koskaan aseteta lahjoitusmääriä eikä rahaa vaadita. Lahjoituksen määrä jää kunkin päätettäväksi sen perusteella, mitä hän ymmärtää asiaan liittyvistä periaatteista.
- Sivilisaatio, jota me yritämme rakentaa, tulee olemaan sekä aineellisesti että henkisesti vauras. Vauraus on hyväksyttävää vain, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Vauraus on hankittava rehellisellä työllä, ja se on myös käytettävä ihmiskunnan hyväksi. Koko yhteisön oloja tulisi kohentaa, sillä ei ole hyväksyttävää, että muutamat ovat äärettömän rikkaita samaan aikaan, kun enemmistön elämän perustarpeita ei ole tyydytetty. Bahá'u'lláh sanoo meille:

”Ihmisistä parhaat ovat ne, jotka työllään ansaitsevat toimeentulonsa ja käyttävät ansionsa itsensä ja omaistensa hyväksi rakkaudesta Jumalaan, kaikkien maailmojen Herraan.”³⁰

”– kantakaa siis kauniita ja hyviä hedelmiä, niin että ne olisivat hyödyksi niin teille kuin toisillekin. Jokaisen velvollisuus on tehdä työtä, sillä siinä on hyvinvoinnin salaisuus, oi te ymmärtäväiset!”³¹

Ja ‘Abdu’l-Bahá selittää:

”Vauraus on mitä kiitettävintä, kunhan vain kansa kokonaisuudessaan on vaurasta. Jos kuitenkin joillakin on liiallisia rikkauksia muiden ollessa köyhiä, eikä mitään hedelmää tai hyötyä koidu tuosta varallisuudesta, silloin se on vain rasite omistajalleen.”³²

- Jotta voimme rakentaa yhteiskunnan, jossa ei ole epäoikeudenmukaisuutta ja kurjuutta, meidän kaikkien on oltava anteliaita ja avokätisiä. Vaikka taloudelliset voimavaramme olisivat vähäisiä, meidän pitäisi silti lahjoittaa jotakin ihmiskunnan edistyksen hyväksi, sillä todellinen vauraus voidaan saavuttaa vain anteliaisuudella. Anteliaisuus on ihmissielun ominaisuus, eikä sillä ole mitään tekemistä aineellisten olojemme kanssa. Bahá'u'lláh sanoo Kätkeytyissä sanoissa:

”Anteliaisuus ja jalomielisyys ovat Minun ominaisuuksiani. Siunattu on se, joka niillä itsensä kaunistaa.”³³

- Meidän tulisi muistaa, että kaiken omistamamme varallisuuden todellinen lähde on Jumala, Anteliain. Hän tyydyttää jokapäiväiset tarpeemme, Hän tekee edistymisen mahdolliseksi. Ja kun lahjoitamme rahastoon, käytämme Hänen asiansa hyväksi osan siitä, mitä Hän on meille antanut. Siten bahá'ille rahastoon lahjoittamisessa ei ole kyse vain anteliaisuudesta, vaan se on myös henkinen etuoikeus ja suuri henkilökohtainen vastuu. Suojelija neuvoo meitä:

”Meidän on oltava kuin kaivo tai lähde, joka tyhjenee jatkuvasti kaikesta, mitä siinä on, ja täyttyy samalla jatkuvasti näkymättömästä alkulähteestä. Antaa jatkuvasti lähimmäistemme hyväksi köyhyyttä pelkäämättä ja luottaen kaiken rikkauden ja kaiken hyvän Alkulähteen ehtymättömään anteliaisuuteen – tämä on oikean elämisen salaisuus.”³⁴

Saat tilaisuuden tutkia joitakin näistä ajatuksista syvällisemmin tämän kurssisarjan myöhemmässä kurssissa, jossa käsitellään aineellisten keinojen aihepiiriä. Nyt kannustamme sinua, kuten aina, keskustelemaan kohta kohdalta edellä olevasta sisällöstä ja tekemään seuraavat tehtävät, jotta opit esittämään nämä ajatukset luontevasti ja vaivattomasti.

1. Täydennä alla olevat lauseet lainausten perusteella.

- a. Bahá'u'lláh sanoo meille, että meidän tulee ansaita toimeentulomme _____ ja käyttää se _____ ja _____ hyväksi.
- b. Meidän tulee kantaa _____ ja _____ hedelmiä, niin että _____ niin meille kuin toisillekin.
- c. Meistä jokaisen _____ on _____, sillä siinä on _____.
- d. ‘Abdu’l-Bahá selittää, että vauraus on _____ sillä edellytyksellä, että _____ on vaurasta.
- e. Jos _____ on liiallisia _____ ollessa _____, eikä mitään _____ tai _____ koidu tuosta _____, silloin se on vain _____.
- f. Bahá'u'lláh sanoo: ”_____ ja _____ ovat Minun ominaisuuksiani. Siunattu on se, joka _____ itsensä _____.”
- g. Ja Suojelija kannustaa meitä olemaan kuin _____ tai _____, joka _____ jatkuvasti kaikesta, mitä siinä on, ja _____ samalla jatkuvasti _____.
- h. Antaa jatkuvasti lähimmäistemme hyväksi _____ ja luottaen _____ ja _____ – tämä on oikean elämisen salaisuus.

Amanda selittää Pauliinalle, miten hän näkee vierailut mielessään. ”Aloitamme kunkin vierailun”, hän kertoo Pauliinalle, ”esittelemällä vanhemmille ohjelman, johon heidän poikansa tai tyttärensä on kiinnostunut liittymään mukaan, ja mainitsemme, että se on osa yhteisöarakentamisen prosessia, joka on etenemässä naapurustossa. Sitten tarkastelemme heidän kanssaan joitakin ohjelmalle keskeisiä käsitteitä ja ajatuksia. Tämä on ensimmäinen useista vierailuista, ja toiveena on, että kun keskustelussa edistytään ajan kuluessa, perhe ei ainoastaan tue ryhmää aktiivisesti monenlaisin tavoin vaan se alkaa edistää varhaisnuorten henkistä voimaantumista yhteisössä.

Amanda ja Pauliina keskustelevat sitten joistakin näkökohdista, joita he aikovat ottaa esille kunkin perheen kanssa. He päättävät kirjoittaa muistiin kaikki tärkeinä pitämänsä ajatukset vaikka tietävätkin, että ensimmäisellä vierailulla he tuovat niistä esiin vain muutamia ja loput seuraavien keskustelujen yhteydessä. Tässä ovat heidän luettelemansa näkökohdat, jotka liittyvät varhaisnuorten piileviin kykyihin:

- Henkilön elämässä ikävuosien 12 ja 15 väliset kolme vuotta ovat ratkaiseva aika – siirtymävaihe lapsuudesta aikuisuuteen.
- Tämän ikäisiä nuoria kutsutaan usein ”varhaisnuoriksi”. He eivät ole enää lapsia mutta eivät ole myöskään vielä saavuttaneet täyttä nuoruusikää.
- Valitettavasti varhaisnuorista annetaan yleisesti virheellinen kuva impulsiivisina, kapinallisina, itseriittoisina ja jatkuviin kriiseihin taipuvaisina. Me näemme kuitenkin heidät eri valossa. On totta, että tässä lyhyessä elämänvaiheessa kaikki kaikki kokevat nopeita muutoksia niin ruumiillisesti, tunnetasolla kuin henkisesti. On myös totta, että se voi saada osoittamaan kapinallisuutta. Mutta todellisuudessa tämä ikä on suurten mahdollisuuksien ja suurten lupautusten aikaa.
- Olimme itsekin varhaisnuoria vasta vähän aikaa sitten ja muistamme, miten nämä muutokset vaikuttivat meihin. Joskus olimme rohkeita ja joskus arkoja. Joskus olimme verrattain seurallisia ja toisinaan hyvin ujoja. Ilmaisimme usein haluavamme olla yksin, vaikka toivoimme saavamme osaksemme huomiota. Halusimme ymmärtää, missä olimme hyviä ja mitä lahjoja ja kykyjä meillä on. Ja meille merkitsi paljon se, miten muut ihmiset näkivät meidät ja mitä mieltä he olivat ajatuksistamme.
- On tärkeää ymmärtää, että tämänkaltainen käyttäytyminen on vain väliaikaista. Juuri näiden vuosien aikana jotkut kyvyt kehittyvät nopeasti mielen tasolla ihmisen elämässä. Alamme etsiä vastauksia olemassaoloa koskeviin perimmäisiin kysymyksiin. Erittelemme sitä, mitä tapahtuu ympärillämme, ja kyseenalaistamme paljon siitä, mitä meille on opetettu. Emme ole enää yhtä auliita kuin aiemmin tekemään automaattisesti sitä, mitä aikuiset käskevät meidän tehdä, etenkin silloin, kun näemme ristiriitoja heidän sanojensa ja tekojensa välillä.
- Jos on tarkoitus auttaa nuoria ottamaan kehittyvät kykynsä käyttöön tuloksellisesti, on tärkeää välttää kohtelemasta heitä kuin lapsia. ‘Abdu’l-Bahá kuvailee tätä vaihetta seuraavasti:

”Jonkin ajan kuluttua hän saavuttaa nuoruusiän, jolloin hänellä aiemmin olleiden aseman ja tarpeiden sijalle tulevat uudet vaatimukset, jotka sopivat hänen edistymisensä asteeseen. Hänen havaintokykynsä avartuu ja syvenee, hänen älynlahjansa harjaantuvat ja heräävät, lapsuuden vajavaisuudet ja ympäristö eivät enää rajoita hänen tarmoansa ja saavutuksiansa.”³⁵

- Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, bahá'í-uskon hallintoelin, sanoo varhaisnuorten kanssa työskentelyä varten omaksutusta toimintatavasta seuraavasti:

”Vaikka maailmanlaajuisissa kehityssuuntauksissa tämä ikäryhmä kuvataan ongelmallisena, myrskyisän fyysisen ja tunnetason muutoksen kouriin eksyneenä sekä piittaamattomana ja itsekeskeisenä, bahá'í-yhteisö on käyttämässään kielessä ja valitsemisinaan lähestymistavoissa päättäväisesti liikkumassa päinvastaiseen suuntaan nähden varhaisnuorissa sen sijaan epäitsekkyyttä, terävää oikeustajua, intoa oppia maailmankaikkeudesta sekä halua osallistua omalla panoksellaan paremman maailman rakentamiseen.”³⁶

Amanda ja Pauliina suuntaavat seuraavaksi huomionsa henkisen voimauttamisen ohjelmaan ja yrittävät tunnistaa joitakin sen piirteitä:

- Ikävuosien 12 ja 15 välillä olevat kaipaavat kuulua ryhmään ystäviä, joiden kanssa he voivat keskustella ajatuksistaan, edistää hankkeita, urheilla ja niin edelleen. Siksi ohjelman keskeinen käsite on ”varhaisnuorten ryhmä”. Kutakin ryhmää ohjaa ”valmentaja”, joka usein on vanhempi nuori ja joka auttaa heitä kehittämään kykyjään ryhmän jäsenten tosi ystävänä.
- Ryhmät tapaavat säännöllisesti. Tapaamisissaan varhaisnuoret oppivat tutkimaan käsitteitä ja esittämään ajatuksia ilman arvostelun tai pilkkaamisen pelkoa. Heitä rohkaistaan kuuntelemaan, puhumaan, pohtimaan, erittelemään, tekemään päätöksiä ja toimimaan niiden mukaan.
- Elämme aikana, jolloin niin monet kielteiset voimat vaikuttavat siihen, miten varhaisnuoret ajattelevat ja käyttäytyvät. Valmentajat auttavat heitä vastustamaan näitä voimia – paitsi suojelemaan itseään yhteiskunnan moraaliselta rappiolta myös työskentelemään maailman parantamiseksi.
- Ohjelma pyrkii ravitsemaan ihmissielun luontaisia kykyjä, jotka alkavat ilmaantua varhaisnuoruudessa yhä enenevässä määrin. Erityisen tärkeitä ovat ajattelu- ja ilmaisukyky. Nuorten täytyy hankkia kielellinen kyky ilmaista niin maailmaa koskevia syvällisiä ajatuksia kuin pukea sanoiksi se, miten he haluavat maailman muuttuvan.
- Varhaisnuoret ovat innokkaita pohtimaan tavoitteelliseen elämään liittyvien peruskäsitteiden merkitystä. Onnellisuus, toivo ja erinomaisuus ovat muutamia esimerkkejä näistä käsitteistä. Valitettavasti ihmisillä on tapana puhua näistä ajatuksista pintapuolisesti. Syvällisen ymmärryksen saaminen tällaisista käsitteistä ja sen tunnistaminen, miten ne näkyvät jokapäiväisessä elämässä, voi auttaa nuorta mieltä luomaan terveen moraalirakenteen ja vastustamaan yhteiskunnan kielteisiä voimia.
- Käsitteiden ymmärtäminen on ratkaisevan tärkeää älylliselle kehitykselle. Varhaisnuorilla voi joskus olla vaikeuksia koulussa, koska heidän odotetaan omaksuvan paljon tietoa eri aiheista, mutta he eivät kuitenkaan saa riittävästi apua niiden perustana olevien käsitteiden ymmärtämiseen. Ohjelma motivoi heitä pohtimaan syvällisesti moraaliiin, matematiikkaan, tieteeseen ja muihin vastaaviin aiheisiin liittyviä ajatuksia, ja tämä poikkeuksetta kohentaa heidän koulusuorituksiaan.
- Varhaisnuoret haluavat kovasti ymmärtää asioita. He haluavat ymmärtää syyn siihen, mitä heidän ympärillään tapahtuu. Onnistuakseen tässä heidän on kyettävä näkemään paitsi ruumiin silmin myös hengen silmin. Siten yksi ohjelman tärkeä tavoite on henkisen

havaintokyvyn kehittäminen: kyky ymmärtää henkisiä voimia ja tunnistaa henkisiä periaatteita eteen tulevilla tilanteilla.

- Ohjelman eri tavoitteet – moraalinen, henkisen havaintokyvyn ja ilmaisukyvyn kehittäminen – saavutetaan käyttämällä erilaisia materiaaleja. Ne koostuvat nuorten elämästä kertovista lyhyistä tarinoista eri puolilta maailmaa. Sen lisäksi, että varhaisnuoret opiskelevat yhdessä näitä materiaaleja, keskustelevat niiden sisällöstä ja tekevät tarvittavat tehtävät, he urheilevat yhdessä ja oppivat tekemään käsillään.
- Valmentajien avulla ryhmät myös suunnittelevat ja toteuttavat sarjan palveluprojekteja, mikä on tärkeä osa ohjelmaa. Näiden projektien kautta varhaisnuoret oppivat ajattelemaan yhteisöä ja sen tarpeita, neuvottelemaan ja tekemään yhteistyötä keskuudessaan ja muiden kanssa yhteisössä.
- Materiaaleissa käsitellyt aiheet ovat vaihtelevia: kussakin niistä keskitytään varhaisnuorten voimaantumisen tärkeään aiheeseen. Esimerkiksi ensimmäisessä materiaalissa käsitellään vahvistuksen aihetta – että Jumala vahvistaa niistä ponnistuksia, joita teemme yleviin päämääriin pääsemiseksi. Toisen materiaalin aiheena on toivo – miten meidän on katsottava toiveikkaina tulevaisuuteen jopa vaikeimpina aikoina. Vielä toisessa materiaalissa pohditaan erinomaisuuden käsitettä. Yhden tarinan aiheena on riemu, kun taas sanan mahti on pohdinnan aiheena toisessa tarinassa. Matemaattisia käsitteitä koskevien materiaalien joukosta yhdessä tutkiskellaan järjestelmällistä mielenlaatua. Tieteen alalta olevassa materiaalissa keskitytään siihen, miten huolehtia omasta terveydestä – ruumiin, mielen ja henkisestä terveydestä. Ja vielä on noin kymmenen muuta materiaalia varhaisnuorten opiskeltavaksi kolmen vuoden aikana.

Amanda ja Pauliina aikovat ottaa muutamia kirjoja mukaansa siltä varalta, että vanhemmat haluavat vilkaista niitä. Jos et ole vielä perehtynyt näihin materiaaleihin, voit havaita hyödylliseksi käyttää hieman aikaa siihen, että luet mahdollisimman monta näistä tarinoista, sillä se auttaa sinua pysymään mukana yhteisössä syntyvissä monenlaisissa keskusteluissa. Tällä välin kannustamme sinua keskustelemaan perusteellisesti opintoryhmäsi muiden jäsenten kanssa edellä esitetyistä ajatuksista, joita käsitellään syvällisemmin kirjassa 5. Jos tuon kirjan opiskeltuasi päätät toimia varhaisnuorten ryhmän valmentajana, tulet vierailemaan järjestelmällisesti ryhmän jäsenten perheiden luona ja tutkimaan heidän kanssaan näitä ja monia samanlaisia ajatuksia. Voit kuitenkin jo nyt mennä Pauliinan tavoin jonkun kokeneemman henkilön mukana parille vierailulle oman yhteisösi varhaisnuorten perheiden luokse.

JAKSO 15

Seuraavana päivänä Amanda ja Pauliina vierailevat naapurustoon perustettavaan uuteen ryhmään liittyvien kolmen varhaisnuoren kotona. Pauliina on iloinen nähdessään, miten innokkaasti vanhemmat osallistuvat keskusteluun henkisen voimauttamisen ohjelmasta. Iltapäivään mennessä hän on varma siitä, että hän haluaa auttaa Amanda varhaisnuorten ryhmän kanssa ja oppia itse palvelemaan uuden ryhmän valmentajana, toivottavasti jo saman vuoden aikana. Pauliina ymmärtää luonnollisesti, että hänen on suoritettava sillä välin vielä muutamia instituuttikirjoja. Hän on kuitenkin päättänyt edetä määrätietoisesti niiden opiskelussa samaan tasaiseen tahtiin, joka on vienyt hänet näin pitkälle.

Niinpä Amandan jatkuvan tuen ja kannustuksen avulla Pauliina siirtyy eteenpäin palvelun polulla. Palaamme uudelleen hänen kertomukseensa muutamaa kuukautta myöhemmin, kun hän on juuri saamassa päätökseen kirjan 3 opiskelun. Hänen opintopiirinsä ohjaaja on pyytänyt

Marikaa, joka on lastentuntiopettaja, kutsumaan Pauliinan ja opintopiirin muut osallistujat vuorotellen mukaan vierailemaan niiden vanhempien luona, joiden lapset ovat mukana tason 1 oppitunteja varten vastikään perustetussa ryhmässä. Pauliina tuntee oppineensa paljon kirjan 3 opiskelusta. Ja hän on saanut tietää Amandalta, joka on maininnut asian pariinkin kertaan, että hänen kirjasta 3 saamansa oivallukset lisäävät hänen kykyään palvella valmentajana.

Kun he tulevat yhteen, Marika kertoo Pauliinalle, että he menevät vierailulle Emman äidin luokse. ”Emma on ihastuttava pieni tyttö, joka rakastaa oppimista”, Marika kertoo. ”Olen vierailut jo kerran hänen vanhempiansa luona ja selittänyt heille, minkälaisia bahá’í-lastentunnit ovat. He antoivat mielellään Emman osallistua tunneille. Emman äiti sanoi olevansa kiinnostunut kuulemaan lisää oppitunneista, joten lupasin tulla uudelleen kertomaan hieman niistä kasvatusta koskevista ajatuksista, joihin oppitunneilla käsiteltävä materiaali perustuu. Olen itse asiassa tehnyt itselleni joitakin muistiinpanoja. Jos haluat, voimme käydä ne läpi yhdessä ja keskustella niistä.” Pauliina suostuu ehdotukseen. Tällaisia ovat ne muistiinpanot, joista he keskustelevat:

- Aluksi kerron rouva Marttilalle, miten iloinen olen siitä, että Emma on mukana ryhmässä, ja mainitsen joitakin Emman hyviä ominaisuuksia.
- Tuntuu parhaalta aloittaa keskustelu lukemalla ensin hänen kanssaan tämä lainaus Bahá’u’lláhin kirjoituksista:

”Pitäkää ihmistä kaivoksena, joka on täynnään verrattoman arvokkaita jalokiviä. Vain kasvatusta voi saada sen paljastamaan aarteensa ja auttaa ihmiskuntaa niistä hyötymään.”³⁷

- Sitten voin kertoa pari ajatusta siitä, miten suuresti tämä lainaus on vaikuttanut minuun opettajana. Aion sanoa, että sydämeni on täynnä riemua aina, kun katson ryhmäni lapsia ja ajattelen heitä kaivoksina täynnään kallisarvoisia jalokiviä. Heillä kaikilla on kyky osoittaa taivaallisia ominaisuuksia. Heillä kaikilla on lahjoja, jotka voi löytää ja joita voi kehittää. He kaikki voivat kasvaa yhteiskunnan arvokkaiksi jäseniksi ja antaa oman osansa maailman parantamiseen.
- Seuraavaksi minun olisi luultavasti hyvä mainita muutamia esimerkkejä niistä jalokivistä, joita kasvatuksen tulisi pyrkiä paljastamaan jokaisessa lapsessa. Voisin mainita joitakin ihmismielen kykyjä, esimerkiksi kyvyn paljastaa luonnon lakeja, tuottaa kauniita taideteoksia ja ilmaista yleviä ajatuksia. Selitän, että lapset voivat alkaa kehittää kaikkia näitä kykyjä, kun he saavat oikeanlaista kasvatusta. Jotta tämä toteutuisi, heidän on kuitenkin hankittava tiettyjä ominaisuuksia jo varhaisessa iässä. Heidän on esimerkiksi opittava seuraamaan tarkasti, työskentelemään lujasti tarvittaessa ja keskittymään siihen, mitä he ovat tekemässä. Heidän tulisi kasvaa sellaisiksi ihmisiksi, jotka huolehtivat muiden hyvinvoinnista ja haluavat palvella yhteisöä. Siksi on tärkeää huolehtia heidän luonteensa kehittämisestä jo varhaislapsuudessa.
- Tässä kohden on hyvä pyytää rouva Marttilaa kertomaan ajatuksiaan siitä, millainen hän haluaa tyttärensä olevan. Mitä luonteenpiirteitä hän pitää Emmalle tärkeinä?
- Jotkut hänen mainitsemistaan ominaisuuksista ovat varmasti henkisiä ominaisuuksia, ja seuraavaksi aionkin puhua tästä aiheesta. Aion sanoa, että henkilöllä tulisi olla tiettyjä ominaisuuksia, jotka ovat olennaisia ihmisen olemassaololle. Ne kuuluvat ihmisen sielulle. Me kehitämme niitä, kun puhdistamme sydämemme peilin, jotta se voi kuvastaa Jumalan ominaisuuksia. Kutsumme näitä henkiseksi ominaisuuksiksi, ja tason 1 oppitunneilla keskitymme pääasiassa näihin ominaisuuksiin.

- Sen jälkeen luettelen muutamia henkisiä ominaisuuksia, joita käsitellään kirjan 3 tason 1 oppitunneilla, ja käyn hänen kanssaan läpi niitä koskevat lainaukset. Selitän, että Emma opettelee nämä lainaukset ulkoa ja että häntä voi pyytää lausumaan ne äidilleen, samoin kuin ne rukoukset, jotka hän oppii:

– Rakkaus:

”Oi ystävä! Istuta sydämesi puutarhaan vain rakkauden ruusu - -.”³⁸

– Oikeudenmukaisuus:

”Vaeltakaa oikeudenmukaisuuden tietä, sillä tämä totisesti on suora tie.”³⁹

– Totuudellisuus:

”Totuudellisuus on ihmisen kaikkien hyveiden perusta.”⁴⁰

– Riemu:

”Oi ihmisen poika! Riemuitse sydämesi syvyydestä, jotta olisit arvollinen kohtaamaan Minut ja kuvastamaan kauneuttani.”⁴¹

Marika ja Pauliina päättävät, että edellä olevat ajatukset riittävät hyvin yhtä vierailua varten. Siirryt itse pian opiskelemaan kirjaa 3, jolloin saat tilaisuuden pohtia muutamia periaatteita, jotka muodostavat perustan Ruhi-instituutin lasten henkisen kasvatuksen kuusivuotiselle ohjelmalle. Jos sinulle tulee sitä ennen tilaisuus vierailla lastentuntiopettajan kanssa muutamien vanhempien luona, tässä esitetyistä ajatuksista on siinä hyötyä ja sinun tulisi keskustella niistä kohta kohdalta opintoryhmässäsi.

JAKSO 16

Luimme aiemmin seuraavat ‘Abdu’l-Bahán sanat: ”Mitä vahvempia toveruuden ja yhteenkuuluvuuden siteet ovat ihmisten kesken, sitä suurempi on rakentavuuden ja tuloksellisuuden voima kaikilla inhimillisen toiminnan tasoilla.” Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto sanoo meille, että vierailemalla muiden kodeissa ja kutsumalla heitä vierailulle omaan kotiimme solmimme ”yhteisöllisyyden tunnetta edistäviä henkisen sukulaisuuden siteitä”. Meidän ei tulisi siten aliarvioida tämän toiminnan vaikutusta kasvavan yhteisömme kulttuuriin.

Edeltävissä jaksoissa olemme tarkastelleet useita erityyppisiä keskusteluja, joita voidaan käydä toistemme luona vieraillessamme. Kulkiessamme palvelun polulla me kaikki osallistumme kylässämme, kaupungissamme tai naapurustossamme alati laajenevaan keskusteluun, joka koskee Bahá’u’lláhin opetusten soveltamista omaan ja yhteiseen elämäämme. Joskus tämä tapahtuu sellaisten vierailujen sarjana, joiden tarkoituksena on antaa yhä useammille mahdollisuus syventää tietoaan näistä opetuksista. Lukuisina muina kertoina keskustelun aiheena on instituutin kasvatukselliset ohjelmat, niiden tavoitteet ja sisältö. Kutsu osallistua yhteisörakentamisen prosessiin annetaan yhä useammille naapureille ja ystäville. Kun katsot siten tulevaisuuteen ja siihen palvelun polkuun, joka avautuu edessäsi, sinun tulisi pyrkiä kaikkiin voimin oppimaan tämän osan sisältö hyvin, hankkia kokemusta kustakin aiheesta keskustelemisesta ja tietenkin syventää omaa tietämystäsi Bahá’u’lláhin opetuksista. Tällöin osanasi on Jumalan sanasta muille kertomisesta kumpuava ikuinen riemu.

LÄHDELUETTELO

1. Bahá'u'lláh, *Kätketyt sanat* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Helsinki 2011), arabiankielinen osa, nro 4, s. 23.
2. Bahá'u'lláh, *Bahá'i-rukouksia: Bahá'u'lláhin, Bábin ja 'Abdu'l-Bahán ilmaisemia rukouksia ja muistioita* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Jyväskylä 2001), s. 25.
3. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Turku 1987), nro 4:1, s. 22.
4. Sama, 5:2, s. 23–24.
5. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'i Prayers*, s. 81.
6. Sama, s. 111.
7. Sama, s. 117–118.
8. 'Abdu'l-Bahán 16. heinäkuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), kpl 23, s. 364.
9. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'i-rukouksia*, s. 125.
10. Bahá'u'lláh, *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 45:1, s. 116.
11. 'Abdu'l-Bahá, lainaus Shoghi Effendin teoksessa *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), s. 139.
12. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 5:5, s. 25.
13. 'Abdu'l-Bahán 5. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 4, s. 128.
14. 'Abdu'l-Bahán 21. lokakuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa 'Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa: (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto 1984), s. 24.
15. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 146:1, s. 334.
16. 'Abdu'l-Bahán 5. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 4, s. 128.
17. *Kätketyt sanat*, persiankielinen osa, nro 44, s. 74.
18. Sama, persiankielinen osa, nro 66, s. 86.
19. Tablet of 'Abdu'l-Bahá. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
20. 'Abdu'l-Bahán 25. syyskuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 2, s. 478–79.
21. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 painos), nro 43.1, s. 125.
22. Sama, nro 207.3, s. 360.

23. Bahá'u'lláh, kokoelmasta *Yhdeksäntoista päivän juhla Bahá'i-kokoukset, otteita bahá'i-kirjoituksista, Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston valmistama kokoelma* (Suomen Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1993) nro 2, s. 40.
24. Sama, nro 1, s. 40.
25. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 painos), nide 3, s. 631. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
26. Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Aqdas: Kaikkein pyhin kirja* (Suomen Bahá'idien Kansallinen Neuvosto, 2000), kpl 57, s. 39.
27. 48.1 *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nro 48.1, s. 130.
28. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 27. elokuuta 1989 päiväystä sanomasta maailman bahá'ille. *Julkaistu suomeksi kokoelmassa Yhdeksäntoista päivän juhla, Bahá'i-kokoukset*, s. 4.
29. Sama, s. 6.
30. *Kätketyt sanat*, persiankielinen osa, nro 82, s. 94.
31. Sama, persiankielinen osa, nro 80, s. 93–94.
32. 'Abdu'l-Bahá, *Jumalallisen sivistyksen salaisuus* (Suomen Bahá'idien Kansallinen Neuvosto, 2017), kpl 48, s. 41.
33. *Kätketyt sanat*, persiankielinen osa, nro 49, s. 77–78.
34. Shoghi Effendi, lainaus *Bahá'i News* -lehdessä, nro 13 (syyskuu 1926), s. 1. (Suomennos kokoelmasta Bahá'i-rahastot ja niihin lahjoittaminen (Suomen Bahá'idien Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1991), nro 1, s. 7.
35. 'Abdu'l-Bahán 17. elokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 3, s. 617. (Tarkistettu suomennos kirjasta 5, osa 2o, jakso 2, s. 51.)
36. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 21. huhtikuuta 2010 päiväystä ridván-sanomasta, joka on julkaistu suomeksi vihkossa Viisivuotissuunnitelma 2011–2016 (Suomen Bahá'idien Kansallinen Henkinen Neuvosto, 2011), kpl 16.
37. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 122:1, s. 280.
38. *Kätketyt sanat*, persiankielinen osa, nro 3, s. 52.
39. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 118:1, s. 270.
40. 'Abdu'l-Bahá, lainaus Shoghi Effendin teoksesta *The Advent of Divine Justice*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 painos), kpl 40, s. 39.
41. *Kätketyt sanat*, arabiankielinen osa, nro 36, s. 35.